

umAsahasram

——
उमासहस्रम्

——
Document Information

Text title : umAsahasram

File name : uma1000.itx

Category : sahasranAma, devii, pArvatI, stotra, gaNapati-muni, devI

Location : doc_devii

Author : Ganapati Muni, disciple of Ramana Maharshi

Transliterated by : Various volunteers listed at <http://surasa.net/uma/>

Proofread by : Daksha, Sunder Hattangadi

Latest update : April 15, 2010

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

June 29, 2023

sanskritdocuments.org

उमासहस्रम्

प्रथमं शतकम्

प्रथमः स्तवकः

व्योमशरीरा, स्त्रीरूपा य (आर्यावृत्तम्)

अभिलज्जगन्मातोमा तमसा तापेन याकुलानस्मान् ।
अनुगृह्णात्वनुकुम्भासुधार्द्रया उसितयन्द्रिकया ॥ १.१ ॥

निम्बिलेषु प्रवहन्तीं निरुपाधिविमर्शयोगदृश्योर्मिम् ।
अजराभ्रममेयां कामपि वन्दे मडाशक्तिम् ॥ १.२ ॥

सा तत्त्वतः समन्तात्सत्यस्य विभोस्तता तपश्शक्तिः ।
लीलामखिलावपुषा डैमवती तनुषु कुण्डलिनी ॥ १.३ ॥

परमः पुरुषो नाभिलोकाणां सत्य उच्यते लोकः ।
परितस्ततः सरन्ती सूक्ष्मा शक्तिस्तपो लोकः ॥ १.४ ॥

अन्तर्गूढार्थानां पुरुषाग्नेर्धूमकल्प उद्गारः ।
शक्तिजवालाः परितः प्रान्तेष्वभवज्जनो लोकः ॥ १.५ ॥

अतिसूक्ष्मधूमकल्पं लोकं ततमाभ्युत्थयाऽन्यथा नाकम् ।
अेतं ततोऽपि सूक्ष्मा व्यासाऽन्तरतः परा शक्तिः ॥ १.६ ॥

धूमान्तरोष्मकल्या शुद्धज्वालोपमा य या शक्तिः ।
तां द्रियमाहुः केचन परमं व्योमापरे प्राहुः ॥ १.७ ॥

उद्गीर्णधूमकल्पो योऽयमपारो मडाज्जनो लोकः ।
व्योमान्तरिक्षगगनप्रभृतिभिरभिधाभिराहुस्तम् ॥ १.८ ॥

प्रान्तेषु कोऽपि शक्तेः पृथगात्मा विद्यदुपाधिसङ्गेन ।
परमात्मनो विभक्तः स्वयमभिमन्ता विनिष्ये ॥ १.९ ॥

दक्षः परोक्षमुदितः पन्था अेष त्विषां जनो लोकः ।

तद्रर्मे लब्धात्मा कथिता दक्षायणी शक्तिः ॥ १.१० ॥
 सत्याः प्रागपि शक्तेः प्रादुर्भावः स कीर्त्यते प्रथमः ।
 षशाभिमानमथ्याः पृथगभिमानित्वनिष्पत्या ॥ १.११ ॥
 आकाशस्य सुतैवं लक्षाण्या वस्तुतः प्रसूः शक्तिः ।
 अदितेर्दक्षो दक्षाददितिरिति श्रुतिरभाषैवम् ॥ १.१२ ॥
 जगतां मातापितरौ सतीभवौ केऽपि पण्डिताः प्राडुः ।
 अदितिप्रजापती तावपरेषां भाषया विदुषाम् ॥ १.१३ ॥
 द्रिव्यपुमाकृतिमीशे भिन्नति वीलार्थमस्य रमणाय ।
 द्रिव्यवनिताकृतिं सा बभार माता य भुवनानाम् ॥ १.१४ ॥
 भासुरडेमाभरणं बडुशोभाभीश्वरप्रमोदकलाम् ।
 मूर्तिं पावनकीर्तिं तां उमवतीमुमामाडुः ॥ १.१५ ॥
 तस्य प्रथमः साक्षी भुवनशुषां नयनशालिनां मध्ये ।
 वपुषः कीलादिसुदृशो निरुपमपुण्यो निविम्पतिः ॥ १.१६ ॥
 पल्लवमृदु वेदिगतज्वलनपवित्रं मलार्धमणिङ्कान्तम् ।
 नवयन्द्रभाण्डसौम्यं शिवसुदृशस्तस्मरामि वपुः ॥ १.१७ ॥
 केचन गौरीं देवीं शीताद्रेर्देवतात्मनो जाताम् ।
 कथयन्ति स्त्रियमुत्तमलावण्यास्वादितो गणयाम् ॥ १.१८ ॥
 सत्यैव भवतु सेयं कथा तथाऽपि प्रभाषितां भक्तैः ।
 तां मूर्तिमादिसुदृशो जनीयात्कमपि तेजोशम् ॥ १.१९ ॥
 मन्यन्ते केऽपि धनं पर्वतमुक्तं निगूढया वाया ।
 प्रादुर्भवति गभीरध्वनिरविषड्या यतः शक्तिः ॥ १.२० ॥
 आकाशो गोलेभ्यो यद्वितरति निजरजश्चयादन्नम् ।
 नेशाय कीर्त्यते सा संसारे दक्षयागकथा ॥ १.२१ ॥
 व्यामाऽपि यन्निगूढा बडिरीक्षकबुद्ध्यपेक्षया नष्टा ।
 शक्तिर्यागे तस्मिन्नवसानं तद्दृष्टितं सत्याः ॥ १.२२ ॥
 पर्वतनाम्नो वैदिकभाषायां यदियमतिबला शक्तिः ।
 धनतो भवति व्यक्ता तदभिहितं पार्वतीजननम् ॥ १.२३ ॥

तेजोशतः शिवाविड डिमायलेऽनुग्रहाय भूमिजुषाम् ।

दत्तो यत्सान्निध्यं लीलायारित्रमन्यद्विदम् ॥ १.२४ ॥

अेतासामार्थांसां जनन्तः शास्त्रसम्मतं भावम् ।

जानीयुर्भवमडिषीं भुवनानामम्बिकां देवीम् ॥ १.२५ ॥ 25

द्वितीयः स्तवकः

सर्गादिवर्णनम् (पञ्चयामरवृत्तम्)

सडादरेण यो वलक्षपारिजातमालया

गलस्थलीविभूषया ध्वनिं विनैव भाषते ।

मडेशपुण्ययोषितो मनोऽज्ञास अेष मे

विभूतये प्रकल्पतां विधूतये य पाप्मनाम् ॥ २.१ ॥

निरन्तरश्रिते सदा कृपारसप्रवाडिनी

विलासिनीतनुर्विभोः पुमाकृतेर्विमोडिनी ।

सुधातरङ्गकल्पडासभासुरानना शिवा

पदाञ्जलम्बिनो धुनोतु पाप्मनः क्लं मम ॥ २.२ ॥

करोति या भिभर्ति या निडन्ति या जगत्त्रयं

समन्ततो विभाति या न दृश्यते क्वचिद्यथा ।

अतीव गुभङ्गपिणी गुडुपदेशमन्तरा

न शक्यते बुधैश्च षोड्धुमन्धकारिसुन्दरी ॥ २.३ ॥

मडान्धकारबन्धुरस्य भूतसञ्चयस्य या

विनिद्रितस्य सर्वभीजधाम्नि मौनमुद्रिते ।

समन्ततो विजृम्भाणाय भासनाय याभवन्

मडद्विधाय येष्टितं ममेयमिष्टदेवता ॥ २.४ ॥

मडेशगर्भतः समस्तभूतभीजकोशतः

डिरन्त्यशेषविश्वमध्यपारदिव्यवैभवा ।

विचित्रयेष्टयाऽऽद्यया विधूतनाथनिद्रया

जगन्नुता जयत्यसावनादिशक्तिरद्भुता ॥ २.५ ॥

भवं भाणन्ति तान्त्रिकास्त्वदाश्रयं तमव्ययं

समामनन्ति वैदिकाः सदर्थिते सदाढ्यम् ।

न कश्चिदर्थभेद अतदाप्ययोर्द्वयोर्भवे-
दृभिद्येयमादिमं पदं पुमान्परं नपुंसकम् ॥ २.६ ॥

स येद्भवोऽभिधानतो भवान्यसि त्वमव्यये
समीर्यते स सद्यदि त्वमम्भ भव्यसे सती ।
न तेऽस्ति भावता न शक्तिरूपिणी हि विद्यसे
न वेन्नि कालिके कथं सतोऽसतश्च विद्यसे ॥ २.७ ॥

जगद्विधानकार्यतः पुरा सुरासुरस्तुते
त्वमम्भ श्रुवितं भवस्यभावमूलवादिनाम् ।
विकल्पवर्जिता मतिः प्रबोधमूलवादिनां
रसोऽनपेक्ष उत्तमः प्रबोधमूलवादिनाम् ॥ २.८ ॥

भवत्यसावतो भवान्यनादिरन्तवर्जिता
जगन्ति माति नित्यमोरसौ तदभ्युधाय्युमा ।
रसात्मिकोश्च्यतेऽभिलैरसौ ततः शिवोच्यते
परैवमीशितुश्चितिस्त्रिधा बुधैरुदीर्यते ॥ २.९ ॥

चितिः परैव कामना रसेन केनचिद्युता
चितिः परैव सर्वदाऽप्यनस्त्यजस्य तु क्रिया ।
चितिः परैव गोचरावभासिका मतिः स्मृता
त्रितैवमन्यथा चितेश्चिरन्तनैरुदीर्यते ॥ २.१० ॥

चिकीर्षति प्रभौ ज्वलत्पदीयकीलसन्ततेर्-
विकीर्णधूमज्जालमेतदम्भरस्थलं ततम् ।
विसृष्टितः पुराऽसि या शिवप्रभुत्वरूपिणी
पृथक्प्रभुश्च लक्षिताऽसि सा सवित्रि पुष्करे ॥ २.११ ॥

पुनर्विपाकतो धनीभवद्भिरक्षिगोचरै-
स्ततस्ततः समुज्ज्वलैः भसूक्ष्मरेणुगोलकैः ।
अजाएडवृक्षकोटिकन्वृन्वद्व्यथाः पुरा
मडेशदृष्टिमथ्युमेऽम्भ माएडलानि भास्वताम् ॥ २.१२ ॥

तपोऽग्निधूमज्जालके भवन्ति तैजसाणवो
भवन्ति श्रवणाणवो भवन्ति पार्थिवाणवः ।
इमेण तद्विसृष्टिरीशशक्तिपाकवैभवे
सहस्रभानुमाएडलं तु गोचरादि गृह्यताम् ॥ २.१३ ॥

મયૂખમાલિમણ્ડલે નિધાય પાદમુગ્રયા
મયૂખશક્તિરૂપયા ત્વયાડમ્બ ચેષ્ટમાનયા ।
ખકોશતઃ સમાહૃતૈઃ પુનસ્ત્રિરૂપરેણુભિર્-
વ્યધાયિ મડ્ગલાદિભિઃ સહ ગ્રહૈરિયં મહી ॥ ૨.૧૪ ॥

વિસર્જનેન ભૂયસાડપિ દેવ્યતૃમયેયતા
વિચેષ્ટિતં વિલક્ષણં પુનર્વ્યધીયત ત્વયા ।
ઇહાન્તરે વસુન્ધરામયૂખમાલિભિમ્બયોર્-
અમુષ્ય કર્મણઃ સવિત્રિ ચન્દ્રમણ્ડલં ફલમ્ ॥ ૨.૧૫ ॥

વધૂપુમાકૃતી તતો બભૂવથુર્ધુવાં શિવે
ત્વમીશ્વરશ્ચ લીલયા વિહર્તુમત્ર વિષ્ટપે ।
અહો પ્રભુ નભસ્તનું ત્વદીયગર્ભસમ્ભવા-
દ્ભણન્તિ કાલિ તત્ર ચિત્રભાષણાસ્ત્વદાત્મજમ્ ॥ ૨.૧૬ ॥

પુમાનથો સ ભિમ્બતો હિરણ્મયો દિવાકરે
ધિયાડપિ નૈવ કેવલં હિરણ્મયેન વર્ષ્મણા ।
ઇદં તુ કાર્યરૂપમન્યદુચ્યતે બુધૈઃ પ્રભો-
રિહાન્તરે નૃણાં પુનર્વપુસ્તદમ્બ ભિમ્બિતમ્ ॥ ૨.૧૭ ॥

સ્વયં ચ કાઞ્ચનપ્રકાશવર્ષ્મણા પ્રભાકરે
તથાડન્તરે નૃણાં ચ તસ્ય ભિમ્બિતાડસિ સન્નિધૌ ।
રસસ્ય દેવતાડસિ દેવિ પુષ્કરે દિવાકરે
મયૂખદેવતાડસિ ભોગદેવતાડસિ દેહિષુ ॥ ૨.૧૮ ॥

વિસર્જનેન ભૂયસા નભસ્યમુત્ર ભાસ્કરે
મહીષુ ચામ્બિકે યુવાં વિધાય દેહિનો બહૂન્ ।
ક્ષિતેઃ સુધાકરં ગતાન્ પિતૃન્ વિનેતુમવ્યયે
તનૂ ચ તત્ર બભ્રથુઃ પ્રપઞ્ચરાહ્ણિ માયયા ॥ ૨.૧૯ ॥

નભોડન્તરે હિરણ્મયં વિભું પ્રચક્ષતે હરં
દિનેશભિમ્બભિમ્બિતં ભણન્તિ પદ્મજાસનમ્ ।
ઇહાસ્મદન્તરાલયં વદન્તિ વિષ્ણુમચ્યુતં
સવિત્રિ જન્મિનામિયં ત્રિમૂર્તિવાદિધોરણિ ॥ ૨.૨૦ ॥

નભોડન્તરે પ્રચક્ષતે હિરણ્મયાડ્ગમીશ્વરં

दिनेशभिम्भपूरुषं छिरण्यगर्भमाप्यथा ।
विराजमानमक्षरं विराजमन्तरे नृणां
सवित्रि तत्त्ववेदिनामियं तु नामकल्पना ॥ २.२१ ॥

छिरण्यमयाङ्गामम्भरे वदन्ति सोममम्भिके
द्विवाकरस्य मण्डले तु भिम्भितं पुरन्दरम् ।
शरीरिणामिडान्तरेऽग्निमालपन्ति भासुरं
शिरन्तनोक्तिदर्शनामियं शिवे प्रणालिका ॥ २.२२ ॥

सरोरुडाक्षवाग्धूमनोडरौ तु पूर्वव-
त्सुधांशुभिम्भपूरुषस्तु रुद्रसंज्ञकः शिवे ।
छिरण्यमयोऽन्तरिक्षजात ईश्वरः सदाशिवः
सद्येव वस्तु काञ्चनाङ्गि पञ्चमूर्तिवादिनाम् ॥ २.२३ ॥

प्रभोः प्रमाऽऽदितस्ततः प्रमावती स्वयं पृथग्
विडायसा शरीरिणी प्रभौ ततो छिरण्यये
छिरण्यमयाङ्गानाङ्गतिर्नोऽन्तरे य भास्करे
तथाऽन्तरेषु देहिनां मडेश्वरी जयत्युमा ॥ २.२४ ॥

मदीयमम्भिकाऽम्भिलस्य विष्टपस्य दृष्टधी-
द्विष्टपादपङ्कजा धुनोतु कष्टजालकम् ।
धमे य कोमलैः पदैरमूल्यतल्पशालिन-
स्तदीयमञ्चरुपतां भजन्तु पञ्चयामराः ॥ २.२५ ॥ 50

तृतीयः स्तभकः
सशरीरायाश्च साधनम् (तनुमध्यावृत्तम्)

शुभ्रस्मितलेशो मातुर्मरुतात्रः ।
अन्तस्तिमिराणामन्तं विदधातु ॥ ३.१ ॥

आधौ भुवनानां मातापितरौ तौ ।
देवासुरमर्त्यैर्वन्धावविनिन्दौ ॥ ३.२ ॥

भूते पृथगेकस्तौ विग्रहवन्तौ ।
आडैकशरीरं द्वन्द्वं कविरन्यः ॥ ३.३ ॥

शक्तिं तनुशून्यामीशं य पुमांसम् ।

वक्ति प्रमदायां सन्देहयुतोऽन्यः ॥ ३.४ ॥

ईशं च तमेके सन्मात्रमुशन्ति ।

ब्रह्मैकमथान्ये गायन्ति न शक्तिम् ॥ ३.५ ॥

केचित्तनुडीनं प्रज्ञायुतमीशम् ।

शक्तिं विदुरस्य प्रज्ञामविकुण्डाम् ॥ ३.६ ॥

उक्तं दधतस्तैः केचित् पुनराहुः ।

मायातनुबन्धं नाथस्य न शक्तेः ॥ ३.७ ॥

नित्यं सशरीरौ येषां पितरौ तौ ।

अेकोऽप्यथवा तान् प्रत्याह निसर्गः ॥ ३.८ ॥

मातापितरौ यत् तावेकशरीरौ ।

चित्रप्रथनार्था सा कायन लीला ॥ ३.९ ॥

सन्मात्रकथानां कार्ये मनुजैर्दुः

धीस्वान्तविकासः स्यात्कारणलीनः ॥ ३.१० ॥

अद्वैतिभिरन्या मायाऽऽश्रयणीया ।

शक्तेरतिरिक्ता सा किं किमु वाटैः ॥ ३.११ ॥

न स्यात् पृथगात्मा शक्तेः किमुपाधेः ।

यक्षुः श्रितचित्तेर्विश्राङ्गिता वा ॥ ३.१२ ॥

अेकान्तविदेहौ तौ येदतिसूक्ष्मौ ।

लीलातनुबन्धाशक्तावभिधेयौ ॥ ३.१३ ॥

भक्ताननुगृह्णन् द्रिव्याद्भुतलीलः ।

तद्विग्रहबन्धो भोध्यो लसदर्थः ॥ ३.१४ ॥

स्त्रीत्वं यदि नेष्टं पुंस्त्वं कुत षष्टम् ।

ना वा किमु नारी न स्यादनुमेया ॥ ३.१५ ॥

तस्मात् पितरौ तौ वाय्यौ मतिमन्तौ ।

सूक्ष्मावपि भूयो लीलातनुमन्तौ ॥ ३.१६ ॥

नास्मत्तनुवत्ते शक्तीश्वरमूर्ती ।

अेकाऽमृतज्ञपा त्वन्या प्राणवात्मा ॥ ३.१७ ॥

द्रिव्यं धनतेजः कुर्वद् ध्वनिमन्तः ।
 सम्पश्यदशेषं मूर्तिः प्राणवात्मा ॥ ३.१८ ॥
 द्रिव्यो धनसोमः स्यंदन् रसमन्तः ।
 भुञ्जन् भुवनौघं पीयूषशरीरम् ॥ ३.१९ ॥
 बोधोऽनवलम्बो द्रिव्यं भलु तेजः ।
 मोदः परिशुद्धो द्रिव्यः भलु सोमः ॥ ३.२० ॥
 सोमांशमर्धोशौ यातो धनभावम् ।
 पित्रोर्भुवनानां सङ्कल्पमडिम्ना ॥ ३.२१ ॥
 आराधयसीशं तं शिन्मयकायम् ।
 आनन्दमयाङ्गी त्वम् देवि डिलेयम् ॥ ३.२२ ॥
 द्रिव्यं तव कायं द्रिव्ये तव वस्त्रे ।
 द्रिव्यानि तवाम्ब स्वर्णाम्बरानि ॥ ३.२३ ॥
 यद्देवि विलोक्याऽस्यप्राकृतकाया ।
 युक्तीः समतीता सेयं तव माया ॥ ३.२४ ॥
 नव्यास्तनुमध्याः प्रलां तनुमध्याम् ।
 विद्मत्सदसीमाः सम्यक्प्रथयन्तु ॥ ३.२५ ॥ ७५

यतुर्थः स्तब्धः
 आध्यात्मिकविभूतयः (गीतिवृत्तम्)
 अमृतांशुभिर्बसाराद् भूयोऽपि विनिर्गतो भृशं सूक्ष्मः ।
 सारो गौरीवदनाद् दृशसो उरतु दुःखजालं नः ॥ ४.१ ॥
 कुलकुण्डे प्राणुवन्ती येतन्ती हृदि समस्तजन्तूनाम् ।
 भूर्धनि विचिन्तयन्ती मृत्युञ्जयमडिषि विजयते भवती ॥ ४.२ ॥
 तेजोजलान्नसारैस्त्रयोऽणवो मूलहृदयमस्तेषु
 पाकात्ते निष्पन्नास्त्रैलोक्यव्यापिकेऽंभ देहवताम् ॥ ४.३ ॥
 पूर्णो शरीरशिल्पे द्वारेण ब्रह्मरन्ध्रसंज्ञेन ।
 नाडीपथेन गत्वा तैजसमणुमाविशस्यमेयबले ॥ ४.४ ॥

અંશેનાવિશ્યાદૌ યાસિ પુનસ્તં તતશ્ચ નિર્યાસિ ।
 માર્ગાભ્યાં દ્વાભ્યાં ત્વં નાઝ્યાઃ પશ્ચાત્ પુરશ્ચ સિદ્ધાભ્યામ્ ॥ ૪.૫ ॥
 યાતાયાતવિહારે માતસ્તસ્મિન્ ભવત્યુપાધિસ્તે
 આરભ્ય મસ્તકસ્થલમામૂલાધારમસ્થિપગ્જરિકા ॥ ૪.૬ ॥
 નૂતનુષુ વિહરન્તીં ત્વામ્ ઉપાધિવીણાકૃતેર્જગન્માતઃ ।
 સાદૃશ્યાત્ કુણ્ડલિનીં પરોક્ષવાદપ્રિયાઃ પ્રભાષન્તે ॥ ૪.૭ ॥
 નભસઃ શીર્ષદ્વારા પ્રવહન્તીં ય ઇહ વિગ્રહે શક્તિમ્ ।
 અનુસન્દઘાતિ નિત્યં કૃતિનસ્તસ્યેતરૈરલં યોગૈઃ ॥ ૪.૮ ॥
 સર્વેષુ વિશાસિ તુલ્યં નિર્ગચ્છસિ તુલ્યમમ્બ ભુવનાનામ્ ।
 જ્ઞાતા ચેદસિ શક્ત્યૈ ન જ્ઞાતા ચેદ્ભવસ્યહકૃત્યૈ ॥ ૪.૯ ॥
 અવતરણં ધ્યાતં ચેદ્ આરોહણમદ્ભુતં ભવેચ્છક્તેઃ ।
 યસ્મિન્નિદં શરીરં ભવતિ મહદ્દૈધુતાગ્નિયન્ત્રમિવ ॥ ૪.૧૦ ॥
 આરોહણમધ્યાતૃષુ હૃદયેહકુરમાત્રનિષ્પત્યૈ ।
 તદનુ શરીરમિદં સ્યાત્ સુખાય દુઃખાય વા યથાભોગમ્ ॥ ૪.૧૧ ॥
 યા વ્યક્તિતા જનિમતામહકૃતિઃ સકલભેદધીભૂમિઃ ।
 પૃથગિવ તવામ્બિકે સા સતૈવોપાધિસંશ્રયાદ્ ભાન્તી ॥ ૪.૧૨ ॥
 એતામાહુરવિદ્યાં બીજં સંસારવૃક્ષરાજસ્ય ।
 સર્વરસફલયુતસ્ય પ્રારબ્ધજલેન દેવિ દોહદિનઃ ॥ ૪.૧૩ ॥
 વ્યક્તિત્વાર્પકદેહે નિમ્ને કુલ્યેવ જનિમતાં માતઃ ।
 પ્રવહત્યનારતં તે શક્તિશ્ચિત્રાણિ દેવિ તન્વાના ॥ ૪.૧૪ ॥
 સારમપામણુભૂતં હૃદયસ્થં સૂર્યો વિદુશ્ચિત્તમ્ ।
 શ્રેષ્ઠં પ્રાણં કેચન પગ્ચાનિલમૂલભૂતમાહુરિમમ્ ॥ ૪.૧૫ ॥
 મન એવ ચિત્તસંજ્ઞં વ્યવહરતાં વિભજનાનભિજ્ઞાનામ્ ।
 કવિલોકવ્યવહારસ્તદધીનસ્તત્ત્વધીર્ભવત્યન્યા ॥ ૪.૧૬ ॥
 તદનાહતસ્ય વિલસદ્ દક્ષિણાતો દહરનામકગુહાયામ્ ।
 ચિતં કુલકુણ્ડાત્તે કાઠ્યનુગૃહ્ણાતિ દેવિ રશ્મિકલા ॥ ૪.૧૭ ॥
 ચિત્તમણુ શ્ચિષ્ટં તે કલયાડઙ્ગુષ્ઠપ્રમાણમિવ ભાસા ।
 દર્પણમલબ્રહ્મપ્રતિબિમ્બાકર્ષકં શિવે ભવતિ ॥ ૪.૧૮ ॥

अन्तरमावर्ताभं प्रतिभिम्भमकायमेतदीशस्य ।
 अंगुष्ठाभं प्राडुमनिनोपाधियैत्तभासस्ते ॥ ४.१९ ॥
 दम्पत्योर्वा रुपप्रतिभिम्भौ यक्षुषोः शिवे भवतः ।
 कुलकुण्डे लृदये याप्यरुपयोरेव कश्चिदुल्लासः ॥ ४.२० ॥
 शित्तमणीयो वित्तं य षट् मूल्ये प्रपञ्चतोऽप्यधिकम् ।
 लृदयगुडयां निळितं जानीते स विजडाति भडिराशाः ॥ ४.२१ ॥
 अप्राप्ता मूर्धानं लृदयात् सम्प्रस्थिता धृता नाऽया ।
 त्वद्गुञ्जिता बुद्धिस्त्वयि निष्ठा भवति देवि तन्निष्ठा ॥ ४.२२ ॥
 अन्नमयाणुं प्राप्तं धीज्योतिश्चन्द्रमार्कमिव तेजः ।
 परिभाष्यते मलेश्वरि मन षति सङ्कल्पसम्भवस्थानम् ॥ ४.२३ ॥
 सङ्कल्पे सङ्कल्पे शिच्छक्तिं मनसि विस्फुरन्तीं त्वाम् ।
 य उपास्ते स जनस्ते गुह्याति मलेशवल्लभे यरणां ॥ ४.२४ ॥
 आघारयकशयने ममेल निद्रां विडाय विचलन्तीम् ।
 गीतय अेताः परमामुपतिष्ठन्तां जगद्धिभोः कान्ताम् ॥ ४.२५ ॥ 100
 ॥ समाप्तं य प्रथमं शतकम् ॥

द्वितीयं शतकम्

पञ्चमः स्तवकः

परिणयः (उपजातिवृत्तम्)

श्रीभण्डयर्थांमिव कल्पयन्त्यो
 मुहुः कपोलेषु साभीजनस्य ।
 श्रीकण्ठकान्तालसिताङ्कुराणां
 श्रीमन्ति कुर्वन्तु जगन्ति भासः ॥ ५.१ ॥

कीर्तिर्वलक्षा कुसुमायुधस्य
 स्वर्णाद्रिकोदण्डजयोन्नतस्य ।
 दरस्मितश्रीर्द्विरदास्यमातुर्-
 द्राघीयसीं वो वितनोतु भूतिम् ॥ ५.२ ॥

प्रमथ्यमानामृतराशिवीचि-
 प्रोद्धय्यदृच्छाच्छतुषारकल्पाः ।
 युष्माकमिच्छां विदधत्वमोघां
 विघ्नेशमातुर्दरुणसवेशाः ॥ प.३ ॥

यन्द्रातपः कश्चन सम्प्रसन्नो
 मलेशनेत्रातिथितर्पणो नः ।
 मनोभिलाषं सकृत्कीकरोतु
 मलेश्वरीढासलवप्रकाशः ॥ प.४ ॥

वलक्षवक्षोजपटाञ्चलेन
 यलेन सार्धं कृतकेलयो नः ।
 पुरत्रयारातिकलत्रढास-
 भासो निरासं विपदां क्रियासुः ॥ प.५ ॥

भूयासुरायासहाराणि तानि
 स्मितानि भूतेशमृगीदृशो नः ।
 येषां त्विषो भिन्नति द्विवधूटी-
 गाण्डेषु कर्पूरपरागलीलाम् ॥ प.६ ॥

कुर्वन्तु कामं सकृलं (त्व) मदीयं
 कुलाद्रिकन्याहसितानि तानि ।
 येषां मयूषैः क्रियते सिताद्रेर्-
 उधानवाटीषु नवो वसन्तः ॥ प.७ ॥

आग्नेडितं भूषणयन्द्रभासां
 नासाविभूषामहसां द्विरुक्तिः ।
 पुरास्त्रिनाशीस्मितकान्तयो मे
 पूर्णानि कुर्वन्तु समीहितानि ॥ प.८ ॥

निर्माय विश्वालयमम्भ शर्व-
 स्त्वया समं शिल्पविदा स शिल्पी ।
 विहर्तुमिच्छन्नयि वोढुमैच्छ-
 न्नारीं भवन्तीं पुरुषो भवंस्त्वाम् ॥ प.९ ॥

दिव्यं द्रुकूलं धवलं दधाना
 वेण्या इण्डीन्द्रोपमया लसन्ती ।

प्रकुल्लराज्जुवविलोयना त्वं
प्रपञ्चभर्तुर्नयनान्यडार्षीः ॥ ५.१० ॥

प्रत्यङ्गबन्धं ज्वलद्दुत्तमं ते
भुजङ्गराजोपमवेष्टिः उपम् ।
आत्मैकनिष्ठस्य य विश्वभर्तुर्-
आराधयामास विलोयनानि ॥ ५.११ ॥

अभूस्त्वमाद्यस्य मनोमदाय
स यापि ते प्रीतिपदं बभूव ।
न केवलं वां सकलस्य यासी-
दाम्पत्यबन्धस्य तदम्ब बीजम् ॥ ५.१२ ॥

तवातिकान्ता नयानान्तवृत्ति-
र्डासः पुरारेश्च नवेन्दुडारी ।
उभौ विवाडोत्सवपूर्वरङ्गं
निर्वर्तयामासतुरादिरामे ॥ ५.१३ ॥

दातुं प्रभुः सान्त्वयितुं समर्थः
कर्तुं क्षमस्तर्जयितुं य शक्तः ।
संरक्षतान्मां तव सर्ववन्द्यै
करस्तुषारांशुभृता गृहीतः ॥ ५.१४ ॥

स्प्रष्टुं न शक्या परमे परैस्त्वं
स यान्यथा चिन्तयितुं न शक्यः ।
त्वमेव शर्वस्य स अेव तेऽम्ब
दाम्पत्यमेवं युवयोस्तु सत्यम् ॥ ५.१५ ॥

निजाद्गतंसेन्दुत षन्दुमन्य-
मुत्पाद्य ते शम्भुरदाद्गतंसम् ।
भूर्तामिवासौ शुभगान्नि रान्नि
प्राप्य त्वदीयां कबरीं चकासे ॥ ५.१६ ॥

बभूवियथागेन्द्रगुडे यदा त्वं
स येश्वरस्तत्र चकार वासम् ।
विलोकमानस्तव देवि विद्युत्
पाञ्चालिकायाः कमनीयभावम् ॥ ५.१७ ॥

सिद्धं स वां साधयितुं प्रवृत्तो
योगं प्रदग्धो मदनश्च कल्पे ।
वशीति कीर्तिं गिरिशस्य भर्तुं
तुभ्यं त्वपार्जोति यशश्च कर्तुम् ॥ प.१८ ॥

घोरं तपश्चेद्रथितं त्वयाऽपि
प्राग्रूपभर्तुः समनुग्रहाय ।
विधाय यत्नं क एलाभिलाऽम्ब
सम्बद्धमर्थमुपैतु जन्तुः ॥ प.१९ ॥

ज्वलत्कर्पटो दडनाङ्गुलाः
कपालमाली करिङ्कृत्तिवासाः ।
भुजङ्गभूषो भसिताङ्गरागः
पुष्पेषु वैरी परुषाट्टुलासः ॥ प.२० ॥

श्मशानवासी पुरुषस्त्रिशूली
जडार ते येदनघाङ्गि येतः ।
दृष्टान्तमर्थोऽयमवाप नैव
प्रीतिर्भङ्गिःकारणमाश्रितेति ॥ प.२१ ॥

उपं पुरारैरथवा तदेतत्
सेयं य चेष्टा समयान्तरेषु ।
कान्तं वपुः कान्ततराश्च लीला-
स्त्वया समं भेलितुमेष धत्ते ॥ प.२२ ॥

प्रहृष्टयक्षः समवेतसिद्धो
नृत्यद्गणोन्द्रो विकसन्भुनीन्द्रः ।
भूयोऽपि योगो युवयोर्लिमाद्रौ
अभार मातर्महमद्वितीयम् ॥ प.२३ ॥

मडेश्वरस्त्वां परिणीय लेभे
यावात्मजौ द्वावनघाङ्गि मुष्यौ ।
अेकस्तयोर्भ्राभ्यति विश्वमतुं
भूभृत्तटीराश्रयते अतान्यः ॥ प.२४ ॥

सङ्कीर्तयन्त्यो जगतां जनन्याः

कल्याणवाताः कमनीयकीर्तः ।
 धमाः प्रमोदाय सतां भवन्तु
 सन्दर्भशुद्धा उपजातयो नः ॥ प.२५ ॥ 125

षष्ठः स्तवकः

माडाभाज्यम् (मदलेभावृत्तम्)

उर्तारः शशिकीर्तः कर्तारो नवभासाम् ।
 भर्तारो मम सन्तु स्कन्दाम्बादरडासाः ॥ ६.१ ॥
 द्दिवल्लीष्वतिशुभ्रां कुर्वन्तः कुसुमर्द्धिम् ।
 भूयासुस्तव भूत्यै मन्मातुः स्मितलेशाः ॥ ६.२ ॥
 ऐकश्चेत्तव शक्तो ब्रह्माण्डस्य भवाय ।
 भगप्रियसि डासः किं स्तोत्रं तव भूयः ॥ ६.३ ॥
 उधाने विद्यदाप्ये कालि त्वां विडरन्तीम् ।
 गोवैः कन्दुककल्पैरल्पा वाक्किमु माति ॥ ६.४ ॥
 पं डीडाभवन्ं ते कः कार्यालय ऐषः ।
 पृथ्वीयं बहुलान्ना मातर्भोजनशाला ॥ ६.५ ॥
 बुद्धीनामसि दात्री सिद्धीनामसि नेत्री ।
 वीर्याणामसि पेठी कार्याणामसि घाटी ॥ ६.६ ॥
 विधानामसि भावो लृधानामसि डावः ।
 देवानामसि लीला दैत्यानामसि डेला ॥ ६.७ ॥
 गन्तृणामसि येष्टा स्थाणूनामसि निष्ठा ।
 लोकाणामसि मूलं लोकादरेसि जालम् ॥ ६.८ ॥
 देवी व्यापकतेजः शक्तिस्तत्त्वविद्यारे ।
 अत्यन्तं सुकुमारी नारी मूर्तिविद्यारे ॥ ६.९ ॥
 क्व ज्योतिर्मडतोऽस्मादाकाशादपि भूयः ।
 तत्सर्वं विनयन्ती तन्वङ्गी क्व नु नारी ॥ ६.१० ॥
 देवेन्द्राय विभुत्वं सूर्यायोस्रसडस्रम् ।
 उष्माणं दडनाय ज्योत्स्नाभोषधिराजे ॥ ६.११ ॥

વાતાયામિતવીર્યં વિસ્તારં ગગનાય ।
 સાન્દ્રત્વં વસુધાયૈ તોયાય દ્રવભાવમ્ ॥ ૬.૧૨ ॥
 માહાભાગ્યમપારં કોટિભ્યો વિબુધાનામ્ ।
 ચિત્રાઃ કાશ્ચન સિદ્ધીર્લક્ષ્ણેભ્યો મનુજાનામ્ ॥ ૬.૧૩ ॥
 સ્થાણુભ્યો ધૃતિશક્તિં ગન્તૃભ્યો ગતિશક્તિમ્ ।
 કસ્માચ્ચિન્નિજકોશાદેકા દેવિ દદાના ॥ ૬.૧૪ ॥
 આશ્ચર્યં વિદધાના સર્વં વસ્તુ દધાના ।
 હન્ત ત્વં મમ માતઃ કાચિત્કોમલગાત્રી ॥ ૬.૧૫ ॥
 શ્રોણીભારનતાયાં કસ્યાચ્ચિન્તનુગાત્ર્યામ્ ।
 ઈદૃક્ષા યદિ શક્તિઃ કાવેતો નનુ માયા ॥ ૬.૧૬ ॥
 રૂપં તે તનુગાત્રં વાણી તે મૃદુનાદા ।
 યાપં તે મધુરેક્ષુઃ પાણિસ્તે સુકુમારઃ ॥ ૬.૧૭ ॥
 લોલે લોચનયુગ્મે ભીરુત્વં પ્રકટં તે ।
 બ્રહ્માણં ત્વદધીનં શ્રદ્ધતામિહ કો વા ॥ ૬.૧૮ ॥
 ભૂભડ્ગં કુરુષે ચેન્મુઘે ગૌરિ મુખાબ્જે ।
 ભૂતાન્યાપ્યયિ બિભ્યત્યેજેરન્નપિ તારાઃ ॥ ૬.૧૯ ॥
 શુદ્ધાન્તેશ્વરિ શમ્ભોરિચ્છા ચેત્તવ કાડપિ ।
 ધોરોડગ્નિસ્તૃણગર્ભાદ્ધોરાગ્રેરપિ શૈત્યમ્ ॥ ૬.૨૦ ॥
 દ્રષ્ટું વિશ્વમપારં ભારસ્તે દયિતસ્ય ।
 કર્તું કાર્યમશેષં શ્રીમાતસ્તવ ભારઃ ॥ ૬.૨૧ ॥
 સાક્ષી કેવલમીશઃ કર્તું ભર્તુમુતાહો ।
 હર્તું વાડખિલમમ્ભ ત્વં સાક્ષાદ્ધૃતદીક્ષા ॥ ૬.૨૨ ॥
 કારકુારમુમે યદ્ બ્રહ્માણ્ડાનિ નિહંસિ ।
 તન્મન્યે સુરમાન્યે બાલૈવાડમ્ભ સદા ત્વમ્ ॥ ૬.૨૩ ॥
 લીલોજ્જીવિતકામે રામે શકુરસક્તે ।
 ત્વત્પાદાર્યનસક્તં ભક્તં માં કુરુ શક્તમ્ ॥ ૬.૨૪ ॥
 એતાઃ પાવનગન્ધાઃ સર્વેશપ્રમદે તે ।

डैरडुडुडु डदलेडुडुः सनुतुडुडुडु डडनुतु ॥ ६.रडु ॥ 150

सडडडः सुतडडडः

वुडुडुडुडुडुडु, डडतुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडु (वसनुततलवकडुडुडुडुडु)

वडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडु डडरडुडुडुडुडुडु

वडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडु ।

डुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडु

कुडुडुडु डरुतु सुतडुडु डरसुडुडुडुडुडु ॥ १.१ ॥

नडुडुडुडुडु वडुडुडुडु वलडुडुडुडुडुडुडुडुडुडु

डुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडु ।

ततुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडु

तुवडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडु ॥ १.२ ॥

वलडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडु

डुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडु ।

तडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडु

सुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडु ॥ १.३ ॥

डुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडु

सडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडु ।

सडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडु

वलडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडु ॥ १.ॡ ॥

कडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडु

सुतुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडु ।

सतुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडु

डुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडु ॥ १.ॣ ॥

डुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडु

डुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडु ।

सडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडु

तडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडु ॥ १.। ॥

डुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडु

वैरोयनीति कथिता तपसा ज्वलन्ती ।
 राज्जुवबन्धुमहसा विडिताङ्गरागा
 सा ते तनुर्भवति सर्वसुपर्ववर्ष्ये ॥ ७.७ ॥

प्राणास्तवात्र हृदयं च विराजतेऽत्र
 नेत्राणि यात्र शतशः श्रवणानि यात्र ।
 घ्राणानि यात्र रसनानि तथा त्वयश्च
 वायोऽत्र देवि यरणानि च पाणयोऽत्र ॥ ७.८ ॥

सर्वत्र पश्यसि शृणोषि च सर्वतोऽम्भ
 सर्वत्र भादसि विजिघ्रसि सर्वतोऽपि ।
 सर्वत्र च स्पृशसि मातरभिन्नकाले
 कः शङ्क्यान्निगदितुं तव देवि भाग्यम् ॥ ७.९ ॥

सर्वत्र नन्दसि विमुञ्चसि सर्वतोऽम्भ
 सर्वत्र संसरसि गर्जसि सर्वतोऽपि ।
 सर्वत्रदेवि कुरुषे तव कर्मजाल-
 वैशित्र्यमीश्वरि निरूपयितुं क्षमः कः ॥ ७.१० ॥

विश्राम्भिडे त्वयि रुचां पतयः कियन्तो
 नानाविधाब्धिकलिता क्षितयः कियत्यः ।
 भिम्भानि शीतमहसां लसतां कियन्ति
 नैतन्न्य वेद यद्वि को विबुधो बभुवुः ॥ ७.११ ॥

अव्यक्तशब्दकलयाऽभिलमन्तरिक्षं
 त्वं व्याप्य देवि सकलागमसम्प्रगीते ।
 नादोऽस्थुपाधिवशातोऽथ वयांसि यासि
 ब्राह्मीं वदन्ति कवयोऽमुकवैभवां त्वाम् ॥ ७.१२ ॥

नानाविधैर्भुवनजालसवित्रि रूपाैर्-
 व्याप्तैकनिष्कलगभीरमहस्तर्ङ्गैः ।
 व्यक्तं विशित्रयसि सर्वमभर्वशक्ते
 सा वैष्णवी तव कला कथिता मुनीन्द्रैः ॥ ७.१३ ॥

व्यक्तित्वमम्भ हृदये हृदये दधासि
 येन प्रभिन्नं षव बह्द षवान्तरात्मा ।
 सेयं कला भुवननाटकसूत्रभर्त्रि

भाडेश्वरीति कथिता तव चिद्धिभूतिः ॥ ७.१४ ॥

आडारशुद्धिवशातः परिशुद्धसत्त्वे
नित्यस्थिरस्मृतिधरे विकसत्सरोजे ।
प्रादुर्भवस्यमलतत्त्वविभासिका या
सा त्वं स्मृता गुरुगुडस्य सवित्रि शक्तिः ॥ ७.१५ ॥

डव्यं यया द्रिविषदो मधुरं लभन्ते
कव्यं यया रुचिकरं पितरो लभन्ते ।
अश्नाति यान्नमभिलोडपि जनो ययैव
सा ते वराडवदनेति कलाडम्भ गीता ॥ ७.१६ ॥

दृष्टान्निडंसि जगतामवनाय साक्षा-
दन्यैश्च घातयसि तमभवैर्मडदृभिः ।
दम्भोलियेष्टितपरीक्ष्यबला बलारेः
शक्तिर्न्यगादि तव देवि विभूतिरेषा ॥ ७.१७ ॥

सङ्कल्परक्तकण्ठपानविवृद्धशक्त्या
जाग्रत्समाधिकलयेश्वरि ते विभूत्या ।
मूलाग्रियेडशशिमुडतनुभेभ्या
यामुडया तनुषु देवि न किं कृतं स्यात् ॥ ७.१८ ॥

त्वं लोकराज्ञि परमात्मनि मूलमाया
शङ्के समस्तसुरभर्तारि जालमाया ।
छायेश्वरान्तरपुमात्मनि योगमाया
संसारसक्तडदयेष्वसि पाशमाया ॥ ७.१९ ॥

त्वं भूतभर्तारि भवस्यनुभूतिनिद्रा
सोमस्यपातरि भिडौजसि मोदनिद्रा ।
सप्ताश्रबिम्भपुरुषात्मनि योगनिद्रा
संसारमग्नडदयेष्वसि मोडनिद्रा ॥ ७.२० ॥

विष्णुश्चकार मधुकैटभनाशनं यन्-
मुक्तः सडस्रदलसम्भवसंस्तुता सा ।
काली घनाञ्जननिभप्रभदेडशालि-
न्युग्रा तवाम्भ भुवनेश्वरि कोडपि भागः ॥ ७.२१ ॥

विद्युत्प्रभाभयमधृष्यतमं द्विषद्भि-
 श्चाण्डप्रयण्डमभिलक्षयकार्यशक्तम् ।
 यत्ते सवित्रि मडिषस्य वधे स्वरूपं
 तस्थिन्तनादिल नरस्य न पापभीतिः ॥ ७.२२ ॥

शुभ्रं निशुभ्रमपि या जगदेकवीरौ
 शूलाग्रशान्तमलसौ मलती यकार ।
 सा कौशिकी भवति काशयशाः कृशोद-
 र्यात्माङ्गजा तव मलेभ्रि कश्चिदंशः ॥ ७.२३ ॥

माये शिवे श्रितविपद्विनिडन्त्रि मातः
 पश्य प्रसादभरशीतलया दृशा माम् ।
 ओषोडलमात्मजकलत्रसुदृत्समेतो
 देवि त्वदीयचरणं शरणं गतोऽस्मि ॥ ७.२४ ॥

धिन्वन्तु कोमलपदाः शिववल्लभाया-
 श्चेतो वसन्ततिलकाः कविङ्गणरस्य ।
 आनन्दयन्तु य पदाश्रितसाधुसङ्घं
 कष्टं विधूय सकलं य विधाय येष्टम् ॥ ७.२५ ॥ 175

अष्टमः स्तवः

यस्त्रिभयम् (अनुष्टुप्वृत्तम्)

तमसाम्भितो लन्ता यद्विडकाडासवासरः ।
 सतां लृट्यराज्जवविकासाय प्रकल्पताम् ॥ ८.१ ॥

या निद्रा सर्वभूतानां योगनिद्रा रमापतेः ।
 षड्यतां सा मलाकाली मलाकालसम्प्री सप्ते ॥ ८.२ ॥

विरिञ्चिना स्तुते मातः कालि त्वं येन मुञ्चसि ।
 मधुकैटभसंलारं करोतु कथमच्युतः ॥ ८.३ ॥

वासवः काशनीकाशयशोलङ्कृतद्विज्जुभः ।
 मलोत्रविक्रमाद्यस्मादासीदाज्ञौ पराज्जुभः ॥ ८.४ ॥

यत्प्रतापेन सन्तप्तो मन्ये बाडभरूपभृत् ।
 भगवाननलोडधापि सिन्धुवासं न मुञ्चति ॥ ८.५ ॥

कुर्वाणो भूतकदनं यस्मिन्विस्मितचेतसः ।
 ओष ओवान्तको नाडमित्यासीदन्तकस्य धीः ॥ ८.६ ॥
 रणे येनातिरश्कृत्य त्यक्तो राक्षस ठत्यतः ।
 चिराय हरिदीशेषु कोणेशः प्राप्तवान्यशः ॥ ८.७ ॥
 यन्नियन्तुमशक्तस्य कुर्वाणमसतीः क्रियाः ।
 नियन्तुरसतामासीत्पाणिनो मलिनं यशः ॥ ८.८ ॥
 बाहुवीर्यपराभूतो यस्य प्रायेण मारुतः ।
 बभूव क्षणान्तेषु रतान्तपरिचारकः ॥ ८.९ ॥
 निधीन्येन जितो छित्वा राजराजः पलायितः ।
 स्पष्टं बभाण माधुर्यं प्राणानामभिलाषि ॥ ८.१० ॥
 यस्मिन्नुत्तरपूर्वस्या दिश ओकादशाधिपाः ।
 कुण्डा बभूवुरात्मीयकण्ठोपमितकीर्तयः ॥ ८.११ ॥
 निजशुद्धान्तकान्तानामाननैरेव निर्जितम् ।
 ललज्जे यः पुनर्जित्वा शूरमानी सुधाकरम् ॥ ८.१२ ॥
 बालस्येव कीडनकैः प्रवीरैर्यस्य ज्वलतः ।
 लीलाकन्दुकधीरासीद्वे दीधितिमालिनि ॥ ८.१३ ॥
 त्रियामायरशुद्धान्तभूविलासनिवारणम् ।
 विषणोः सुदर्शनं यकं यस्य नापश्यदन्तरम् ॥ ८.१४ ॥
 मडिषं तं मडावीर्यं या सर्वसुरदेज्ज ।
 अवधीदानवं तस्यै यण्डिकायै नमो नमः ॥ ८.१५ ॥
 भुषं तवासेयनकं ध्यायं ध्यायं निरन्तरम् ।
 भृगेन्द्रवाले कालेन मृदस्त्वन्भुभतां गतः ॥ ८.१६ ॥
 कार्त्तिकीयन्द्रवदना कालिन्दीवीरिदोर्वता ।
 अरुणाम्भोजयरण्ण जयति त्रिरुधिः शिवा ॥ ८.१७ ॥
 यत्ते कयभरः कालो यद्बाहुर्लोकरक्षकः ।
 युक्तं द्वयं शिवे मध्यस्त्वसन्नाको न नाकराट् ॥ ८.१८ ॥
 स्वदेहादेव या देवी प्रदीपादिव दीपिका ।

आविर्भूव देवानां स्तुवतां हर्तुमापदः ॥ ८.१९ ॥

धैर्य्यातुर्यगाम्भीर्यवीर्यरौन्धर्यशालिनीम् ।

रत्नं नितम्बिनीजातौ मेनिरे यां सुरासुराः ॥ ८.२० ॥

यदीयदुङ्कुत्यनले धूम्राक्षोऽभवदाहुतिः ।

समाप्तिं भीषणं यावन्नैवावाप विकल्थनम् ॥ ८.२१ ॥

यामुंशिवद्यूत्यू यत् कले दारुणविक्रमे ।

भक्षयामासतुर्भूर्तीः कीर्तिभिः सह रक्षसाम् ॥ ८.२२ ॥

यस्याः शूले जगामास्तं यशः शुम्भनिशुम्भयोः ।

नमामि विमलश्लोकां कौशिकीं नाम तामुमाम् ॥ ८.२३ ॥

यशोदागर्भजननाद् यशोदां गोकुलस्य ताम् ।

वन्दे भगवतीं नन्दां विन्ध्यायलनिवासिनीम् ॥ ८.२४ ॥

अम्बिकामुपतिष्ठन्तामेताश्चाण्डीमनुष्टुभः ।

प्रसन्नाः साध्वलङ्काराः सिद्धपद्मेक्षणा एव ॥ ८.२५ ॥ 200

॥ समाप्तं च द्वितीयं शतकम् ॥

तृतीयं शतकम्

नवमः स्तम्भकः

मन्दडासः (आर्यावृत्तम्)

शारदवलक्षपक्षक्षणादावैमल्यशिक्षकोऽस्माकम् ।

जागर्तुं रक्षणाय स्थाणुपुरन्ध्रीमुष्पविकासः ॥ ८.१ ॥

व्याप्यानं वर्षस्य प्रत्याप्यानं शरत्सुधाभानोः ।

दृशतु लृद्यप्रसादं गौरीवदनप्रसादो नः ॥ ८.२ ॥

अन्तर्गतस्य वर्षक्षीरसमुद्रस्य कश्चन तरङ्गः ।

डासो ढरढरिणदृशो गतपङ्क्तुं मम करोतु मनः ॥ ८.३ ॥

दृशि दृशि विसर्पदंशुप्रशमिततापं परास्तमालिन्यम् ।

कुशलानि प्रदृशतु नः पशुपतिदृद्येश्वरीऽसितम् ॥ ८.४ ॥

अन्तर्गतं च तिमिरं ढरन्ति विडसन्ति रोडिणीकान्तम् ।

डसितानि गिरिशसुदृषो मम प्रबोधाय कल्पन्ताम् ॥ ८.५ ॥

भाषातुषारदीधितिदीधित्या सड विडायसो रङ्गे ।

वियरन् पुरडरतरुणीदरडासो मे डरत्वेनः ॥ ८.६ ॥

रुद्राणीदरडसितान्यस्माकं संडरन्तु दुरितानि ।

येषामुदयो दिवसो भूषापीयूषकिरणस्य ॥ ८.७ ॥

स्कन्दजननीमुपेन्दोरस्मान् पुष्पातु सुस्मितज्योत्स्ना ।

मुनिमतिकैरविणीनामुल्वासकथा यदायत्ता ॥ ८.८ ॥

कमनीयकण्ठमालामुक्तामणितारकावयस्थो नः ।

कामान् वितरतु गौरीदरडासो नाम धवलांशुः ॥ ८.९ ॥

अनवधकण्ठमालामुक्तावलिकिरणविडसडवासी ।

डरदयितादरडासो डरतु ममाशेषमज्ञानम् ॥ ८.१० ॥

अ षव झदृश्य उन्नम षलाधराधीशनन्दिनीडासः ।

पूर्णां करोतु मानसमभिलाषं सर्वमस्माकम् ॥ ८.११ ॥

आलोकमात्रतो यः शङ्करमसमास्त्रकिङ्करं यडे ।

अल्लोडध्यनल्पकर्मा डासो नः पातु स शिवायाः ॥ ८.१२ ॥

स्मरमतरतमीशं यः करोति भावप्रसङ्गयातुर्या ।

द्विजगणपुरस्कृतोडव्यात् स शिवाडासप्रवक्ता नः ॥ ८.१३ ॥

रदवाससा रथी मां शरी करैः पातु पार्वतीडासः ।

पावकदृशं जिगीषोः पञ्चपृषत्स्य सेनानीः ॥ ८.१४ ॥

शिवदुदयमर्भेदि स्मितं तदद्रीशवंशमुक्तायाः ।

दशनद्युतिद्विगुणितश्रीकं शोकं धुनोतु मम ॥ ८.१५ ॥

ब्रह्माडरडरङ्गभाजो नट्याः शिवसूत्रधारसडयर्थाः ।

श्रीवर्धनोडनुलेपो मुषस्य डासः पुनात्वस्मान् ॥ ८.१६ ॥

अधरप्रवालशयने नासाभरणप्रभाविलासिन्या ।

रममाणो डररमणीडासयुवा डरतु नः शोकम् ॥ ८.१७ ॥

अधरोष्ठवेदिकायां नासाभरणांशुशाब्जैः साकम् ।

कुलमभिलभवतु भेलन्नद्रिसुताडासभावो नः ॥ ८.१८ ॥

अनुलेपनस्य वीप्सा द्विर्भावः कुयतटीदुकूलस्य ।
 उरतु वृद्धयव्यथां मे उसितं उरजुवितेश्वर्याः ॥ ८.१८ ॥
 गिरिशाङ्गरागभसितं स्वागतवयसाऽभिनन्ददादरतः ।
 गिरिजालीलाउसितं गरीयसीं मे तनोतु धियम् ॥ ८.२० ॥
 दयितेन सँल्लपन्त्याः सऽ तुडिनमरीयिशिशुकिरीटेन ।
 वागमृतबुद्धुदोऽव्यादलसो मामगभुवो ङासः ॥ ८.२१ ॥
 शुद्धः कुयाद्विनिलयादपि मुक्ताडारतो उरपुरन्ध्याः ।
 वदनश्रीप्रासादे विलसन् ङासोऽलसोऽवतु माम् ॥ ८.२२ ॥
 व्यर्थाभूते यूते गतवति परिभूतिमसितजलजते ।
 अनिते सिद्धिमशोके कमलेऽपि गलज्जयश्रीके ॥ ८.२३ ॥
 भङ्गुधा बिभेद वृद्धं उरस्य बाणेन येन सुमभाषः ।
 तद्गुमालीलाउसितं मल्लीसुममस्तु मे भूत्यै ॥ ८.२४ ॥
 अमलदरस्मितचिह्नास्ता येताः सर्वमङ्गला आर्याः ।
 कमनीयतमास्वसामामुपतिष्ठन्तामुमां देवीम् ॥ ८.२५ ॥ 225

दशमः स्तम्भकः

केशादिपादान्तवर्णनम् (ललितावृत्तम्)

सङ्कालनाय उरितां विभूतये
 लोकरथस्य मदनय धूर्जटेः ।
 कात्यायनीवदनतः शनैः शनैर्-
 निर्यन्ति शुभ्रउसितानि पान्तु नः ॥ १०.१ ॥

स्वल्पोऽपि दिक्षु किरणान् प्रसारयन्
 मन्दोऽपि बोधममलं दधत्सताम् ।
 शुभ्रोऽपि रागकृदनङ्गवैरिणो
 ङासः पुराणसुदृशः पुनातु नः ॥ १०.२ ॥

येतोऽरोऽप्यतिजुगुप्सितो भवेत्
 सर्वोऽपि जुवकलया यया विना ।
 सा वार्थतां कथमपारथारुता

पीयूषसिन्धुरभिलेन्द्रसुन्दरी ॥ १०.३ ॥

अत्यल्पदेवनितां य पार्थिवैर्-
भावेर्वयं तुलयितुं न शक्नुमः
तां किं पुनः सकलदेवसुन्दरी ।
लोकाक्षिपारणतनुप्रभामुमाम् ॥ १०.४ ॥

वर्षापथोदपटलस्य सान्द्रता
सूर्यात्मजोर्मियनिम्नतुङ्गता ।
कालाखिलभूमिपतिदीर्घता य ते
केशेषु भर्गभवनेश्चरि त्रयम् ॥ १०.५ ॥

ईशानसुन्दरि तवास्थमाण्डला-
न्नीचैर्नितान्तममृतांशुमण्डलम् ।
को वा न कीर्तयति लोष्टपिण्डकं
लोके निःकृष्टमिड मानवीभुजात् ॥ १०.६ ॥

बिलत्यमर्त्यभुवनस्थदीर्घिका
पङ्कुरुडाणि वदनाय ते बलिम् ।
नो येत् कथं भवति सौरभं मल-
द्विभिन्ने सुमेभ्य उरुकेशि ते भुजे ॥ १०.७ ॥

गीर्वाणलोकतटिनीजलेरुहां
गन्धे शुभे भवतु ते मनोरतिः ।
लोकाधिराज्ञि तव वङ्गसौरभे
लोकाधिराजमनसस्तु सम्मदः ॥ १०.८ ॥

को भाषतां तव सवित्रि यारुतां
यस्याः स्मितस्य धवलद्युतिर्विवः ।
यस्याः शरीररुचिसिन्धुवीचयः
शम्भालताः पृथुलटीप्तिभूमयः ॥ १०.९ ॥

लोकाम्बिके न विलसन्ति के पुरो
मन्दस्मितस्य तव रोचिषां निधेः ।
ये तु व्यधायिषत तेन पृष्ठतो
उन्तैषु काऽपि तिमिरच्छटा भवेत् ॥ १०.१० ॥

किं वा रदावलिरुचिर्भुभस्य किं
सम्बुल्लता वरधियः किमूर्मिका ।
सन्तोषपादपसुभं नु शङ्कर-
प्रेमस्वरूपमुत देवि ते स्मितम् ॥ १०.११ ॥

दृक्षु प्रकाशपटलं वितन्वता
कोटिप्रभाकरविभक्ततेजसा ।
नेत्रेण ते विषमनेत्रवल्लभे
पङ्कुरुळं क उपमाति पण्डितः ॥ १०.१२ ॥

श्रीकर्णां शेष तव लोचनाञ्चले
भान्त्या दयादयितया प्रबोधितः ।
येतं सवित्रि मम कञ्चन स्तवं
श्रुत्वा तनोतु भरतावनेः श्रियम् ॥ १०.१३ ॥

स्वा नासिका भवति युञ्जतां सतां
संस्तम्भिनी यलतमस्य यक्षुषः ।
त्वन्नासिका पुरुरस्य यक्षुषः
संस्तम्भिनी भवति चित्रमम्बिके ॥ १०.१४ ॥

बिम्बप्रवालनवपल्लवादितः
पीयूषसारभराणां गुणाधिकः ।
गोत्रस्य पुत्रि शिवचित्तरञ्जकः
श्रेष्ठो नितान्तमधराधरोऽपि ते ॥ १०.१५ ॥

दोर्वल्लिके जननि ते तदित्प्रभा-
मन्दारमाल्यमृदुतापडारिके ।
निशेषोबन्धमनस्य धूर्जटेर्-
बन्धाय भद्रयस्विते बभूवतुः ॥ १०.१६ ॥

उस्ताञ्जयोस्तव मृदुत्वमद्भुतं
गृह्णाति ये सदयमेव धूर्जटिः
अत्यद्भुतं जननि दाढर्यमेतयोः
शुभ्मादित्दर्पविलयो ययोरभूत् ॥ १०.१७ ॥

राजन्तु ते कुचसुधाप्रपायिनो
लोकस्य मातरनघाः सहस्रशः ।

अेतेषु कश्चन गजाननः कृती
गायन्ति यं सकलदायिसत्करम् ॥ १०.१८ ॥

त्वन्नामिद्विपपतितां दृशं प्रभोर्-
नेतुं विनिर्मलगुणो पुनस्तटम् ।
सौम्यत्वदीयलुट्यप्रसारितः
पाशः सवित्रि तव रोमराजिका ॥ १०.१९ ॥

त्वन्मध्यमो गगनलोक एव येत्
त्वद्विव्यवैभवविद्यो न विस्मयः ।
प्राज्ञैर्द्वि सुन्दरि पुरत्रयद्विष-
स्त्वं देहिनी त्रिभुवनेन गीयसे ॥ १०.२० ॥

नामिद्विद्विगलितः कटीशिला-
भङ्गात् पुनः पतति किं द्विधाकृतः ।
कान्तोरुयुग्ममिषतः सवित्रि ते
भावारिपूर षडशुडयोः समः ॥ १०.२१ ॥

जङ्घायुगं तव मडेशनायिके
लावण्यनिर्जरि जगद्विधायिके ।
अन्तःपरिस्फुरदगुहसुप्रभा-
भाषाढ्यतूलायुगलं रतीशितुः ॥ १०.२२ ॥

पुष्पास्त्रशासननिशान्तराज्ञि ते
लोकत्रयस्थजलकम्पनं बलम् ।
श्रीणीभरोण गमने डिल श्रमं
प्राप्नोषि केन तव तत्त्वमुच्यताम् ॥ १०.२३ ॥

यत्रैव नित्यविदृतेरभूद्रमा
राज्जुवमन्दिरथरीति नामतः ।
तन्मे सदा भवतु मङ्गलं शिवा
पादाभ्युसम्भवममेयवैभवम् ॥ १०.२४ ॥

केशादिपादकमलान्तगायिनीः
कन्तुप्रशासननिशान्तनायिका ।
अङ्गीकरोतु ललिता धमाः कृतीर्-
गौरी कवेश्वरपाङ्कजसेविनः ॥ १०.२५ ॥ 250

એકાદશઃ સ્તબકઃ

પાદાદિકેશાન્તવર્ણનમ્ (આર્યાવૃત્તમ્)

ઝષકેતુના પ્રયુક્તઃ સમ્મોહનચૂર્ણમુષ્ટિરીશાને ।

દરહાસો ઘરદુહિતુઃ કરોતુ ભુવનં વશેડસ્માકમ્ ॥ ૧૧.૧ ॥

ઉપજીવદ્ભિઃ કાન્તેર્લેશાંસ્તે જગતિ સુન્દરૈર્ભાવૈઃ ।

ઉપમિતુમ્ડગાનિ તવ પ્રાયો લજ્જેડમ્બ યતમાનઃ ॥ ૧૧.૨ ॥

અવતંસપલ્લવતુલાં બિભ્રાણં શ્રુતિનતભ્રુવઃ શિરસિ ।

ચરણં વ્રજામિ શરણં વામં કામારિલલનાયાઃ ॥ ૧૧.૩ ॥

શકુરનયનોન્માદનમતિમધુરં ભાતિ મતિમતા વર્ણ્યે ।

જડ્ઘાયુગં ભવત્યાઃ કુસુમપૃષ્ઠસ્ય સર્વસ્વમ્ ॥ ૧૧.૪ ॥

એકૈકલોકને દ્વયમન્યોન્યસ્મરણહેતુતામેતિ ।

દેવિ ભવસ્ય તવોરુઃ શુણ્ડા ચ ગજેન્દ્રવદનસ્ય ॥ ૧૧.૫ ॥

નાકોડવલગ્રમીશ્ચરિ કટિરવનિર્ભોગિનાં જગન્નાભિઃ ।

કુક્ષૌ ન કેવલં તે બહિરપિ વપુષિ ત્રયો લોકાઃ ॥ ૧૧.૬ ॥

મન્યે મહાકૃપાણં તવ વેણીમચલપુત્રિ મદનસ્ય ।

અસિધેનુકાં વિશકુલે નિશિતતરાગ્રાં તુ રોમાલિમ્ ॥ ૧૧.૭ ॥

દ્વિરદવદનેન પીતં ષડ્વદનેનાથ સકલભુવનેન ।

અક્ષયક્ષીરામૃતમમ્બાયાઃ કુચયુગં જયતિ ॥ ૧૧.૮ ॥

જગદમ્બ લમ્બમાના પાર્શ્વદ્વિતયે તવાગલાદ્ભાતિ ।

સાન્દ્રગ્રથિતમનોઙ્ગપ્રસૂનમાલેવ ભુજયુગલી ॥ ૧૧.૯ ॥

જાનન્તિ શક્તિમસુરાઃ સુષમાં સખ્યો વદાન્યતામૃષયઃ ।

મૃદુતાં તવામ્બ પાણેર્વેદ સ દેવઃ પુરાં ભેત્તા ॥ ૧૧.૧૦ ॥

કમ્બુસદૃગમ્બ જગતાં મણિવેષોડુસજાકૃતાકલ્પઃ ।

કર્ણોડનઘસ્વરસ્તે ધૂર્જટિદોર્નયનકર્ણહિતઃ ॥ ૧૧.૧૧ ॥

હરકાન્તે વદનં તે દર્શાં દર્શાં વતંસશીતાંશુઃ ।

પૂર્ણોડપ્યવાપ કૃશતાં પ્રાયેણાસૂચયા શુષ્કઃ ॥ ૧૧.૧૨ ॥

थन्द्रं रल्लाय सकला थपलाक्षीवधनजातिराह्यताम् ।
 तं तु मडसा मुषं ते मडेशकान्ते जिगायैकम् ॥ ११.१३ ॥
 वधनकमलं तवेश्चरि कमलजयादूर्पितं सुधाभानुम् ।
 निर्जित्य कमलजातेरमलं मडदाजडार यशः ॥ ११.१४ ॥
 लावण्यमरन्दाशा भ्रमदृभवालोकभम्भरं परितः ।
 मुग्धं मुभारविन्दं जयति नगाधीशनन्दिन्याः ॥ ११.१५ ॥
 शुद्धेन्दुसारनिर्मितमास्थार्धं ते भवानि भालभयम् ।
 सकलरमणीयसारैर्निर्मितमर्धान्तरं विधिना ॥ ११.१६ ॥
 वधनं तवाद्रिदृष्टितर्विजिताय नताय शीतकिरणाय ।
 द्वारपपदवीं प्रददा वयमिड दरडासनामधरः ॥ ११.१७ ॥
 ते ते वधन्तु सन्तो नयनं ताटकुमालयं मुकुटम् ।
 क्वयो वयं वदामः सितमडसं देवि ते डसम् ॥ ११.१८ ॥
 भिम्भाधरस्य शोभामम्भायाः को नु वार्णयितुमीष्टे ।
 अन्तरपि या प्रविश्य प्रमथपतेर्वितनुते रागम् ॥ ११.१९ ॥
 गाणपतये स्तनघटयोः पदकमले समलोकभक्तोभ्यः ।
 अधरपुटे त्रिपुरजिते दधासि पियूषमम्भ त्वम् ॥ ११.२० ॥
 दृङ्गीयूषतटिन्यां नासासेतौ विनिर्मिते विधिना ।
 भासां भवति शिवे ते मुषे विडारो निरातडुः ॥ ११.२१ ॥
 कमलाविलासभवनं करुणाकेलीगुडं च कमनीये ।
 डरदयिते ते विनितडिते नयने ते जननि विजयेते ॥ ११.२२ ॥
 सर्वाण्यध्यङ्गानि श्रीमन्ति तवेन्दुयूडकुलकान्ते ।
 कविनिवडविनुतिपात्रे श्रोत्रे देवि श्रियावेव ॥ ११.२३ ॥
 अपि कुटिलमलिनमुग्धस्तव डेशः पुत्रि गोत्रसुत्रामणः ।
 भिभ्रत्सुमानि डान्यपि डृद्यं भुवनप्रभोर्डरति ॥ ११.२४ ॥
 थरण्णादिकुन्तलान्तप्रकृष्टसौन्दर्यगायिनीरेताः ।
 अङ्गीकरोतु शम्भोरम्भोजदृगात्मजस्थार्याः ॥ ११.२५ ॥ 275

દ્વાદશઃ સ્તબકઃ

શ્ડગારવર્ણનમ્ (રથોદ્ધતાવૃત્તમ્)

શર્વધૈર્યગુણશાતશસ્ત્રિકા શમ્બરાશિજયકેતુપટ્ટિકા ।

મન્દહાસિકલિકા મદાપદં પર્વતેન્દ્રદુહિતુર્વ્યપોહતુ ॥ ૧૨.૧ ॥

મુક્તભોગિકટકેન પાણિના મુઘગાત્રિ પરિગૃહ્ય તે કરમ્ ।

એકદા શશિકિશોરશેખરઃ સગ્ચચાર રજતાદ્રિભૂમિષુ ॥ ૧૨.૨ ॥

તસ્ય તત્ર પરિતઃ પરિભ્રમન્ વલ્લભાં વકુલપુષ્પચુમ્બિનીમ્ ।

પાર્વતિ ત્વદલકોપમધુતિઃ ચ્ચરીકતરુણો મનોઽધુનોત્ ॥ ૧૨.૩ ॥

પ્રેયસીં ચપલચારુલોચનામુલ્લિખન્ વપુષિ શ્ડગકોટિના ।

ત્વદ્વિલોકિતનિભૈર્વિલોકિતૈઃ ધૂર્જટેરમદયન્મનો મૃગઃ ॥ ૧૨.૪ ॥

મગ્જુકુગ્જભવનાનિ માલતીપુષ્પરેણુસુરભિઃ સમીરણઃ ।

પેશલા ચ પિકબાલકાકલી મોહમીશ્વરિ હરસ્ય તેનિરે ॥ ૧૨.૫ ॥

અગ્રતઃ કુસુમશોભિતા લતાઃ પાર્શ્વતસ્ત્વમગપાલબાલિકે ।

સર્વતો મદનશિષ્ઞિનીધ્વનિર્ધારતા કથમિવાસ્ય વર્તતામ્ ॥ ૧૨.૬ ॥

કીરકૂજિતસમાકુલે વને શમ્ભુમમ્બ તવ પાર્શ્વવર્તિનમ્ ।

આજઘાન મકરધ્વજશરૈરદયન્ત્યવસારે હ્રિ શત્રવઃ ॥ ૧૨.૭ ॥

તાડિતો મકરકેતુના શરૈરંસદેશમવલમ્બ્ય પાણિના ।

એકહાયનકુરડ્ગલોચના ત્વામિદં કિલ જગાદ શકુરઃ ॥ ૧૨.૮ ॥

કાકલીકલકલં કરોત્યસૌ બાલચૂતમધિરુહ્ય કોકિલા ।

વાયમુદ્ગિર સરોજલોચને ગર્વમુન્નતમિયં વિમુચ્યતુ ॥ ૧૨.૯ ॥

કુલ્લકુન્દમકરન્દવાહિનો મલ્લિકામુકુલધૂલિધારિણઃ ।

કમ્પયન્તિ શિશવઃ સમીરણાઃ પલ્લવાનિ હૃદયં ચ તન્વિ મે ॥ ૧૨.૧૦ ॥

વર્ણનેન હૃતચક્ષુષઃ શ્રિયઃ સુપ્રસન્નમધુરાકૃતીનિ તે ।

અડ્ગકાનિ દયિતે ભજેઽર્ભકઃ સ્વેદબિન્દુહરણેન વાઙનિલઃ ॥ ૧૨.૧૧ ॥

તાવદેવ મમ ચેતસો મુદે બર્હમેતદનઘાડ્ગિ બર્હિણઃ ।

યાવદક્ષિપથમેષ વિશ્વથો ગાહતે ન કબરીભરસ્તવ ॥ ૧૨.૧૨ ॥

રાગવાનધર એષ સન્તતં નિર્મલદ્વિજસમીપવર્ત્યપિ ।

अेभिरस्य सलवासतः प्रिये नेषदप्यपगतो निजो गुणः ॥ १२.१३ ॥
 यक्षुषः सुदति ते सगोत्रता कैरवैर्निशि दिने कुशेशयैः ।
 कश्यपैरपि वसिष्ठबान्धवैर्भूसुपर्वाण षव द्विगोत्रिणः ॥ १२.१४ ॥
 अल्पयाडप्यतिसमर्थया स्मितज्योत्सना गगनगं उरत्तमः ।
 केवलं सुवयनामृतं किरञ्चन्द्रभिम्बमतुषारमाननम् ॥ १२.१५ ॥
 नित्यमञ्जमुभि ते परस्परश्चिष्टमश्रयपटीकुटीरगम् ।
 शर्वरीभयविवर्जितं स्थलीयकवाकमिथुनं कुचद्वयम् ॥ १२.१६ ॥
 लालनीयमयि देवमौलिभिः कोमलं यरणपल्लवद्वयम् ।
 कञ्चिद्विपुण्ड्रतपुत्रिके न स्थली तुदति कर्कशा तव ॥ १२.१७ ॥
 अेवमादि वदति त्रिलोचने त्वन्मुषे लसति मौनमुद्रया ।
 आततान जलचारिकेतनो नर्तनं नगमलेन्द्रबालिके ॥ १२.१८ ॥
 देवि ते पुरजितावतंसितः पारिजातकुसुमस्रजा कथः ।
 मानसं पुरजितोऽमुना लृतं स्मर्यते क्व मलिनात्मना कृतम् ॥ १२.१९ ॥
 ब्रह्मथर्यनियमाद्यञ्चला नायिका यद्वि लुलायमर्दिनी ।
 नायकश्च सुमभाणसूदो वेद को रतिरुस्यमावयोः ॥ १२.२० ॥
 लोचनोत्सवविधौ विशारदे वारिदावरणदोषवर्जिते ।
 मर्दयत्यपि नभोगतं तमः श्यामिकारुहितसुन्दराकृतौ ॥ १२.२१ ॥
 भाति शीतकिरणस्तनन्धये प्राणनायकजटाकुटीशुषि ।
 शुभ्रपर्वततटे शुभाङ्गि ते सम्मदाय न बभूव का निशा ॥ १२.२२ ॥
 सन्तु भूषणसुधांशुदीधिति व्यक्तमुग्धमुपशोभयोर्मिथः ।
 तानि तानि गिरिजागिरीशयोः क्रीडितानि जगतो विभूतये ॥ १२.२३ ॥
 मोदकादनपरस्य सृष्टये क्रीडितं जननि वां किमप्यभूत् ।
 शक्तिभृत्तनयरत्नजन्मने किञ्चिदीश्वरि बभूव भेलनम् ॥ १२.२४ ॥
 माधुरीरसपरिप्लुता षमाः काव्यकण्ठविदुषो रथोद्धृताः ।
 आद्यधत्वयलनाथनन्दिनी मानसे कमपि मोदमुत्तमम् ॥ १२.२५ ॥ 300
 ॥ समाप्तं च तृतीयं शतकम् ॥

यतुर्थं शतकम्

त्रयोदशः स्तम्भकः

कटाक्षः (उपजातिवृत्तम्)

भवाम्बुधिं तारयताद्भवन्तं

डासोऽद्भुतः कुञ्जरवङ्गमातुः ।

यो हन्ति विम्बाधरलङ्घनेऽपि

व्यक्तालसत्वो हरितां तमांसि ॥ १३.१ ॥

सक्तः सदा यन्द्रकलाकलापे

सर्वेषु भूतेषु दयां ध्यानः ।

गौरीकटाक्षो रमणो मुनिर्वा

मदीयमज्ञानमपाकरोतु ॥ १३.२ ॥

कृपावलोको नगकन्यकायाः

करोतु मे निर्मलमन्तरङ्गम् ।

येनाङ्कितः शङ्कर ऐकतत्त्वं

विश्वं लुलोके जगते जगौ य ॥ १३.३ ॥

कालीकटाक्षो वयनानि मल्यं

ददातु मीयामदमोयनानि ।

यत्पातपूतं रघुवंशकारं

नराकृतिं प्रादुरजस्य नारीम् ॥ १३.४ ॥

युष्माकमग्रां वितनोतु वाणी-

मेणीदृगेषा गिरिशस्य योषा ।

यस्याः कटाक्षस्य विसारि वीर्यं

गिरामयं मे विविधो विलासः ॥ १३.५ ॥

नगात्मजायाः करुणोर्मिशाली

दृगन्तसन्तानधुनीप्रवाहः ।

भीष्मोऽतमान्भवनामकेन

ग्रीष्मोऽयुष्माँश्छिशिरीकरोतु ॥ १३.६ ॥

अजस्रमाद्रां दर्यायाऽन्तरङ्गे

यथा भवो निम्नगयोत्तमाङ्गे ।

सन्तापशान्तिं भवसुन्दरी मे

करोतु शीतेन विलोडितेन ॥ १३.७ ॥

पुण्या सदाऽपीश्वर एव सक्ता
पतिव्रतासाम्यमिता तवेक्षा ।
कुलायलाधीश्वरकन्यके मे
संहरमंडोविततेर्विधत्ताम् ॥ १३.८ ॥

शर्वस्य रामे नियमेन डीना
श्यामा तवेक्षा गण्डिकाङ्गनेव ।
नीचेऽपि मर्त्ये निपतत्यनर्धा
भिभर्ति ना षोडश यः सुवर्णान् ॥ १३.९ ॥

पद्मायताक्षि क्षितिधारिकन्ये
कटाक्षनामा तव कालसार्धः ।
यं सन्दशत्येष जगत्सामस्तं
विस्मृत्य थाडो न दधाति मोडम् ॥ १३.१० ॥

ठशद्विषा शैलमडेन्द्रकन्ये
करोति मैत्रीं विषमायुधेन ।
प्रभाषते पातकिनश्च पक्षे
कुतः कटाक्षो न तवाम्भ मुग्धः ॥ १३.११ ॥

कृपान्वितः कर्णसमीपयारी
श्रीमान्सदा पुण्यजनानुकूलः ।
साम्यं कुरुणामधिपस्य शम्भोः
प्राणप्रिये ते भजते कटाक्षः ॥ १३.१२ ॥

कर्णान्तिकस्थोऽपि न धर्मवैरी
कृष्णोऽपि मतान्कुलं न पाति ।
शीतोऽपि सन्दीपयति स्मराग्निं
हरस्य ते शैलसुते कटाक्षः ॥ १३.१३ ॥

अयं कटाक्षस्तव तोयवाहः
कारुण्यकाले परिशृम्भमाणः ।
गृहेषु लीनान् सुम्भिनो विहाय
निराश्रयान् सिञ्चति विश्वमातः ॥ १३.१४ ॥

कस्यापि वाचा वपुषा बलेन
समस्य सर्वैरपि यन्निदृशाः ।
अम्भोधिवेलास्वपि न स्यलन्ति
शम्भोः प्रियेऽयं तव दृक्प्रसादः ॥ १३.१५ ॥

द्वारेषु तेषां विचरन्ति शूराः
सौधेषु सारङ्गदृशस्तरुण्यः ।
प्रगल्भवाचः कवयः सभासु
शर्वाणि ते येषु कृपाकटाक्षः ॥ १३.१६ ॥

यत्राम्ब ते कोऽपि कटाक्षवेशः
स द्युर्जयः सङ्गरसीम्नि शूरः ।
पूर्वं द्विवं पूरयति द्विषद्भि-
स्ततो यशोभिर्भुवमिन्दुगौरैः ॥ १३.१७ ॥

यं तारकाकान्तकलापकान्ते
न लोकसे कोऽपि न लोकते तम् ।
यं लोकसे तेन विलोकितोऽपि
श्रियं समृद्धां समुपैति लोकः ॥ १३.१८ ॥

सुधां उसन्ती मधु याक्षिपन्ती
यशो उरन्ती वनिताधरस्य ।
परिष्करोत्यस्य कवित्वधारा
मुपं उरप्रेयसि लोकसे यम् ॥ १३.१९ ॥

सर्वेन्द्रियानन्दकरी पुरन्ध्री
विद्याऽनवधा विपुला य लक्ष्मीः ।
धयं त्रिरत्नी पुरुषस्य यस्य
दुर्गे त्वया दृष्टमिमं तु विद्मः ॥ १३.२० ॥

मुधा क्षिपस्यद्विसुते कटाक्षान्
कैलासकान्तारमलीरुछेषु ।
धतः किरेषत्तव नास्ति डानिः
सिद्ध्यत्यभीष्टं य समस्तमस्य ॥ १३.२१ ॥

शीतायलाधीशकुमारि शीतः
संरक्षणो संश्रितमानवानाम् ।

धुर्धर्षदुष्टासुरमर्दनेषु

नितान्तमुषणश्च तवावलोकः ॥ १३.२२ ॥

रुषा समेतं विदधाति नाशं

करोति पोषं कृपया सनाथम् ।

अम्बौषधस्येव तवेक्षितस्य

योगस्य भेदेन गुणस्य भेदः ॥ १३.२३ ॥

नाशाय तुल्योद्धतकामलोम-

कोधत्रिदोषस्य भवामयस्य ।

शिवप्रिये वीक्षितभेषजं ते

कीर्णानि भक्त्या वद भोः डियत्या ॥ १३.२४ ॥

अभिष्टुतां चाराणसिद्धसङ्घै-

स्त्रिष्टुष्टिविशेषा अपि मर्त्यसूनोः

कृपाकटाक्षैर्विनतान्पुनानां

उपर्यिनः सम्मद्यन्तु कान्ताम् ॥ १३.२५ ॥ 325

यतुर्दशः स्तम्भकः

काली गौरी कुण्डलिनी च (उपगीतिवृत्तम्)

कारणमभिलमतीनां वारणामन्तर्लसत्तमसः ।

मन्दस्मितं मलेश्वरसुदृशो मे श्रेयसे भवतु ॥ १४.१ ॥

विश्वतनुस्तनुगात्री वज्रमयी पुष्पसुकुमारी ।

सर्वस्य शक्तिरभवा काली गौर्यम्बिका जयति ॥ १४.२ ॥

तामालुर्जगद्भ्यां गौरी केचित् परे कालीम् ।

सा गौरी मल्लिलातनुरम्बरतनुरुच्यते काली ॥ १४.३ ॥

पायकशक्तेः काल्याः केवलविदुगेन भिद्यते कालः ।

यत्पाकतो गभीराद्भुवने सर्वेऽपि परिणामाः ॥ १४.४ ॥

सर्वभुवनाश्रयत्वात् काली नाम्ना दिगन्धेन ।

लोकैः तु व्यवहरणं विदुषां टिक्कालयोर्भाक्तम् ॥ १४.५ ॥

द्विगदित्तिरगाधभाण्डा परिणामयित्री स्मृता काली ।

दक्षस्यैका दृष्टिता सा द्वे गुणभेदमुग्धशाम् ॥ १४.६ ॥
 देहे देहे सेयं कुण्डलिनी नाम जगदम्बा ।
 सा स्वपिति संसृतिमतां युञ्जानानां प्रबुद्धा स्यात् ॥ १४.७ ॥
 मूलाधारादग्निर्ज्वलति शिरस्तः शशी द्रवति ।
 कुण्डलिनीमयि मन्ये वीणाशयनात्प्रबुद्धेयम् ॥ १४.८ ॥
 यद्द्रवति तत्र किं त्वं किं तत्र त्वमसि यज्ज्वलति ।
 किमु तत्रासि मलेश्वरि यद्बुभयमेतद्विजानाति ॥ १४.९ ॥
 अेतावग्नीषोमौ ज्वालभिश्चन्द्रिकाभिरपि ।
 आवृणुतस्तनुमनयोर्व्याजित्वं मे पशुर्भवतु ॥ १४.१० ॥
 अग्निस्त्वं सोमस्त्वं त्वमधो ज्वलसि द्रवस्यूर्ध्वम् ।
 अमृतमनयोः क्वलं त्वं तस्य य भोक्त्री विदम्भ त्वम् ॥ १४.११ ॥
 किन्तु सुकृतं मया कृतमभिलेश्वरि किं तपस्तमम् ।
 कीडयसि मां प्रतिक्ष्णामानन्दसुधानिधावन्तः ॥ १४.१२ ॥
 क्षान्तं किं मम दुरितं शान्तं किं देवि ते स्वान्तम् ।
 अनुगृह्णासि विशित्रं मामाप्यपराधिनां प्रथमम् ॥ १४.१३ ॥
 काले काले सन्ध्यारुपा नोपासिता भवती ।
 विशिष्टः स्मार्ताग्निस्त्रेता कुत अेव वल्मीनाम् ॥ १४.१४ ॥
 दातुं नार्जितमन्नं भुङ्क्ते देवेभ्यश्च भूतेभ्यः ।
 यत्किञ्चिदार्जितं वा कलत्रपुत्रान्वितोऽश्रामि ॥ १४.१५ ॥
 कश्चिदपि पापहारी न पुरश्चरितश्च ते मन्त्रः ।
 कं गुणमभिलक्ष्य मम प्रबुद्धसेऽन्तर्जगन्मातः ॥ १४.१६ ॥
 तव मयि पृथक्तनूजप्रेमा येत्पक्षपातोऽयम् ।
 अथवा सतां निसर्गः सोऽयं त्वयि थांभ सम्भाव्यः ॥ १४.१७ ॥
 लक्ष्यं विनैव मन्त्रः किं सिद्ध्यति कोटिशोऽप्युक्तः ।
 दध्मस्तद्यदि लक्ष्यं तव रूपं गलति डा मन्त्रः ॥ १४.१८ ॥
 सङ्कल्पानां वायामनुभूतीनां य यन्मूलम् ।
 यत्र प्राणो बद्धस्तल्लक्ष्यं देवि ते रूपम् ॥ १४.१९ ॥ ॥ ३४४ ॥

नैसर्गिकस्ववृत्तेरुडुतेर्मूलमन्विष्य ।
 त्वां डिल साक्षात्कुरुते रमणमडर्षेरियं दृष्टिः ॥ १४.२० ॥
 मन्धे पर्वतकन्धे मम सेयमडुडुतिर्मलती ।
 अवतरता वर्षगाणैरपि तन्मूलं न लब्धमडो ॥ १४.२१ ॥
 अेष प्रौढो भगवति भडुलं गर्जत्यडुडुारः ।
 अेतस्मिन्नयि काले भवती याओधि कुण्डलिनी ॥ १४.२२ ॥
 तव पश्चात्सम्भूतिं ज्ञानाति न सोऽयमद्यापि ।
 प्रागिव गर्जति धीरं भिभेति मृत्योर्न नेदिष्ठात् ॥ १४.२३ ॥
 अतिपुष्टमडुडुारं पशुमेतं तुभ्यमर्पयते ।
 प्रमथपतिप्राणेश्वरि गणपतिरेकान्तभक्तोऽयम् ॥ १४.२४ ॥
 उपगीतयो गणपतेरुपतिष्ठन्तामिमाः प्रीत्या ।
 उत्सवसहस्रलोलामुकारवाय्यस्य गृहनाथाम् ॥ १४.२५ ॥ 350

पञ्चदशः स्तवकः

शक्तेः स्वागतम् (स्वागतावृत्तम्)

आपदामपडरन्तु ततिं नः

सम्पदामपि दिशन्तु समृद्धिम् ।

दन्तकुन्दरुचिदत्तभवानि

व्योमकेशसुदृशो ङसितानि ॥ १५.१ ॥

अल्पमध्यधिकशक्तिसमृद्धं

मन्दमध्यधिकसूक्ष्मविसारम् ।

सुस्मितं स्मरविरोधिरमण्याः

कल्पतां मम कुलस्य शुभाय ॥ १५.२ ॥

पुष्कराद्रविमतो भुवमेतां

भूमितश्शशधरं कममाणा ।

नैव मुञ्चति पदं भत पूर्वं

नोत्तरं व्रजति नेशपुरन्ध्री ॥ १५.३ ॥

भूषणेष्विव सवित्रि सुवर्णं

मृत्तिकाभिव घटेष्वभिलेषु ।
विश्ववस्तुषु निरस्तविशेषां
देवि पश्यति सतीं विबुधस्त्वाम् ॥ १५.४ ॥

किं दृभूतमभिलेश्वरजाये
दृश्यजातमभिलं निजपाडे ।
प्राणबुद्धिमनसामिह वर्गः
सारभूतं षति सूरिजनोक्तिः ॥ १५.५ ॥

सारमीश्वरि तिलेष्विव तैलं
विग्रहेषु निभिलेषु निगूढम् ।
ये धिया मथनतो विदुरेकं
ते भवन्ति विबुधास्त्वयि वीनाः ॥ १५.६ ॥

आयसं त्रिभुवनेश्वरि पिण्डं
वह्निनेव तपसा तनुपिण्डम् ।
यस्य शिञ्जवलयनजालमयं स्यात्
तप्तमम्भ स तवालयभूतः ॥ १५.७ ॥

योऽरणोर्मथनतोऽतिपवित्रं
वीतिछोत्रमिव वीतकलङ्कः ।
प्राणमुञ्जवलयति स्वशरीरात्
त्वामसावभयदेऽर्हति यष्टुम् ॥ १५.८ ॥

प्राणता श्वसितमेव विशार्थं
कुर्वता करणमेव निभाल्यम् ।
गच्छता गमनमेव विशोध्धं
तत्तनौ मथनमागमबोध्धम् ॥ १५.९ ॥

यो रसं पिबति मूर्धसरोजात्
सोमपोऽयमनघः प्रयतात्मा ।
अग्निछोत्रमभिलेश्वरि नित्यं
मूलकुण्डलनस्थितिरस्य ॥ १५.१० ॥

चिन्मयी पिबसि सोममिमं किं
सोम अवे किमसावसि मातः ।
पीयसे पिबसि य स्वयमेका

पेथपातृयुगलं किमु भूत्वा ॥ १५.११ ॥

तैजसं कनकमग्निवितमं

तेज एव कनकाङ्गि यथा स्यात् ।

मोदरूपकलया तव तमं

तन्मयं भवति मोदजपिण्डम् ॥ १५.१२ ॥

काऽपि मोदलहरी तव वीथिर्-

निर्गता दशशतारसुधाब्धेः ।

पूरयत्यभिलमम्भ शरीरं

नेह वेद्मि परमे जऽभागम् ॥ १५.१३ ॥

सेयमुत्तमतमा निपतन्ती

शीतलाद्दशशतारपयोदात् ।

प्रेरितादभिलराङ्गि भवत्या

बुद्धिसस्यमवताद्रसवृष्टिः ॥ १५.१४ ॥

दुग्धसिन्धुमथनादमृतं वा

शब्दसिन्धुमथनात्प्राणवो वा ।

लभ्यते सुकृतिभिस्तव वीथिर्-

मूर्धकञ्जमथनाद्रस ओषः ॥ १५.१५ ॥

अस्थिषु प्रवडति प्रतिवेगं

मञ्जसारममृतं विदधाना ।

बिभ्रती मदमनुषणमदोषं

मूर्धकञ्जनिलये तव धारा ॥ १५.१६ ॥

तैत्तिरीयकथितो रसलाभः

सोऽयमेव सकलागमवर्ष्ये

येतदेव शशिमाण्डलनाथे

तन्त्रभाषितपराभृतपानम् ॥ १५.१७ ॥

मूर्धसोममजराभररूपे

युक्तवीक्षाणक्रेण निपीज्य ।

शम्भुसुन्दरि सुनोमि धिनोमि

त्वां प्रदीप्तकुलकुण्डनिशान्ताम् ॥ १५.१८ ॥

દૃષ્ટિરેવ રવિદીધિતિરુગ્રા
શીર્ષકઞ્જશશિનં પ્રવિશન્તી ।
શીતલામૃતમયી ખલુ ભૂત્વા
યોગિનો દ્રવતિ મોદકલા તે ॥ ૧૫.૧૯ ॥

મૂર્ધનિ દ્રવસિ યોગયુતાનાં
યક્ષુષિ જવલસિ શકુરભામે
તિષ્ઠસિ સ્થિરપદા કુલકુણ્ડે
બાહ્યતઃ સ્ખલસિ નૈવ કદાઽપિ ॥ ૧૫.૨૦ ॥

સા યદિ દ્રવતિ મોદકલા સ્યાત્
સા યદિ જવલતિ ચિત્કલિકા સ્યાત્ ।
સા પરા સ્થિરપદા યદિ તિષ્ઠ-
ત્યક્ષરા ભવતિ કાયન સત્તા ॥ ૧૫.૨૧ ॥

પશ્યતા નયનમાણ્ડલવૃત્તિં
ગૃહ્યસે ત્વમચલાધિપકન્યે ।
જાનતા દશશતારવિલાસં
સ્પૃશ્યસે વિદિતમમ્બ રહસ્યમ્ ॥ ૧૫.૨૨ ॥

વ્યામશક્રત્યસુબલેન લસન્તી
ભાનુભિમ્બનયનેન તપન્તી ।
ચન્દ્રભિમ્બમનસા વિહરન્તી
સા પુનર્જયતિ મૂર્ધ્નિ વસન્તી ॥ ૧૫.૨૩ ॥

સ્વાગતં સકલલોકનુતાયૈ
સ્વાગતં ભુવનરાજમહિષ્ઠૈ ।
સ્વાગતં મયિ ભૃશં સદયાયૈ
સ્વાગતં દશશતારમિતાયૈ ॥ ૧૫.૨૪ ॥

સત્કવિક્ષિતિભુજો લલિતાભિઃ
સ્વાગતાભિસ્નઘાભિરિમાભિઃ ।
સ્વાગતં ભણિતમસ્તુ ભવાન્ચૈ
ખેલનાય શિર એતદિતાયૈ ॥ ૧૫.૨૫ ॥ 375

षोडशः स्तभङः

अध्यात्मं शक्तिवैभवम् (कुमारललितावृत्तम्)

मखीविडतमोडं मडेशमडिलायाः ।

स्मितं वितनुतान्मे गृडेषु मडमअम् ॥ १६.१ ॥

धयड्डुलगोलं जगल्लघु दधाना ।

पितामडमुभैरयभरिडतविधाना ॥ १६.२ ॥

अदुष्टयरितेभ्यः शुभान्यभिदधाना ।

कुलानि मलिनानां डतानि विदधाना ॥ १६.३ ॥

दुकूलमरुणांशुप्रभं परिदधाना

डरस्य रजताद्रिक्षितीशितुरधीना ॥ १६.४ ॥

मुनीन्द्रकृततन्त्रप्रसिद्धभडुडाना

उमा भलमलं नस्तनोत्वतुलमाना ॥ १६.५ ॥

निरस्तविषयां यद् दधाति मतिडीलाम् ।

समस्तजगदीशे धृतिस्तव मतेयम् ॥ १६.६ ॥

श्रुता प्रवणयित्तं स्मृता नरमपापम् ।

धृता डृष्टि विधत्से गतस्वपरभावम् ॥ १६.७ ॥

अडंमतितटिन्याः सतामवनिमूलम् ।

त्वमेव डिल सेयं मडर्षिरमणोक्तिः ॥ १६.८ ॥

अडंमतिलतायास्त्वयीशवधु कन्दे ।

स्थितोऽम्भ भुवनस्य प्रविन्दति रडस्यम् ॥ १६.९ ॥

यदेतदभिलाम्भ प्रसिद्धमिव दृश्यम् ।

तवैव डिल जालं गतो भाणति मूलम् ॥ १६.१० ॥

प्रपश्यसि परायी जगद्विधिवेदम् ।

स्वतः डिमपि नान्यत्प्रतीयि पुरतस्ते ॥ १६.११ ॥

स्तुता भवसि शश्वत् स्मृता य भजने त्वम् ।

धृता भवसि योगे तता भवसि ओधे ॥ १६.१२ ॥

स्तुता द्रिशसि डामं स्मृता डरसि पापम् ।

धृताऽस्यधिकशक्त्यै तता भवसि मुक्त्यै ॥ १६.१३ ॥

વિશુદ્ધ્યતિ ચતાશી પ્રમાદ્યતિ ન શુદ્ધઃ ।
 પ્રમાદરહિતસ્ય સ્ફુટે લસસિ કન્જે ॥ ૧૬.૧૪ ॥
 સ્ફુટં યદિ સરોજં નટીવ પટ્ટુ નાટ્યમ્ ।
 કરોષિ યતભ્રુદ્વેર્જગજ્જનનિ શીર્ષે ॥ ૧૬.૧૫ ॥
 શિરોગતમિદં નઃ પ્રકુલ્લમયિ પદ્મમ્ ।
 અનલ્પમકરન્દં ત્વમમ્બ ભવ ભૃડ્ગી ॥ ૧૬.૧૬ ॥
 સરોજમતુદન્તી પિબામ્બ મકરન્દમ્ ।
 મહામધુકરિ ત્વં ભજેર્મદમમન્દમ્ ॥ ૧૬.૧૭ ॥
 અમડ્ગલમિતઃ પ્રાડ્ મયેશવધુ ભુક્તમ્ ।
 ઇતઃ પરમમેયે સુખાન્યનુભવ ત્વમ્ ॥ ૧૬.૧૮ ॥
 અહઙ્કૃતિવશાન્મે ચિદીશ્ચરિ પુરાડભૂત્ ।
 તવાભવદિદાનીં મમાસ્તિ ન વિભુત્વમ્ ॥ ૧૬.૧૯ ॥
 યદાડભવદિયં મે તદાડન્વભવદાર્તિમ્ ।
 તવેશ્ચરિ ભવન્તી ભુનક્તુ શામિદાનીમ્ ॥ ૧૬.૨૦ ॥
 કરોત્વિચમહન્તા વિવાદમધુનાડપિ ।
 તથાડપિ પુરતસ્તે મહેશ્ચરિ વિવીર્યા ॥ ૧૬.૨૧ ॥
 ઇયં ચ તવ બ્રુદ્વેર્યતો ભવતિ વૃત્તિઃ
 ઇમામપિ કુરુ સ્વાં ક્ષમાવતિ વિરોષા ॥ ૧૬.૨૨ ॥
 સુધાબ્ધિરિહ માતસ્તરડ્ગશતમાલી ।
 ચિદભ્રપુરમત્ર પ્રભાપદમદભ્રમ્ ॥ ૧૬.૨૩ ॥
 કુરુ ત્વમિદમેકં નિજાલયશતેષુ ।
 સવિત્રિ વિહરાસ્મિન્ યથેષ્ટમયિ દેહે ॥ ૧૬.૨૪ ॥
 કુમારલલિતાનાં કૃતિર્ગણપતીયા ।
 કરોતુ મુદ્દમેષા કપર્દિદચિતાયાઃ ॥ ૧૬.૨૫ ॥ 400
 ॥ સમાપ્તં ચ ચતુર્થ શતકમ્ ॥

पञ्चमं शतकम्

सप्तदशः स्तम्भकः

मदकरीशक्तिः (यम्पकमालावृत्तम्)

पापविधूतौ निर्मलगङ्गा तापनिरासे यन्द्रमरीचिः ।

भर्गपुर-भ्रीडासकला मे भद्रममिश्रं काऽपि करोतु ॥ १७.१ ॥

शिष्टकुलानां सम्मदयित्री दृष्टजनानां संशमयित्री ।

कष्टमपारं पादशुषो मे विष्टपराङ्गी सा विधुनोतु ॥ १७.२ ॥

नूतनभास्वद्विभनिभाङ्घ्रि शीतलरश्मिद्वेषिमुष्णाम्भाम् ।

भ्यातविभूतिं पुष्पशरारेः पूतयस्त्रिं योषितमीडे ॥ १७.३ ॥

उज्ज्वलतारे व्योम्नि लसन्ती सारसभन्धौ भाति तपन्ती ।

शीतलभासा चिन्तनकर्त्री पातु कुलं मे विष्टपभर्त्री ॥ १७.४ ॥

प्राणमनोवाग्व्यस्तविभूतिर्लोकविधातुः काचन भूतिः ।

पुष्करपृथ्वीपावकडुपा शुष्कमघं नः सा विदधातु ॥ १७.५ ॥

छष्टलानामम्भ समृद्ध्यै कष्टलानां तत्क्षणाधूत्यै ।

येष्टितवेशोद्दीपितशक्तिं विष्टपभर्त्रि त्वामलमीडे ॥ १७.६ ॥

भूमिरुडाग्रस्थापितभाष्वाद्यो मधु पायं पायमजस्रम् ।

विस्मृतविश्वो नन्दति मातस्तत्र डिल त्वं धाम दधासि ॥ १७.७ ॥

कोऽपि सलस्रैष मुष्णानां शेषे छतीऽयः पन्नगराजः ।

उद्गिरतीढं यद्ददनेभ्यो देवि तनौ मे तद्गत पासि ॥ १७.८ ॥

साकममेये देवि भवत्या प्रातुमलन्ता यावदुदास्या ।

तावद्वियं तां मूर्छयतीशे पन्नगराजोद्गारजधारा ॥ १७.९ ॥

शाभ्यतिचिन्ताञ्जुवितमस्यामिन्द्रियसत्ताऽप्यस्तमुपैति ।

याति निरुद्धा डा गलदेशे संशयमेषा मातरलन्ता ॥ १७.१० ॥

गौरि मडेशप्राणसम्भी मां पाळि विपन्नं मातरलन्ताम् ।

सा यद्वि ञ्जुवेदीश्वरि तुभ्यं दासजनस्तामर्षयतेऽयम् ॥ १७.११ ॥

त्वत्स्मृतिवीर्याञ्छान्तिसमृद्धां मातरलन्तां शुद्धतमां मे ।

आत्मभुञ्जिष्यां कर्तुमिदानीं शांतधियस्ते कोऽस्ति विकल्पः ॥ १७.१२ ॥

मन्दरधारी नामृतलेतुर्वासुकिरञ्जुर्नामृतलेतुः ।

મન્થનહેતુસ્સાડમૃતહેતુઃ સર્વબલાત્મા શર્વપુરન્ધ્રી ॥ ૧૭.૧૩ ॥
 પ્રાણિશરીરં મન્દરશૈલો મૂલસરોજં કચ્છપરાજઃ ।
 પૂર્ણમનન્તં ક્ષીરસમુદ્રઃ પૃષ્ઠગવીણા વાસુકિરજ્જુઃ ॥ ૧૭.૧૪ ॥
 દક્ષિણનાડી નિર્જરસેના વામગનાડી દાનવસેના ।
 શક્તિવિલાસો મન્થનકૃત્યં શીર્ષજધારા કાડપિ સુધોક્તા ॥ ૧૭.૧૫ ॥
 કણ્ઠનિરુદ્ધે ભૂરિવિષાગ્રૌ તૈજસલિઙ્ગાવાસિહરેણ ।
 ત્વદ્ભલજાતં સ્વાદ્મૃતં કો દેવિ નિપીય પ્રેત ઇહ સ્યાત્ ॥ ૧૭.૧૬ ॥
 યેન વિભુસ્તે માદ્યતિ શર્વો યત્ર શિવે ત્વં ક્ષીડસિ હૃષ્ટા ।
 સામ્મદમૂલં તં મદમાદ્યે વર્ધય પુત્રેડનુગ્રહપાત્રે ॥ ૧૭.૧૭ ॥
 યો મદમીદૃઙ્માર્ગમુપેક્ષ્ય સ્વર્વિભુપૂજ્યે ગર્વસમેતઃ ।
 આહરતિ શ્રીબાહ્યસમૃદ્ધ્યા ના સુરયા વા સોડસુર ઉક્તઃ ॥ ૧૭.૧૮ ॥
 તામ્યતિ તીપ્રાક્ટેનનિષેવી ક્લામ્યતિ સંવિત્પત્રનિષેવી ।
 ભ્રામ્યતિ હાલાભાણ્ડનિષેવી શામ્યતિ શીર્ષદ્રાવનિષેવી ॥ ૧૭.૧૯ ॥
 અસ્તુ વિરેકે પથ્યમક્ટેનં પત્રમજીર્ણેષ્વસ્તુ નિષેવ્યમ્ ।
 અસ્તુ હિતં તદ્યક્ષમાણિ મદ્યં સંસૃતિહારી દેવિ રસસ્તે ॥ ૧૭.૨૦ ॥
 નૈવ મહાન્તસ્સત્ત્વસમૃદ્ધાઃ સર્વમદેષ્યપ્યમ્બ ચલન્તુ ।
 અલ્પજનાનાં માદકવસ્તુપ્રાશનમીશે નાશનમુક્તમ્ ॥ ૧૭.૪૨૧ ॥
 કેડપિ યજન્તે યન્મધુમાંસૈસ્ત્વાં ત્રિપુરારેજીવિતનાથે ।
 અત્ર ન યાગો દૂષણભાગી દ્રવ્યસસઙ્ગો દુષ્યતિ યષ્ટા ॥ ૧૭.૨૨ ॥
 દક્ષિણમાર્ગે સિદ્ધ્યતિ ભક્તઃ સવ્યસરણ્યાં સિદ્ધ્યતિ વીરઃ ।
 નેશ્ચરિ સવ્યે નાપ્યપસવ્યે સિદ્ધ્યતિ દિવ્યે ત્વધ્વનિ મૌની ॥ ૧૭.૨૩ ॥
 નાર્યનભારો નાપિ જપોડસ્યાં દિવ્યસરણ્યાં ભવ્યતમાયામ્ ।
 કેવલમમ્બાપાદસરોજં નિશ્ચલમત્યા મૃગ્યમજસ્રમ્ ॥ ૧૭.૨૪ ॥
 કાચિદમૂલ્યા ચંપકમાલા વૃત્તનિબદ્ધા મગ્જુલમાલા ।
 અસ્તુ ગણેશસ્યેશ્ચરકાન્તા કણ્ઠવિલોલા ચંપકમાલા ॥ ૧૭.૨૫ ॥ 425

અષ્ટાદશઃ સ્તબકઃ

रूपविशेषाः कुण्डलिनीसमुल्लासश्च (प्रदर्षिणीवृत्तम्)

धुन्वन्त्यस्तिमिरततिं हरितटीनां
धुन्वन्त्यः पुरमथनस्य लोयनानि ।
स्कन्दाभ्माहसितरुथो हरन्तु मोहं
सान्द्रं मे हृदयगतं प्रसज्य सधेः ॥ १८.१ ॥

तन्वाना विनतछितं विरोधिवर्गं
धुन्वाना बुधजनमोदमाधधाना ।
सम्प्राज्ञी त्रिदिवधरासातलानां
रुद्राणी भगवतु शिवानी मत्कुलस्य ॥ १८.२ ॥

योऽम्भ त्वां हृदि विदधत्तटित्प्रकाशां
पीयूषद्युतिमहृन्मुपारविन्दाम् ।
अन्यत्तु स्मृतिपथतो धुनोति सर्वं
कामारेः सुदति नतस्य भुव्यसाध्यम् ॥ १८.३ ॥

कालाभ्रद्युतिमसमानवीर्यसारां
शक्त्यूर्मिभ्रमकरशुक्लघोरदंष्ट्राम् ।
यो धीरो मनसि दधाति भर्गपति
त्वामस्य प्रभवति सङ्गरेषु शस्त्रम् ॥ १८.४ ॥

यः प्राज्ञास्तरुणदिवारोऽज्जवलाङ्गी
तन्वङ्गि त्रिपुरजितो विचिन्तयेत्वाम् ।
तस्याज्ञां दधति शिरस्सु कुल्लज्ज-
मालां वा धरणिज्जुषो वशे भवन्तः ॥ १८.५ ॥

यो राकाशशधरकान्तिसारशुभां
बिभ्राणां करकमलेन पुस्तकं त्वाम् ।
भूतेशं प्रभुमस्कृत्प्रबोधयन्तीं
ध्यायेद्भागभवति वशेऽस्य नाकट्टी ॥ १८.६ ॥

जानीमो भगवति भक्तचित्तवृत्ते-
स्तुल्यं त्वं सपदि दधासि रूपमग्रम् ।
प्रश्नोऽयं भवति नगाधिनाथकन्ये
रूपं ते मद्यति कीदृशं स्मरारिम् ॥ १८.७ ॥

थारु स्यादलमिति वक्तुमम्भ शक्यं
 रुपं ते न वदति कोऽपि कीदृशं वा ।
 सम्मोहं परमुपयान्ति कान्तिभाण्डे
 कामारेरपि नयनानि यत्र दृष्टे ॥ १८.८ ॥

सङ्कुल्यैः किमु तव भूषणान्यभूवँ-
 स्थिलपीन्द्राः किमु विदधुर्यथाऽत्र लोके ।
 तत्स्वर्णं भगवति कीदृशं मणीनां
 किं रुपं भवति य तत्र योजितानाम् ॥ १८.९ ॥

यान्यङ्गान्यभिलमनोऽज्ञसारभूता-
 न्येतेषामपि किमु भूषणैरुमे ते ।
 आडोऽस्विल्ललिततमानि भान्ति भूयो
 भूषाभिर्विकृततमाभिरप्यभूनि ॥ १८.१० ॥

मुक्ताभिर्भवति तवाम्भ किन्नु डारः
 पीयूषद्युतिकरसारनिर्भलाभिः ।
 मुण्डैर्वा घलघलशब्दमादधद्भिः
 सङ्घर्षात् त्रिभुवनसार्वभौमभामे ॥ १८.११ ॥

वस्त्रं स्याद्यदि तव सर्वशास्त्रगम्ये
 कार्पासं द्रवि य तद्दुद्भवोऽनुमेयः ।
 क्षौभं येद्भगवति तस्य डेतुभूताः
 कीटाः स्युर्गगनजगत्यपीति वाच्यम् ॥ १८.१२ ॥

रुद्रस्य प्रियदयितेऽथवा सुरद्रु-
 भूषाणां मणिकनकप्रकल्पितानाम् ।
 वस्त्राणामपि मनसे परे डितानां
 कामं ते भवति समर्पकः समर्थः ॥ १८.१३ ॥

सुस्कन्धो ङडुविटपः प्रवालशोभी
 सङ्कुल्लप्रसवसुगन्धवासिताशः ।
 वृक्षः किं भगवति कल्पनामकोऽयं
 सङ्कुल्यः किमु तव कोऽपि देवि सत्यः ॥ १८.१४ ॥

सङ्कुल्यात्र भवति कल्पपादपोऽन्यः
 स्वर्दोग्ध्री पुनरितरा न कुण्डलिन्याः ।

यः कुर्याद् द्रयमिदमुद्रतात्मवीर्यं
कारुण्यात्तव भुवि यास्य नाकभाग्यम् ॥ १८.१५ ॥

आपीनं भवति सखस्रपत्रकञ्जं
वत्सोऽस्याः पटुतरमूलकुण्डवह्निः ।
दोग्धाऽऽत्मा दडरसरोरुडोपविष्टो
मौनं स्यात्सुरसुरभेस्तनूषु दौः ॥ १८.१६ ॥

दोग्ध्यास्ते भगवति दौःनेन लब्धं
वत्साग्निप्रथमनिपानसद्रवायाः ।
दुग्धं स्वाद्रमृतमयं पिबन्ममात्मा
सन्तृप्तो न भवति दुर्बरोऽस्य कुक्षिः ॥ १८.१७ ॥

वत्सोऽग्निः पिबति दृढाङ्घ्रिरम्भ पश्चा-
दश्रान्तं पिबति दुःखं पुरोऽन्तरात्मा ।
वृद्धिं च प्रजति पयः प्रतिप्रद्रोढं
दोग्ध्यास्ते द्रव षड् कुण्डलिन्यपारः ॥ १८.१८ ॥

सोमस्य द्रवमिममादुरम्भ केचिद्
दुग्धाब्धेरमृतरसं गदन्ति केऽपि ।
बाष्पं केऽप्यभिदधते तु कौलकुण्डं
पीनोधस्स्रवमितरे भाणन्ति धेनोः ॥ १८.१९ ॥

भूले त्वं ज्वलदलनप्रकाशरुपा
वीर्षायां प्रबलमडामदोष्मरुपा ।
शीर्षाब्जे सततगलद्रसस्वरुपा
भ्रूमध्ये भवसि लसत्तटित्स्वरुपा ॥ १८.२० ॥

डाह्ये येदवतरसीड पुण्डरीके
छायावत्सकलमपि प्रपश्यसि त्वम् ।
आरुढा दशशतपत्रमद्रिपुत्रि
स्याश्चेत्वं भाणसि जगत्सुधासमुद्रम् ॥ १८.२१ ॥

नेत्राभ्यां सरसिरुडच्छदायताभ्यां
वङ्ग्रेण प्रविमलडासभासुरेण ।
प्रत्यक्षा मम मनसः पुरः पुरन्त्री
कामारेः परणितमस्मदीयभाग्यम् ॥ १८.२२ ॥

પુણ્યાનાં પરિણતિરેવ ભૂતભર્તુઃ
 સિદ્ધાનાં બલનિધિરેવ કોડપિ ગૂઢઃ ।
 ભક્તાનાં દૃઢતરિરેવ શોકસિન્ધૌ
 મગ્નાનાં મમ જનની મહીષ્વપુત્રી ॥ ૧૮.૨૩ ॥

ઉદ્ધર્તું વિનતજનં વિષાદગર્તાત્
 સંસ્કર્તું ભુવનહિતાય યોગયુક્તમ્ ।
 સંહર્તું ખલકુલમુદ્ધતં ચ દર્પાદ્
 ભર્ગસ્ય પ્રિયતરુણી સદા સદીક્ષા ॥ ૧૮.૨૪ ॥

મૃદ્વીકાં મધુરતયા સુધાં મહિષ્મા
 ગામભીર્યાત્સુરતટિનીં ચ નિર્જયન્તી ।
 શર્વાણીચસ્તિપરા પ્રહર્ષિણીનાં
 શ્રેણીયં જયતુ ગણેશ્વરેણ બહ્દા ॥ ૧૮.૨૫ ॥ 450

એકોનવિંશઃ સ્તબકઃ
 ધ્યેયલલિતારૂપમ્ (પ્રમાણિકાવૃત્તમ્)
 પ્રકુલ્લકલ્પપાદપપ્રસૂનસદ્યશોહરમ્ ।
 મહારુજં ધુનોતુ તે મહેશસુન્દરીસ્મિતમ્ ॥ ૧૯.૧ ॥
 મુનીન્દ્રમૂલવેદિભૂધનઞ્જયપ્રબોધનમ્ ।
 યતીન્દ્રહાર્દયેટિકા કવાટબન્ધભેદનમ્ ॥ ૧૯.૨ ॥
 યથાવિધિક્રિયાપરદ્વિજાતિચિત્તશોધનમ્ ।
 મમામ્બિકાસ્મિતં ભવત્વઘપ્રતાપરોધનમ્ ॥ ૧૯.૩ ॥
 સુવર્ણસાલભઞ્જિકા ચરેવ શોભયાડધિકા ।
 અતીવ માર્દવાન્વિતા નવેવ પુષ્પિતા લતા ॥ ૧૯.૪ ॥
 સુપર્વમૌલિરત્નભા વિરાજિતેમપાદુકા ।
 મરાલિકાનિમન્ત્રકપ્રશસ્તરત્નપુરા ॥ ૧૯.૫ ॥
 વલક્ષ્મીધિતિપ્રભાવિશેષહૃન્નખાવલી ।
 મુનીન્દ્રશુદ્ધમાનસપ્રમેયપાદસૌષ્ઠવા ॥ ૧૯.૬ ॥

धनीभवत्तटित्प्रभाप्रवालकल्पजङ्घिका ।
 मतङ्गजेन्द्रनासिका मनोहासक्यिशोभिनी ॥ १८.७ ॥
 प्रसूनसायकागमप्रवादयुग्युकाञ्चिका ।
 विशालकेशयुम्भितोल्लसन्नितम्भमण्डला ॥ १८.८ ॥
 अजाण्डपिण्डसंलतिप्रपूर्णाकुक्षिशालिनी ।
 अपारदिव्यकान्तिवार्निधाननाभिदीर्घिका ॥ १८.९ ॥
 भिसप्रसूनसायकच्छुराभरोमराजिका ।
 जगत्त्रयीवसज्जनोपश्रुव्यदुग्धभृत्तुया ॥ १८.१० ॥
 मडेशकण्ठभन्धकप्रशस्तभाडुवल्लरी ।
 समस्तविष्टपाभयप्रदाधिपाणिपङ्कजा ॥ १८.११ ॥
 विलोलहारमौक्तिकप्रतानसंवदत्स्मिता ।
 विशुद्धसुन्दरस्मितप्रकाशभासिताम्भरा ॥ १८.१२ ॥
 सुकोमलोष्ठकम्पनप्रमीतदुर्जयासुरा ।
 सुयुक्तकुन्दकुट्टमलप्रकाशदन्तपङ्क्तिका ॥ १८.१३ ॥
 शरत्सुधांशुमण्डलप्रभाविगर्द्धानना ।
 सुधामरन्दवज्जपासुमोपमाधराधरा ॥ १८.१४ ॥
 तिलप्रसूनयारुताऽपडासिभासिनासिका ।
 नवीनभाभनासिकाविलम्बितदिव्यमौक्तिका ॥ १८.१५ ॥
 विशुद्धगाण्डभिम्भितस्वरूपरत्नकुण्डला ।
 मडामडस्तर्ङ्गितप्रभावशालिलोचना ॥ १८.१६ ॥
 दलान्तरस्थयामिनीप्रभुप्रभाविकस्थली ।
 मयूरभर्द्धगर्द्धाप्रकृष्टकेशभासिनी ॥ १८.१७ ॥
 दिवाकरायुतोज्ज्वला डिमांशुलक्ष्मीतला ।
 तटित्सडस्रभासुरा निरङ्कुचन्द्रशेभरा ॥ १८.१८ ॥
 नभोन्तरालयारिणी मडाविचित्रकारिणी ।
 कुलाग्निकुण्डलायिनी जगत्कथाविधायिनी ॥ १८.१९ ॥
 नभस्तले बलेश्वरी धरातले क्रियेश्वरी ।
 दिवाकरे विभेश्वरी सुधाकरे रसेश्वरी ॥ १८.२० ॥

મહેશવેશમદીપિકા જગત્રયપ્રમાપિકા ।
 અશેષશીર્ષશાસિની સમસ્તહૃન્નિવાસિની ॥ ૧૯.૨૧ ॥
 ગુણસ્તવે ગુણસ્તવે ગુણપ્રકર્ષદાયિની ।
 વિચિન્તને વિચિન્તને વિશિષ્ટશક્તિધાયિની ॥ ૧૯.૨૨ ॥
 ભ્રમાકુલેન દુસ્તરા ભવાલસેન દુર્ગમા ।
 અમન્ત્રકેણ દુર્ભરા જગત્રયેણ દુર્જયા ॥ ૧૯.૨૩ ॥
 સુવર્ણચેલધારિણી સમસ્તમોદકારિણી ।
 વિલાસિની નિરામયા વિચિન્ત્યતાં મનસ્ત્વયા ॥ ૧૯.૨૪ ॥
 પદાબ્જવન્દિનઃ કવેરિયં પ્રમાણિકાવલી ।
 મહેશમાનસેશ્વરી ગૃહે મહાય કલ્પતામ્ ॥ ૧૯.૨૫ ॥ 475

વિશઃ સ્તબકઃ

સર્વસારમયી (મણિબન્ધવૃત્તમ્)

પ્રીતિવિકાસે સ્વલ્પતમો રોષવિશેષે ભૂરિતરઃ ।
 અદ્ભુતહાસો વિશ્વસુવો રક્ષતુ સાધું હન્તુ ખલમ્ ॥ ૨૦.૧ ॥
 સજ્જનચિત્તાનન્દકરી સંશ્રિતપાપપ્રાતહરી ।
 લોકસાવિત્રી નાકચરી સ્તાન્મમ ભૂયો ભદ્રકરી ॥ ૨૦.૨ ॥
 અર્ચનકાલે રૂપગતા સંસ્તુતિકાલે શબ્દગતા ।
 ચિન્તનકાલે પ્રાણગતા તત્ત્વવિચારે સર્વગતા ॥ ૨૦.૩ ॥
 ઉજ્જ્વલરૂપે નૃત્યકરી નિષ્પ્રભરૂપે સુમિકરી ।
 ગોપિતરૂપે સિદ્ધિકરી ગોચરરૂપે બન્ધકરી ॥ ૨૦.૪ ॥
 અમ્બરદેશે શબ્દવતી પાવકતાતે સ્પર્શવતી ।
 કાઞ્ચનવીર્યે રૂપવતી સાગરકાઞ્ચ્યાં ગન્ધવતી ॥ ૨૦.૫ ॥
 અપ્સ્વમલાસુ સ્પષ્ટરસા ચન્દ્રવિભાયાં ગુમરસા ।
 સંસૃતિભોગે સર્વરસા પૂર્ણસમાધાવેકરસા ॥ ૨૦.૬ ॥
 ચક્ષુષિ દૃષ્ટિશાતતમા ચેતસિ દૃષ્ટિશ્ચિત્રતમા ।
 આત્મનિ દૃષ્ટિશ્શુદ્ધતમા બ્રહ્મણિ દૃષ્ટિઃ પૂર્ણતમા ॥ ૨૦.૭ ॥

शीर्षसरोजे सोमकला भालसरोजे शङ्कला ।
 डाईसरोजे सूर्यकला मूलसरोजे वह्निकला ॥ २०.८ ॥
 स्थूलशरीरे कान्तिमती प्राणशरीरे शक्तिमती ।
 स्वान्तशरीरे भोगवती बुद्धिशरीरे योगवती ॥ २०.९ ॥
 सारसबन्धोरुज्ज्वलभा कैरवबन्धोः सुनदरभा ।
 वैधुतवह्नेरद्भुतभा भौमकृशानोर्दीपकभा ॥ २०.१० ॥
 योधवराणामायुधभा योगिवराणामीक्षणभा ।
 भूमिपतीनामासनभा प्रेमवतीनामाननभा ॥ २०.११ ॥
 शस्त्रधराणां भीकरता शास्त्रधराणां बोधकता ।
 यन्त्रधराणां चालकता मन्त्रधराणां साधकता ॥ २०.१२ ॥
 गानपटूनां रञ्जकता ध्यानपटूनां मापकता ।
 नीतिपटूनां भेदकता धूतिपटूनां क्षेपकता ॥ २०.१३ ॥
 दीधितिधारा लोक्यतां श्रुतिधारा वर्तयताम् ।
 ज्ञापकधारा सिन्तयतां मादकधारा द्रावयताम् ॥ २०.१४ ॥
 मन्त्रपराणां वाक्यबलं योगपराणां प्राणबलम् ।
 आत्मपराणां शान्तिबलं धर्मपराणां त्यागबलम् ॥ २०.१५ ॥
 सूरिवराणां वादबलं वीरवराणां बाहुबलम् ।
 मर्त्यपतीनां सैन्यबलं रागवतीनां डासबलम् ॥ २०.१६ ॥
 वैदिकमन्त्रे भाववती तान्त्रिकमन्त्रे नादवती ।
 शाबरमन्त्रे कल्पवती सन्ततमन्त्रे सारवती ॥ २०.१७ ॥
 ब्रह्मभुजाब्जे वाग्वनिता वक्षसि विषणोः श्रीर्ललिता ।
 शम्भुशरीरे भागमिता विश्वशरीरे व्योम्नि तता ॥ २०.१८ ॥
 भूत्राडगोलैः कन्दुकिनी विष्टपधाने कौतुकिनी ।
 यावदनन्तं वैभविनी प्राणिषु भूयस्सम्भविनी ॥ २०.१९ ॥
 कञ्जभवाएते मण्डलिनी प्राणिशरीरे कुण्डलिनी ।
 पामरभावे सल्ललना पण्डितभावे मोदधना ॥ २०.२० ॥
 नार्यपि पुंसा मूलवती तन्व्यपि शक्त्या व्याप्तिमती ।

व्याप्तिमतीत्वे गुप्तिमती चित्रविचित्रा काऽपि सती ॥ २०.२१ ॥

दीधितिःपुत्रा यित्तमयी प्राणशरीराऽप्यद्वितयी ।

ब्रह्मशरीरं ब्रह्मविभा ब्रह्मविभूतिर्ब्रह्मपरम् ॥ २०.२२ ॥

विष्टपमाता भूरिःपुत्रा विष्टपराङ्गी भूरिबला ।

विष्टपुत्रा शिष्टनुता विष्टपपारे शिष्टमिता ॥ २०.२३ ॥

दुर्जनमूलोच्छेदकरी दीनजनार्तिध्वंसकरी ।

धीबलक्षमीनाशकृशं पुण्यकुलं नः पातु शिवा ॥ २०.२४ ॥

यन्द्रकिरीटाभोजदृशः शान्तिसमुद्भूतं स्वान्तमिमे ।

सम्मध्यन्तु श्रोत्रसुप्ताः सन्मणिभन्धाः सूरिपतेः ॥ २०.२५ ॥ 500

॥ समाप्तं च पञ्चमं शतकम् ॥

षष्ठं शतकम्

ऐकविंशः स्तवकः

अर्धनारीश्वरः (अनुष्टुप्वृत्तम्)

धतः पीत्वा कुयं स्कन्धे प्रसारितकरे ततः ।

जयति स्मितमुद्भूतं शिवयोरेकद्वयोः ॥ २१.१ ॥

ऐकतो मणिमञ्जरकवाण्डूतसितच्छदम् ।

अन्यतो नूपुराडीन्द्रकूटारकृततद्भयम् ॥ २१.२ ॥

गीर्वाणपृतनापालं बालं बालयद्रेकतः ।

उत्सङ्गे गणसाम्राजमर्भकं बिभ्रदन्यतः ॥ २१.३ ॥

विऽम्बितब्रह्मचारिकोऽकैकस्तनमेकतः ।

कवाटार्धनिभं बिभ्रद्भक्षः केवलमन्यतः ॥ २१.४ ॥

सेनाभ्याऽऽस्वादितस्तन्यमनुकूलुर्वतैकतः ।

कूटारमुभरं नागमुग्रं जाग्रतमन्यतः ॥ २१.५ ॥

ऐकतो दोर्लतां बिभ्रन् मृणालश्रीविऽम्बिनीम् ।

शुक्लशुण्डालशुण्डालं यत्तं दोर्लतमन्यतः ॥ २१.६ ॥

कुत्राप्यविद्यमानेऽपि वन्दनीये तदा तदा ।

परस्परकरस्पर्शलोभतो विडिताञ्जलि ॥ २१.७ ॥
 शङ्कनीलसवर्णत्वाद् भागयोरुभयोरपि ।
 ऊर्ध्वाधराङ्गसापेक्षसन्धिज्ञानगलस्थलम् ॥ २१.८ ॥
 अेकतः कैरवश्रेणीनिद्रामोयनलोयनम् ।
 अन्यतः कमलावासक्षाद्यायकवीक्षाणम् ॥ २१.९ ॥
 अेकतश्चक्षुषा चारुतारेणाधीतविभ्रमम् ।
 अन्यतः पाणिपाथोजे भेलतो मृगभालतः ॥ २१.१० ॥
 अेकतो भालङ्गलके काश्मीरेण विशेषितम् ।
 अन्यतोऽर्धेक्षणेनैव रतिभ्रूविभ्रमद्रुडाः ॥ २१.११ ॥
 अेकतः शीतलालोकं साधुलोकशिवङ्कुरम् ।
 अन्यतः प्रज्वलत्प्रेक्षं दृष्टगोष्ठीभयङ्कुरम् ॥ २१.१२ ॥
 अेकतो मणिताटङ्गप्रभाधौतकपोलकम् ।
 अन्यतः कुण्डलीभूतकुण्डलीभूतकुण्डलि ॥ २१.१३ ॥
 अेकतः कुन्तलान् बिभ्रद्विन्द्वनीलोपमधुतीन् ।
 अन्यतः पावकज्वालापाटलांशुच्छटा जटाः ॥ २१.१४ ॥
 अेकतः केशपाशेन कीर्णोरोरसि भासुरम् ।
 अन्यतो लम्बमानस्य भोगिनो ह्रता म्रियम् ॥ २१.१५ ॥
 अवतंसितमम्बानपारिजातस्रैकतः ।
 विमलोल्लोलमालिन्या विभुधापगयाऽन्यतः ॥ २१.१६ ॥
 शौध्यायलकृतावासं प्राप्यं युक्तेन येतसा ।
 वस्तु रामापुमाकारं हृदि सन्निध्यातु मे ॥ २१.१७ ॥
 कान्तार्धविग्रहे मातर्जटाधार्श्रिकुरास्तव ।
 दधत्यदभ्रसन्ध्याभ्रयुक्तकालाभ्रविभ्रमम् ॥ २१.१८ ॥
 दम्पत्योर्युवयोरेष लोपो यत्रास्ति शैलजे ।
 वामं पार्श्वं विभोः शेतुं दातुं ते दक्षिणः करः ॥ २१.१९ ॥
 लोके स्त्री स्तनयुग्मेन पुष्पात्येकं सुतं न वा ।
 स्तनेनैकेन शर्वाणि पुष्पासि त्वं जगत्त्रयम् ॥ २१.२० ॥

षिद्यन्ति योषितः कुक्षौ वलन्त्योऽर्भकमेककम् ।
 अर्धकुक्षौ दधासि त्वं त्रिलोकीमम्भ लीलया ॥ २१.२१ ॥
 अनुत्तुपा शिवस्य त्वमनुत्तुपः शिवस्तव ।
 अलङ्कारोऽनुत्तुपो वामकलङ्कोऽर्भकः शशी ॥ २१.२२ ॥
 तवैव तव देहांशो उरस्यैव उरस्य यः ।
 प्राणास्तु जगतां धात्रि उरस्य त्वं उरस्तव ॥ २१.२३ ॥
 अविभक्तं भवानि स्वं भवस्य तव योभयोः ।
 सकृत्सकलराणं येतः सङ्कल्पयतु नश्शिवम् ॥ २१.२४ ॥
 भवस्य भागमुत्सृज्य भवानी भागमात्मनः ।
 भजत्वनुष्टुभाभासां सृष्टानां नारसिंढिना ॥ २१.२५ ॥ 525

द्राविंशः स्तभकः

उरकुटुम्भकम् (वियोगिनीवृत्तम्)

अभिलस्य विकासकारणं व्यसनिज्ञानिजनावनेषु नः ।
 वितनोतु विशेषतः शिवं शिवराज्जुवदृशो दरस्मितम् ॥ २२.१ ॥
 विकले सकले सुरप्रजे प्रजति श्यामलिमानमच्युते ।
 जगतस्सद्यो ललाडलं चुलुकीकृत्य भयं नूनोद यः ॥ २२.२ ॥
 निगमैस्तुरगी भुवा रथी विधिना सारथिमान् भिभेद यः ।
 कनकाद्रिवरेण कार्मुकी कमलाक्षेण शरी पुरत्रयम् ॥ २२.३ ॥
 अजितस्य य गाढमत्सरैः कमलाकान्तपुरस्सरैस्सुरैः ।
 पदजयुधधारया रयाद्रधमाधत्त जलन्धरस्य यः ॥ २२.४ ॥
 कमलासनकञ्जलोचनौ छललिङ्गस्य शिरोऽङ्घ्रि वीक्षितुम् ।
 अत उंसवराडभूमिकौ यतमानावपि यस्य न प्रभू ॥ २२.५ ॥
 नयनं निटलान्तरस्थितं विघटय्येषटिवान्वितो रुषा ।
 भुवनत्रयनिर्जयोन्नतं मदनं गाढमदं ददाड यः ॥ २२.६ ॥
 सकले धवलः कलेवरे उरिनीलोपलमञ्जुलः क्वचित् ।
 अमृतांशुरिवाद्यधाति यः परमामक्षिमुदं प्रपश्यताम् ॥ २२.७ ॥

अवतंसतुषारदीधितिद्युतिभिर्यस्य यशोभरैरपि ।
 सममच्छतरीकृतो दिशामवकाशस्सुतरां प्रकाशते ॥ २२.८ ॥
 गगनानलज्जवनानिलक्षितिसोमारुणसोमयाजिभिः ।
 मडतो भत यस्य मूर्तिभिर्भुवनं कान्तमिदं समन्ततः ॥ २२.९ ॥
 सड तेन धवेन राजते वसुधाधारिणि काऽपि राजते ।
 वनिता भवतापनाशिनी यरणप्रेष्यनिवेदिताशिनी ॥ २२.१० ॥
 वनितापुरुषौ पुरातनौ विमले व्योमनि देवदम्पती ।
 भुवनत्रितयस्य तौ विभू रजताद्राविड सिद्धदम्पती ॥ २२.११ ॥
 गजयर्मधरः कपालभृद् गृडनाथो गृडिणी तु कालिका ।
 रुधिराविलमुण्डमालिनी कथितौ तौ भत पण्डितैः शिवौ ॥ २२.१२ ॥
 स किमिन्दुकलाशिरोमणिः किमुताश्वीलकपालभूषणः ।
 किमुमे भवती कपालिनी किमु विभ्राजितरत्नमालिनी ॥ २२.१३ ॥
 रमसेऽम्भ कपालमालिनी क्वचिदीशेन कपालमालिना ।
 अतुलप्रभनिष्कमालिना क्वचिदत्युत्तमरत्नमालिनी ॥ २२.१४ ॥
 युवयोर्मरुतस्तनूभुवो बलवन्तो भुवनप्रकम्पनाः ।
 शशिदीधितिडारि यद्यशो निगमे पावनमम्भ गीयते ॥ २२.१५ ॥
 गुरुमुत्तममभ्यारिणामसमभ्रमनिधाननायकम् ।
 तव देवि शिवे तनूभुवां मरुतामन्यतमं प्रयक्षते ॥ २२.१६ ॥
 द्विरदं वदने मडामदं सितदन्तच्छविधौतदिक्रतम् ।
 छतरत्र मुभान्नराङ्गतिं विदुरस्यैव विवर्तमद्भुतम् ॥ २२.१७ ॥
 अभिलामरनिर्जयोन्नतः प्रथने तारकदानवो बली ।
 छृत्वीर्यमदो बभूव यद्धनशक्त्यायुधतेजसाऽऽञ्जसा ॥ २२.१८ ॥
 अमले छृदि निर्मलाशनाच्छिविले ग्रन्थियये नराय यः ।
 परिपक्वधिये प्रदशयित् तमसः पारमपारवैभवः ॥ २२.१९ ॥
 द्रविडेषु शिशुत्वमेत्य यो गिरिशश्लोकविशेषगायिनीम् ।
 अमृतद्रवसारडारिणीं निगमाभां निबबन्ध संस्तुतिम् ॥ २२.२० ॥
 भुवि भट्टकुमारिलाभ्यया भवमेत्याध्वररक्षाणाय यः ।
 वरजैमिनिभाषिताशयं बहुलाभिः भलु युक्तिभिर्दधौ ॥ २२.२१ ॥

अधुना विधुनोति यस्तमो विबुधप्रेक्षितमार्गरोधकम् ।
 रमणाम्ब्यमहर्षिवेषभृत्त्रिभ्रतशोणायलयारुकन्दरः ॥ २२.२२ ॥
 स गुडोऽतिमडो मडामडास्त्रिदशानां प्रथितश्चमूपतिः ।
 जगतामधिराज्ञि कोऽपि ते सुतरां प्रीतिपदं कुमारकः ॥ २२.२३ ॥
 जयति त्रिपुरारिभामिनी गणपत्यादिमरुत्प्रसूरुमा ।
 तमसूत सुरारिधूतये त्रिदशानामपि या यमूपतिम् ॥ २२.२४ ॥
 स्वकुटुम्बकथाभिधायिनीर्गणनाथस्य वियोगिनीरिमाः ।
 अवधारयतु प्रसन्नया नगनाथप्रियनन्दिनी धिया ॥ २२.२५ ॥ 550

त्रयोविंशः स्तवकः
 प्रकीर्णकम् (नरमनोरमावृत्तम्)
 (अस्मिन् स्तवके तत्सवितुरिति गायत्रीमन्त्रस्य
 यतुर्विंशतिवर्णाः ऋमशः पद्यानां
 तृतीयपादस्य यतुर्थवर्णो दृश्यन्ते) ।
 किरटिवामृतं किरणमालया ।
 जयति तत्सितं शिववधूस्मितम् ॥ २३.१ ॥
 तव पदं परे मम गुहान्तरे ।
 स्फुरतु सर्वदा विकसितं मुदा ॥ २३.२ ॥
 पदमधोऽम्बुजान्न डिल भिद्यते ।
 मदनविद्विषः सदनराज्ञि ते ॥ २३.३ ॥
 विभुतयोररीकृतबडूद्भवौ ।
 विदधतुर्जगत्त्रयमिदं शिवौ ॥ २३.४ ॥
 तव तु भेलने नलिनजाडकम् ।
 गिरिशवल्लभे भवति कन्दुकम् ॥ २३.५ ॥
 सकलमस्त्युमे सदभयङ्करे ।
 तव करे परे डिमपि नो नरे ॥ २३.६ ॥
 डिमिव वष्यतां कशशिकुण्डला ।

उडुमणिस्रजाप्रविलसद्गला ॥ २३.७ ॥
 भावा निरन्तरं बडुगुणाभुमाम् ।
 गतभयं विधेख्यमलवाणि माम् ॥ २३.८ ॥
 अव जडीलि वा ननु भजाम्यहम् ।
 भुवनभर्त्रि ते यरवामन्वहम् ॥ २३.९ ॥
 गावापतेः शिरःकमलयुम्भिनी ।
 भवतु गोपतिध्वजकुटुम्भिनी ॥ २३.१० ॥
 दडरमज्जनं विदधतं जनम् ।
 परमदेवते नयसि धाम ते ॥ २३.११ ॥
 जननि विज्ञाता भवतु धीमताम् ।
 अनुभवस्तु ते करुणया सताम् ॥ २३.१२ ॥
 अचलया धिया हृदि गवेषणम् ।
 वृषड्यप्रियानगरशोधनम् ॥ २३.१३ ॥
 न विजडामि ते यरवानीरजम् ।
 अवनि धीमतामव न वा निजम् ॥ २३.१४ ॥
 पदमुमेडम्भ ते हृदि विचिन्वते ।
 पलितमस्तकाः परमदेवते ॥ २३.१५ ॥
 स्वयमनामये सकलधात्र्यसि ।
 निजमलिम्नि सा त्वमधि तिष्ठसि ॥ २३.१६ ॥
 स्थितिमसादर्थंस्तव पदाभ्युजे ।
 विधिमधिक्षिपत्यलसनीरजे ॥ २३.१७ ॥
 स्यतु मदापदं शिववधूपदम् ।
 यदृषयो विधुस्त्रिभुवनास्पदम् ॥ २३.१८ ॥
 गुणगणं गृणँस्तव शिवे शिवम् ।
 गतभयोऽभवं मदमितो नवम् ॥ २३.१९ ॥
 तवकृपावशात् तद्विदमव्यये ।
 जननि नः प्लुतिस्तव यदङ्घ्रये ॥ २३.२० ॥

नयनदृश्ययोरथि यदन्तरम् ।
 तदमरस्तुते तव वपुः परम् ॥ २३.२१ ॥
 अलमिति स्मृतिः क्व नु विभासते ।
 षति विद्योदयन् मळति लीयते ॥ २३.२२ ॥
 अमृतसंज्ञके सुभयिदात्मके ।
 मतिमदर्थिते जननि धाम्नि ते ॥ २३.२३ ॥
 अथि मुदास्पदं स्पृशति ते पदम् ।
 श्वसितयात्रया सततदृष्टया ॥ २३.२४ ॥
 दधतु सत्कवेर्गणपतेरिमाः ।
 नगभुवो मुदं नरमनोरमाः ॥ २३.२५ ॥ 575

यतुर्विशः स्तभकः
 प्रकीर्णकम् (सुप्रतिष्ठावृत्तम्)
 यन्द्रिकासितं यण्डिकास्मितम् ।
 भूतले सतां भातु भूतये ॥ २४.१ ॥
 भालयक्षुषश्चक्षुषां धनम् ।
 डिञ्चिदस्तु मे शस्तवर्धनम् ॥ २४.२ ॥
 साधुसन्ततिक्षेमकारिणी ।
 धोरदानवानीकदारिणी ॥ २४.३ ॥
 योगयुक्तसञ्चित्तयारिणी ।
 पादसेवकप्राज्ञतारिणी ॥ २४.४ ॥
 पुष्पभाणजिनेत्रहारिणी ।
 पातु मां जगव्यकधारिणी ॥ २४.५ ॥
 द्वादशान्तभूजातशारिका ।
 सर्ववाज्मयस्यैककारिका ॥ २४.६ ॥
 पुण्यकर्मसु स्वच्छमस्तका ।
 योगशालिषु छिन्नमस्तका ॥ २४.७ ॥

आत्मनि स्थितेः सम्प्रदायिका ।
 सर्वजन्मिनां सम्प्रवर्तिका ॥ २४.८ ॥
 मां पुनातु सत्पूज्यपादुका ।
 भाललोचनप्राणनायिका ॥ २४.९ ॥
 दानतो यशः पौरुषाद्रमा ।
 सम्पदो मङ्गः शीलतः क्षमा ॥ २४.१० ॥
 सत्यतो जगत्यत्र गौरवम् ।
 यज्ञतो द्विवि स्थानमुज्ज्वलम् ॥ २४.११ ॥
 संयमादघघ्रातवीतता ।
 योगतो मडासिद्धिशालिता ॥ २४.१२ ॥
 शर्वनारि ते पादसेवया ।
 सर्वसङ्कलावामिरञ्जया ॥ २४.१३ ॥
 नोद्यमेन या सिद्धिरुत्तमा ।
 विश्वनायिकावीक्षितेन सा ॥ २४.१४ ॥
 सम्पदां रमा भारती गिराम् ।
 त्वं शिवे प्रभुः प्राणसंविदाम् ॥ २४.१५ ॥
 यक्षुषा नभोलक्ष्यधारिणा ।
 सिद्ध्यतीव ते देवि धारणा ॥ २४.१६ ॥
 आशिरो दधन्नाभितोऽनिलम् ।
 देवि विन्दति त्वन्मुनिर्बलम् ॥ २४.१७ ॥
 षड्रुडान्तरे यद्विशोधनम् ।
 तत्सवित्रि ते स्यादुपासनम् ॥ २४.१८ ॥
 काऽप्यहम्मतिर्गोचरं विना ।
 लोकधात्रि ते रूपभावना ॥ २४.१९ ॥
 अस्यमण्डनं कोऽपि विधया ।
 भाण्डनं परः प्राण ना यथा ॥ २४.२० ॥
 मातरेतया जुयते त्वया ।
 ऐक्या तनूभिन्नया धिया ॥ २४.२१ ॥

બાહ્યદર્શને વિશ્વપદ્મિલા ।

અન્યથા ભવસ્યમ્બ કેવલા ॥ ૨૪.૨૨ ॥

ખાણ્ડવનૃણાં ભાસિ ભોગિનામ્ ।

અસ્યભિન્નચિત્ કાઠપિ યોગિનામ્ ॥ ૨૪.૨૩ ॥

બન્ધ એષ યદ્ભાસિ ખણ્ડિતા ।

મોક્ષ એષ યદ્ભાસ્યખણ્ડિતા ॥ ૨૪.૨૪ ॥

એતદીશિતુઃ પત્નિ હૃન્મુદે ।

સૌપ્રતિષ્ઠસદ્ગીતમસ્તુ તે ॥ ૨૪.૨૫ ॥ 600

॥ સમાપ્તં ચ ષષ્ઠે શતકમ્ ॥

સપ્તમં શતકમ્

પગ્ચવિંશઃ સ્તબકઃ

ક્ષેત્રમાલા (ઇન્દ્રવજ્રવૃત્તમ્)

કન્યાકુમારી સુતરાં વદાન્યા

માન્યા સમસ્તૈઃ પ્રકૃતેરનન્યા ।

આક્ષેપકં સાગરબુદ્ધુદાનાં

હાસં વિધત્તાં જગતઃ સુખાય ॥ ૨૫.૧ ॥

રક્ષ સ્વચેતો મદમત્સરાદેર-

ભિક્ષસ્વ કાલે તનુરક્ષણાય ।

વીક્ષસ્વ રામેશવધૂપદાબ્જં

મોક્ષસ્વલાભે યદિ તેભિઠલાષઃ ॥ ૨૫.૨ ॥

લોકસ્વ દૂરીકૃતભક્તશોકં

હાલાસ્યનાથેક્ષણપુણ્યપાકમ્ ।

ભીતિઃ સખે ચેદ્ભવતઃ પવિત્રં

જ્યોતિર્વિશેષં જલચાસ્ત્રિનેત્રમ્ ॥ ૨૫.૩ ॥

યો લોકતે તામખિલાણ્ડરાણ્ડી-

મજ્ઞાનવિધ્વંસવિધાનવિજ્ઞામ્ ।

અમ્બાં પરાં જીવનલિડ્ગશક્તિં

भूयः स काथं न भवे लभेत ॥ २प.४ ॥

भिन्नत्सलस्रं य मुष्मानि शक्तो
वक्तुं गुणान् ङः कमलालयस्य ।
जन्मापि यत्र प्रभवेज्जनांनां
मुक्त्यै मुनीनामपि दुर्लभायै ॥ २प.५ ॥

व्याघ्राङ्घ्रिवाताशनपूजितस्य
नाटयस्थलीनायिकया शिवस्य ।
नेत्राध्वभाजा शिवकामया वो
मित्राणि कामाः हृलिनो भवन्तु ॥ २प.६ ॥

आलोकतेऽपीतकुयामयि त्वा-
मालोलयित्तामरुणायले यः ।
निर्वेदवान् पर्वसुधांशुवक्त्रे
सर्वे वशे तस्य भवन्ति कामाः ॥ २प.७ ॥

यः कुण्डलीपट्टणाराजधानी-
मालोकते कामपि कृत्तमस्ताम् ।
निस्सारमानन्कथाविडीनं
संसारमेतं स जडाति बुद्ध्या ॥ २प.८ ॥

दृष्ट्वा वधूमादिपुरीश्वरस्य
यो लोयनारोचकमाधुनोति ।
तस्थान्तरङ्गं धुतसर्वसङ्गं
भूयो भवारोचकमावृणोति ॥ २प.९ ॥

काञ्ची रमण्याः कुरुतां गृहस्थे
क्वाणैर्मुदं कामपि किङ्किणीनाम् ।
काञ्ची भुवः पुण्यपुरी यतीन्द्र
त्वामम्बिकानामरवैर्धिर्नोतु ॥ २प.१० ॥

श्रीकाललस्तिस्थलदर्शनस्य
कैलासवीक्षां पुनरुक्तिमाहुः ।
ज्ञानं प्रदातुं यरणाश्रितेभ्यो
ज्ञानाम्बिका यत्र निबद्धदीक्षा ॥ २प.११ ॥

श्रीशैलशृङ्गस्य विलोकनेन
सङ्गेन लीनो भविता मनुष्यः ।
धामास्ति यत्र भ्रमरालकायाः
शान्तभ्रमं तद्भ्रमराम्बिकायाः ॥ २५.१२ ॥

तीरे विपश्चिद्भ्रर पश्चिमाब्धेर-
गोकर्णागां लोक्य भद्रकर्णाम् ।
बुद्धिं शिवां सर्वमनोरथानां
सिद्धिं य यद्यस्ति मनोऽधिगन्तुम् ॥ २५.१३ ॥

धाम्नि प्रसिद्धे करवीरनाम्नि
पुण्याभिधानां कृतसन्निधानाम् ।
देवीं परां पश्यति यो विरक्तो
मुक्तेः स पाणिग्रहणाय शक्तः ॥ २५.१४ ॥

ज्ञाने दृढा ते यद्वि कापि काङ्क्षा
नानेऽसं मित्रं मुधा क्षिपेमम् ।
सेवस्व देवीं तुलजापुरस्थां
नैव स्वर्गपादितरा डिलेयम् ॥ २५.१५ ॥

गोपालिनीवेषभृतं भजस्व
लीलासर्षीं तां भुवनेश्वरस्य ।
छष्टं हृदिस्यं तव उस्तगं स्यात्
कष्टं य संसारभवं न भूयः ॥ २५.१६ ॥

आराध्यते वैतरणीतटस्था
येनेयमम्बा विरजोऽभिधाना ।
आराधितं तेन समस्तमन्यत्
सारो धरायामयमार्यगीतः ॥ २५.१७ ॥

सङ्गीयमानं स्थलभार्यवृन्दैर्-
वृन्दारकाणां सरितस्तटेऽस्ति ।
यः कालिकां पश्यति कालकेशीं
तत्रास्य कालादपि नैव भीतिः ॥ २५.१८ ॥

नीलायलं सिद्धसमूहसेव्यं
लीलानिकेतं प्रवदन्ति यस्याः ।

भद्रा परा काचन गुल्यमुद्रा
कामेश्वरी सा भुवनस्य मूलम् ॥ २५.१९ ॥

माङ्गल्यगौरीपददर्शनस्य
कर्ता तु भूत्वा सुकृतस्य भर्ता ।
आचारपूतैरधिगम्यमग्र्यं
स्थानं प्रपद्येत यतो न पातः ॥ २५.२० ॥

वाराणसी शुभगिरेरनूनं
क्षेत्रं पवित्रं भुवनत्रयेऽपि ।
अर्थे प्रजानां विधृतात्रपात्रा
गौरी स्वयं यत्र विशालनेत्रा ॥ २५.२१ ॥

वृन्दारकाराधितपादपद्मां
नन्दामिमामिन्दुसमानवङ्त्राम् ।
आलोक्य विन्ध्यायलवासिनीं ना
नालोचयेत्संसृतितो भयानि ॥ २५.२२ ॥

आनन्ददेडामिड मुक्तिसंज्ञां
नारीं परीरब्धुमना मनुष्यः ।
दूर्ती वृषोतु प्रमथेश्वरस्य
कान्ताभवन्तीपुरनायिकां ताम् ॥ २५.२३ ॥

यत्रायलच्छिद्रकृता सडालं
भ्रात्रा मुहुः भेलितवान् वनेषु ।
तं सिद्धदेवर्षिनुतं स्मरामि
डैलासमावासागिरिं जनन्याः ॥ २५.२४ ॥

पूर्णाऽम्बरे शीतकरेऽधिकारं
भिन्नत्यगेन्द्रे धवले सलीला ।
क्षेत्रेषु काश्यादिषु गुप्तशक्तिर्-
गौरीन्द्रवज्रासु य सन्निधत्ताम् ॥ २५.२५ ॥ 625

षड्विंशः स्तवकः

अपीतकुयाम्भा (दोधकवृत्तम्)

आगमविन्मतिकैरविणीनां
 बोधमजस्रमसौ विदधानः ।
 पातु मडेशवधूवदनांशो
 डासशशी सकलानि कुलानि ॥ २६.१ ॥

आयतलोचनयुम्भितकर्णा
 दानयशोजिततोयदकर्णा ।
 शोणनगेशमनः प्रियवर्णा
 नाशयताज्जगदार्तिमपार्णा ॥ २६.२ ॥

वेदतुरङ्गविलोचनभाग्यं
 वेदशिरोनियथैरपि भृग्यम् ।
 शोकविदारिसुधाकिरणास्यं
 शोणगिरौ समलोकि रडस्थम् ॥ २६.३ ॥

भुग्य समस्तमनोरथलाभे
 संशयमद्य करामलकाले ।
 दृक्पथमाप नगेन्द्रतनूजा
 सोऽडमितः परमन्तरराजा ॥ २६.४ ॥

शिल्पविदः प्रतिमां प्रविशन्ती
 स्वल्पविदां तरणाय यकास्ति ।
 शोणधराभृति सम्प्रति लब्धा
 उन्त यिराटियमेव ममाम्बा ॥ २६.५ ॥

भारतभूवलयेऽत्र विशाले
 सन्त्वनधानि बडूनि गूडाणि ।
 आस्थविगीतसुधाकरभिम्बा
 शोणगिरौ रमतेऽत्र मदम्बा ॥ २६.६ ॥

वारितसंश्रितपातकजावा
 वारिषिवीचिनिरडुशलीला ।
 वारिजपत्रविऽम्भननेत्रा
 वारणाराजमुपेन सपुत्रा ॥ २६.७ ॥

आयतवडधनासितकेशी
 तोयजभाणारिपोर्दृष्टयेशी ।

काशसुमाख्यशः परमैषा
पाशभिदस्तु तवेन्दुविभूषा ॥ २६.८ ॥

पङ्कजसम्भवपूजितपादा
पङ्कविनाशनपावननामा ।
किङ्कुरकल्पलता परमेयं
शङ्करनेत्रसुधा शरणां नः ॥ २६.९ ॥

यञ्च्यलदृष्टिविनताभरवल्ली
पञ्चपृषत्कशरासनजिल्ली ।
काञ्च्यनगर्भमुभप्राणुतेयं
पञ्चमुभप्रमदा शरणां नः ॥ २६.१० ॥

अम्ब विधूय भटान्मदनादीन्
नूपुरनादबिभीषिकयैषः ।
उन्त जडार भवेन मनो मे
शोणनगाङ्घ्रिनिवासिनि तेऽङ्घ्रिः ॥ २६.११ ॥

कर्णपुटे कुरु मुग्ध ममोक्तिं
मुग्ध धनादिषु मानससंज्ञितम् ।
शोणगिरीन्द्रवधूपदभक्तिं
शीलय शीलय यास्यसि मुक्तिम् ॥ २६.१२ ॥

जोर्णतरे जरयाऽपिलदेडे
बुद्धिबलं य विलुम्पति मोडे ।
उन्त सवित्रि तपन्मतिरन्ते
सेवितुमिच्छति ना यरणां ते ॥ २६.१३ ॥

तन्त्रविदो नवयोनि तु यङ्कं
शोणधराधरुपमुशान्ति ।
अर्धममुष्य वपुर्भदनारे-
रर्धमगेन्द्रसुते तव गात्रम् ॥ २६.१४ ॥

अस्तु नगेश्वरनन्दिनि लिङ्गं
तैजसमेतदिडापि तवांशः ।
वीतगुणस्य विना तव योगं
देवि शिवस्य कुतः भवु तेजः ॥ २६.१५ ॥

स्थापितमूर्तिरियं तव नम्या
 पूजयितुं जगदीश्वरि रम्या ।
 शोणनगार्धमिदं तव रुपं
 कीर्तयितुं नगजे धुतपापम् ॥ २६.१६ ॥
 शोणनगार्धतनोऽनिशमङ्गे
 धारयसेऽयि गुहं रमणाप्यम् ।
 आगतमप्ययि डा मुडुरम्भो-
 व्याटयसे गणपं ननु कस्मात् ॥ २६.१७ ॥
 अङ्गुषे रमणाय नु दातुं
 मानववेषधराय गुहाय ।
 शोणनगार्धतनो बहु द्रुग्धं
 मातरपीतकुथेळ विभासि ॥ २६.१८ ॥
 पूर्णसमाधिवशात् स्वपिषि त्वं
 पीतमपीतकुथेऽम्भ न वेत्सि ।
 अङ्गुषा रमणेन सुतेन
 प्रेक्ष्य यथेष्टमुरोरुडुग्धम् ॥ २६.१९ ॥
 ज्ञानरसाह्वयमम्भ निपीय
 स्तन्यमसौ रमणो मुनिराट् ते ।
 ज्ञानमयोऽभवदीश्वरि सर्वः
 पुष्यति येन तनुं छि तदात्मा ॥ २६.२० ॥
 प्रीतिपदाय पयोधरकुम्भात्
 पार्वति धीमयद्रुग्धमपीतात् ।
 अस्तु गुहाय शिवे बहु दत्तं
 किञ्चिद्वेश्वरि धारय मलयम् ॥ २६.२१ ॥
 प्रौढमिमं यद्वि वेत्सि तनूजं
 शैलसुते मदवारि दधानम् ।
 मास्तुपयो वितरानघमन्नं
 येन दधानि मलेश्वरि शक्तिम् ॥ २६.२२ ॥
 स्वार्जितमेव मया यद्वि भोज्यं

सम्मद अेव ममाभिलमातः ।
आशिषमत्रयतमामधि दत्त्वा
प्रेषय यानि जयानि धरित्रीम् ॥ २६.२३ ॥

विद्युति विद्युति वीक्ष्यविलासा
वीक्षितकर्मणि लक्ष्यरुडस्या ।
पार्वण्यन्द्रमुष्णी ललिताङ्गी
तैजसलिङ्गसप्ती शरणां नः ॥ २६.२४ ॥

मातरपीतकुयेडरुणशैला-
धीश्वरभामिनि भामउनीये ।
साधु विधाय समर्पयते ते
दोधकमात्यमिदं गणनाथः ॥ २६.२५ ॥ 650

सप्तविंशः स्तभकः
प्रयण्डयण्डी (शिभरिणीवृत्तम्)
विधुन्वन्वान्तानि प्रतिदिशमधर्म परिडरै-
स्त्रियं व्यातन्वानरसपदि शमयन् दुःष्पटलम् ।
सडस्राराभ्मोजे द्रवमसदृशं मे प्रजनयन्
प्रयण्डायाश्चाण्ड्यास्सितडसितलेशो विजयते ॥ २७.१ ॥

अरीणां शीर्षेषु ज्वलितदवडीवीन्द्रसदृशं
विनम्राणां शीर्षेष्वमृतकरभिम्बेन तुलितम् ।
विरोधिध्वान्तानां तरुणतरणिप्राभवडरं
प्रयण्डायाश्चाण्ड्याश्चरणमसतां उन्तु विभवम् ॥ २७.२ ॥

भजे भासां शालां निभिलधिषणानां जनिभुवं
भलानामाघार्त्री निभिलभुवनेन्द्रस्य दयिताम् ।
भजन्ते यां गीतैर्मधुसमयमाद्यात्पिकवधु-
कलालापा लृष्टैर्लयवदनपङ्केरुडदृशः ॥ २७.३ ॥

ज्वलन्ती तेजोभिर्मलिषमथने या तव तनुरु-
लसन्ती लावण्यैर्गिरिशरमणे या तव तनुः ।
विना क्रोधप्रीति न किमपि तयोर्भेदकमभूत्

तयोराधा दृर्गा भवति ललिताऽन्या मुनिनुते ॥ २७.४ ॥

सहस्रं भानूनां भवति दिवासानामधिपतेः

सहस्रं शीर्षाणां भवति भुजगानामधिपतेः ।

सहस्रं नेत्राणां भवति विबुधानामधिपतेः

सहस्रं बाहूनां भवति समये उभयवति ते ॥ २७.५ ॥

प्रसन्नो वक्त्रेन्दुर्न य नयनयोः कोऽप्यरुणिमा

न कम्पो भिम्बोष्ठे स्मितमपि लसत्काशविशदम् ।

सरोजाम् पाणिः डिणविरडितः कोमलतमो

ज्वलच्छूलं त्वासीज्जननि ताव शुम्भाय भयदम् ॥ २७.६ ॥

वधे शुम्भस्यासीत्तव जननि या कायन तनुर-

धधानाऽग्न्याः शक्तीः शशिकिरणसारोपमरुचिः ।

धमां ध्यायं ध्यायं स्मरुडरसपि व्याकुलमिदं

मनो मे विश्रान्तिं भजति भजतां कल्पलतिके ॥ २७.७ ॥

यदि त्वं संडारे पटुरसि सवित्रि त्रिजगत-

स्तद्वेत्तत्वां याये सरसिरुडगर्भाद्विनुते ।

धमे मे पाप्मानो भगवति नदन्तो बहुविधा-

स्तदेषु प्रभ्यातं प्रतिभयतमं दर्शय भलम् ॥ २७.८ ॥

भिभेदोरः क्रोधात्कनककशिपोरब्धितनया-

कुचग्रावोल्लीढैरतिशितशिषैर्यैः किल नभैः ।

त्वया दत्ता शक्तिर्नरुडरिशरीराय जगतां

विनेत्रे पुंसोऽस्मै जननि रणरङ्गस्थलरमे ॥ २७.९ ॥

अजेयस्त्रैलोक्यप्रकटितपताकः पलभुञ्जो

भिर्जीवा यत्कारागृहपश्चियी पङ्क्तिवदनः ।

सहस्रारं साक्षाद्भृतनरशरीरं तमजयत्

तवैवावेशेन प्रियपरशुरम्भ द्विजशिषुः ॥ २७.१० ॥

त्वदीया सा शक्तिस्कडलजगदन्तेऽप्यनलसा

पुरा कार्यस्थान्ते तनयमधि छित्वा नृपश्चिपुम् ।

अविक्षत्काकुत्स्थं दशमुभङ्गुलोन्माथविधये

सहस्रांशुं छित्वा शशिनमिव धस्रे गलति भा ॥ २७.११ ॥

दृते लोकाप्राते भगवति भवत्यैव स पुरा-
मरिः कीर्तिं लब्धुं यतुरमतिरायाति समये ।
त्वया लोकत्राणे जननि रथिते राक्षसबधाद्
यशोऽवामुं विष्णुर्मिलति य कुतोऽप्येष निपुणः ॥ २७.१२ ॥

स्वरूपं ते वञ्चं वियति रजसां सूक्ष्ममहसा-
मुपाधिस्ते स्तोमो भवति यपला काऽपि तनुभा ।
अरुद्धा ते व्याभिर्बलमभिलदत्तं बलनिधेः
सहस्रांशः स्वस्य प्रभवसि समस्तस्य य शिवे ॥ २७.१३ ॥

यतः कालव्याजात्ययसि भुवनं वैद्युतमहः-
प्रभावात्कालीं त्वामयि विदुरतः पण्डितवराः ।
प्रभोः शस्त्रं भूत्वा दहसि यदरीन्वज्रवपुषा
प्रयाण्डां याड्डीं तद्भगवति भाणन्त्यक्षयबले ॥ २७.१४ ॥

अयि त्वामेवेन्द्रं कथयति मुनिः कश्चिदजरे
त्वया शस्त्राढ्यं तं भाषति तु परस्तत्त्वविदृषिः ।
युवां मातापुत्रौ भगवति विभाज्यौ न भवतस्-
ततो धीनां द्वेषा विबुधजनगोष्ठीषु गतयः ॥ २७.१५ ॥

विदुर्वाणः विश्वं विविधगुणभेदैः परिणामद्
विधुन्वाना भावान् भुवनगतितरोधाय भवतः ।
वितन्वाना शर्वं यलवदयलं काश्चिद्वितुं
विचिन्वाना जन्तोः कृतलवमपीशा विजयते ॥ २७.१६ ॥

प्रभा भानोर्यद्दह्मवसि सकलस्यापि तपनी
प्रयाण्डा शक्तिः सत्यभिलभुवनेशस्य तपतः ।
सुधांशोर्ज्योत्स्नेव प्रमदयसि येतः प्रविशतो
भवन्ती भूतादेर्दह्मकुडरं मोदलहरी ॥ २७.१७ ॥

प्रयाण्डा गौरी वा त्वमसि वसुरद्रार्कविनुते
स भीमः शम्भुर्वा विभुरभयदः पादसुसृष्टाम् ।
तयोरेकं रूपं तव सहविभोः भेलति मह-
त्यमुष्मिन्नाकाशे धवलमहसि क्रीडति परम् ॥ २७.१८ ॥

विभक्ता या द्वेषा त्वमसि गगने शीतमहस-
स्तथा रभ्ये भिम्भे ज्वलितललितस्त्रीतनुविधा ।

तयोर्भ्रूलीशाने जननि कतमा मे जननभूः
पुराजन्मन्यासीद्विकटमथवोत्रैव सुषुवे ॥ २७.१९ ॥

दृशोर्भेदाद् दृष्टेर्न भवति भिदा काऽपि कर्योर्-
न भेदाद्भिन्नं स्यात्कृतमभिविमानैक्यवशातः ।
भिदा तन्वोरेवं न भवति भिदायै तव शिवे
वियद्वेशे यज्ञ्यां सितमहसि गौर्यां य भवति ॥ २७.२० ॥

तव स्थिन्नं शीर्षं विदुरभिलधान्यागमविद्यो
मनुष्याणां मस्ते बहुलतपसा यद्विदलिते ।
सुषुम्नायां नाज्यां तनुकरणसम्पर्करहिता
अडिशशक्त्या युक्ता विगतचिरनिद्रा विलससि ॥ २७.२१ ॥

उताडो तन्वङ्ग्यां भृगुकुलविधात्र्यां पितृगिरा
तनूजेनस्थिन्ने शिरसि भयलोलाक्षि नलिने ।
न्यधास्तेजो भीमं निजमपि यदक्षुद्रमनघं
तदाहुस्त्वामम्भ प्रथितयश्चिते कृत्तशिरसम् ॥ २७.२२ ॥

दुतं धाराज्वालाजटिलयटुले शस्त्रधडने
तपस्विन्याः कायं भगवति यदाऽम्भ त्वमविशः ।
तदा तस्याः कण्ठप्रगलदसृजः कृत्तशिरसः
कब्धेन प्राप्तो भुवनविनुतः कोऽपि मडिमा ॥ २७.२३ ॥

निधेस्त्वत्तो हृत्वा भगवति न लज्जे भुवि सृजन्
रसक्षोणीर्वाणीस्त्वदमलयशस्सौरभजुषः ।
नृपोधानात्सूनोत्करमपडरन् भक्तिनटनं
वितन्वानस्तस्मै मुडुरुपडरैस्सेवक षव ॥ २७.२४ ॥

धधानास्सन्तोषं मनसि सुकवीनामतितरां
दधानाः प्रत्यग्रं विबुधसदसे भावमलघुम् ।
कुलानामुन्साहं सपदि विधधानाश्शिववधू-
पराणां शोभन्तां जगति शिभरिण्यो गणपतेः ॥ २७.२५ ॥ 675

अष्टाविंशः स्तवकः

रेणुकादिवर्णनम् (वसन्ततिलकावृत्तम्)

अन्तर्वलक्षपरिधिभ्रममाद्यधानो
वङ्गस्य पूर्वातुङ्गिनधुतिमण्डलस्य ।
डासः करोतु भवतां परमं प्रमोदं
शुद्धान्तपङ्कजदृशः प्रमथेश्वरस्य ॥ २८.१ ॥

सम्मोहनानि तुङ्गिनांशुकलाधरस्य
सञ्जवनानि सरसीरुडसायकस्य ।
सन्दीपनानि विनतेषु जनेषु शक्तेः
संदर्षणानि मम सन्तु शिवास्मितानि ॥ २८.२ ॥

पापानि मे डरतु काचन कृत्तशीर्षा
माता पदाम्बुजभुजिष्यवितीर्णदर्षा ।
या भक्तलोकवरदानविधौ विनिद्रा
वासं कमण्डलुधुनीपुलिने करोति ॥ २८.३ ॥

षष्ठावतारजननावनिरेकवीरा
भीमा धुनोतु दुरितानि गाणधिपस्य ।
या भक्तरक्षाणविधावतिजागडुका
पुण्ये कमण्डलुधुनीपुलिने यकास्ति ॥ २८.४ ॥

छेदाय येद् गतरजा मुनिरादिदृश
शिर्येद्ये येद्भुङ्गुणस्तनयः सवित्रीम् ।
दाढ्यं शरीरमभिलप्रभुरीशशक्तिः
यथाविवेश य कथा परमाद्भुतेयम् ॥ २८.५ ॥

पुत्रः प्रियस्तव शिरः सहसा यकर्त
कृत्ता य दर्षभरिता भवती ननर्त ।
नो तस्य पापमपि नो तव काऽपि डानिः
नाशोऽस्य डा भुजभुवामभवद्विपाकः ॥ २८.६ ॥

अम्भैव सा सुरभिर्जुनभूपतिर्या
वीर्याज्जडार स य भार्गव आजडार ।
तस्या डतेः परगृहस्थितिरैव डेतुः
गन्धर्वदर्शनकथा रिपुकल्पितैव ॥ २८.७ ॥

छिन्नानि नो कति शरीरभृतां शिरांसि
तत्पूज्यते जगति रैणुकमेव शीर्षम् ।

कृत्वाः कलेवरवतां कति नाभयो न
येतो धिनोति सुरभिर्मृगनाभिरेकः ॥ २८.८ ॥

प्राणा वसन्ति शिरसा रछिते शरीरे
लीलासरोजति शिरस्तु करेऽस्य कृत्तम् ।
तन्निघ्नमेतदभिलं य धियैव धीराः
पश्यन्तु नन्दनगरे तद्विदं विचित्रम् ॥ २८.९ ॥

प्राणेश्वरी विधिपुरे लसतः पुरारे-
रङ्गीकरोतु शरणागतिमम्बिका मे ।
लब्धं निपीय यद्दुरोरुडकुम्भदुग्धं
सम्बन्धमूर्तिरभवत्कवियकवती ॥ २८.१० ॥

अप्राप्य लोकस्थनावनपातनेषु
यस्यास्त्रयोऽपि पुरुषाः करुणाकटाक्षम् ।
नैवेशते किमपि सा जगद्रेकमाता
भद्रा परा प्रकृतिरस्त्वघनाशिनी नः ॥ २८.११ ॥

राका प्रभोधशशिनो वृद्योद्यस्य
नौका विपज्जलनिधौ पततां जनानाम् ।
वेदध्वजस्य ललिता त्रिरुचिः पताका
काञ्चिन्ममास्तु शरणां शिवमूलटीका ॥ २८.१२ ॥

मौलौ मडेन्द्रसुदृशस्सुमनोनिकाय-
संशोभिते सदसि मान्यं धवाभिजातः ।
रेणुश्च यथ्यरणाभूर्लभतेऽग्रपीठं
त्राणाय सा भवतु भूतपतेर्वधूर्नः ॥ २८.१३ ॥

अम्भावृणोति परितोऽप्ययमन्धकारो
नात्मानमेव मम किं तु कुलं य देशम् ।
शीघ्रं मदीयवृद्योद्यपर्वताग्रे
श्रीमानुद्देतु तव पादमयूषमाली ॥ २८.१४ ॥

कष्टं धुनोतु मम पर्वतपुत्रिकायाः
प्रत्यग्रपङ्कुरुब्बान्धवकान्तिकान्तम् ।
अम्भोरुडासनमुष्णामरमौलिरत्न-
ज्योतिर्विशेषितगुणं यरणारविन्दम् ॥ २८.१५ ॥

ज्याशिञ्जितानि समरे गिरिशं जिगीषोः
 कामस्य ङसनिवडस्य निमन्त्रणानि ।
 धु-वन्तु मे विपदमद्भिडुमारिकायाः
 पादारविन्दकटककवणितानि तानि ॥ २८.१६ ॥

यः सर्वलोकमथनं मखिषं जिगाय
 यस्यैव कर्म दमनं च तदन्तकस्य ।
 नारीनराकृतिभृतो मलसस्तमङ्घ्रिं
 मञ्जोरनादमधुरं शरणं व्रजामि ॥ २८.१७ ॥

आपन्मडोत्रविषराशिनिमत्रमेतं
 दीनं त्वदीययरणं शरणं प्रपन्नम् ।
 उद्धर्तुमम्भ करुणापरिपूर्णाचिते
 वित्तेशमित्रकुलनारि तवैव भासः ॥ २८.१८ ॥

लोकाधिराज्ञि पतितं विपद-धकूपे
 संरुद्धदृष्टिमभितस्तिमिरच्छटाभिः ।
 मातः समुद्धर कृपाकलिते मृडानि
 पुत्रं करेण जगतामलयङ्कुरेण ॥ २८.१९ ॥

अस्य त्वदीयपदपङ्कजकिङ्कुरस्य
 दुर्भाग्यपाकविह्वलीकृतपौरुषस्य ।
 प्राणेश्वरि प्रमथलोकपतेरुपायं
 वीक्षस्व तारणविधौ निपुणे त्वमेव ॥ २८.२० ॥

मृत्युञ्जयोरुमण्णिपीठतटे निषण्णे
 ताटङ्कुकान्तिबहुलीकृतगाण्डशोभे ।
 माण्डिक्यकङ्कुणलसत्करवारिजाते
 जाते कुलायलपतेर्जडि पातकं नः ॥ २८.२१ ॥

डिं ते वपुर्जननि तप्तसुवर्णगौरं
 कामारिमोडिनि डिमिन्दुकलावलक्षम् ।
 पाकारिनीलमण्णिमेयककान्त्युताडो
 बन्धूकपुष्पकलिकारुचि वा स्मरामि ॥ २८.२२ ॥

त्वं सुन्दरी नृपतिजातिजितस्त्वमम्भा

धूमावती त्वमजरे भुवनेश्वरी त्वम् ।
काली त्वमीश्वरि शुकार्भकधारिणी त्वं
तारा त्वमाश्रितविपद्दलनासिधारार ॥ २८.२३ ॥

त्वं भैरवी भगवती भगलामुष्णी त्वं
रामा य सा कमलकाननधारिणी त्वम् ।
कैलासवासिनयनाभूतभानुरेभे
को वेद ते जननि जन्मवतां विभूतीः ॥ २८.२४ ॥

धुन्वन्तु सर्वविपदः सुकृतप्रियाणां
धुन्वन्तु याभिलसुभान्यघलालसानाम् ।
आवर्ज्य भूरिकरुणं पुरजित्करुण्या-
श्रितं वसन्ततिलकाः कविभर्तुरेताः ॥ २८.२५ ॥ 700

॥ समाप्तं च सप्तमं शतकम् ॥

अष्टमं शतकम्

अेकोनत्रिंशः स्तवकः

नवविधभजनम् (मदलेष्वावृत्तम्)

आयुष्या भुवनानां यक्षुष्यास्त्रिपुरारेः ।
कुर्वन्तु प्रमदं नः पार्वत्याः स्मितलेशाः ॥ २९.१ ॥

नात्यर्धाणि निरर्थं नेतव्यानि दिनानि ।
अम्बायाश्चरितानि श्रोतव्यान्यनघानि ॥ २९.२ ॥

उद्योगं कुरु जिह्वे संलर्तुं दुरितानि ।
पूतान्यद्रिसुतायाः कीर्त्यन्तां यरितानि ॥ २९.३ ॥

श्रीसक्तिर्विनिवार्या यिन्ता काऽपि न कार्या ।
नित्यं येतसि धार्या दीनानां गतिरार्या ॥ २९.४ ॥

ज्ञातुं या गदितुं या श्रोतुं या श्वसितुं या ।
द्रष्टुं याऽन्तरशक्तिस्तिष्ठान् स्मृतिरेषा ॥ २९.५ ॥

विभ्राञ्जनशताभं विभ्राणं शिरसीन्दुम् ।
स्मर्तव्यं जगदम्बाशुभं वा धुतपापम् ॥ २९.६ ॥

येषां स्यात्परितमं प्रायश्चित्तमधेन ।
 रुद्राणीपदसेवा प्रायश्चित्तमभीषाम् ॥ २८.७ ॥
 तद्दीप्तं पद्युग्मं सेवे यत्र भवन्ति ।
 अङ्गुल्यो दश भानोर्भानूनां शतकानि ॥ २८.८ ॥
 नो येत् कुप्यसि किञ्चिद् याये वाचमतीते ।
 सेवां मातरुरीकुर्विष्टं मे कुरु मा वा ॥ २८.९ ॥
 शर्वाणीयरणार्थापीठं पीवरकाणाम् ।
 वध्यस्थानमिदं स्याद्गुणानां दुरितानाम् ॥ २८.१० ॥
 स्कन्दाभ्यापदपीठस्युष्टं येद्भलमात्मम् ।
 ओकैकं सुममंलस्वेकैकं कुलिशं स्यात् ॥ २८.११ ॥
 अम्भोजोपममङ्घ्रिं शम्भोः पट्टमलिष्याः ।
 अंलसंसलतिमुग्रां संलर्तुं प्रणामामः ॥ २८.१२ ॥
 ये कालीपदवेषं नालीकं प्रणमन्ति ।
 नैषां किञ्चिदशङ्क्यं नालीकं मम वाक्यम् ॥ २८.१३ ॥
 वासस्तेऽत्र समामः पङ्केतो व्रज दूरम् ।
 कालीं शङ्करनारीं कालेऽस्मिन् प्रणामामः ॥ २८.१४ ॥
 आशा रे तदवस्था भूभागनटतस्ते ।
 कामानां क्व नु पारः कामारेर्नम नारीम् ॥ २८.१५ ॥
 धन्यास्ते तुलिनान्द्रैः कन्यां ये प्रणमन्ति ।
 अन्यानुन्नतशीर्षान् मन्ये वन्यलुलायान् ॥ २८.१६ ॥
 पादाभ्योजमुमायाः प्राज्ञास्सम्प्रणमन्तः ।
 गृह्णन्ति श्रियमस्मिन् राजन्तीं निजशक्त्या ॥ २८.१७ ॥
 मन्दाराद्रिसुताङ्घ्री दातारौ सदृशौ स्तः ।
 उल्लस्रैः कृलमाद्यादन्यस्मान्नतकण्ठैः ॥ २८.१८ ॥
 कालस्यापि विज्ञेतुः शर्वाण्याश्चरणस्थ ।
 अेषोऽलं कविलोकक्षमापालोऽस्मि भुञ्जिष्यः ॥ २८.१९ ॥
 रक्ते दर्शय रागः रुद्राणीपदपद्मे ।
 येतः पुष्यति शोभां सारस्सारवतोऽग्रे ॥ २८.२० ॥

संशोध्यागमजालं सारांशं प्रवदामः ।
स्कन्दाम्भापदभक्तिर्भुक्त्यै याथ विमुक्त्यै ॥ २८.२१ ॥
वात्सल्यं गतिडीनेष्वायुष्यं सुकृतस्य ।
भूयोभिः सह सप्यं श्रीडेतुष्विड मुष्यम् ॥ २८.२२ ॥
श्वाद्यं पुष्यति कामं प्रेमा स्वप्रमदायाम् ।
शर्वाणीपदभक्तिर्नित्याय प्रमदाय ॥ २८.२३ ॥
अकैवं बहुभेदा भिन्नत्वाद्विषयाणाम् ।
रत्याप्या द्रुतिरन्तः सा सूते इलभेदान् ॥ २८.२४ ॥
उर्षं कञ्चन मातुर्मत्तो भक्तिभरेण ।
तन्वन्नेष विधत्तां डेरम्भो मदलेभाः ॥ २८.२५ ॥ 725

त्रिंशः स्तभङः

मानसपूजा (प्रमाणिकावृत्तम्)

कृतेन सा निसर्गतो धृतेन नित्यमानने ।
सितेन शीतशैलजा स्मितेन शं तनोतु मे ॥ ३०.१ ॥
प्रतिक्षाणं विनश्चरानये विसृज्य गोचरान् ।
समर्थयेश्चरं मनो विविध्य विश्वशायिनीम् ॥ ३०.२ ॥
विशुद्धदर्पणेन वा विधारिते हृदाऽम्भ मे ।
अयि प्रयच्छ सन्निधिं निजे वपुष्यगात्मजे ॥ ३०.३ ॥
पुरस्य मध्यमाश्रितं सितं यदस्ति पङ्कजम् ।
अजाऽऽमूल्यमस्तु ते सुरार्थिते तदासनम् ॥ ३०.४ ॥
अप्पाऽधारया द्रवन्नवेन्दुशेभरप्रिये ।
मदीयभक्तिज्वनं दधातु तेऽम्भ पाद्यताम् ॥ ३०.५ ॥
विवासनौघमानसाप्रसादतोयमम्भ मे ।
समस्तराज्ञि उस्तयोरनर्धमर्धमस्तु ते ॥ ३०.६ ॥
मडेन्द्रयोनिश्चितनाद् भवन्भवस्य वल्लभे ।
मडारसो रसस्त्वया निपीयतां विशुद्धये ॥ ३०.७ ॥

सहस्रपत्रपङ्कजद्रवत्सुधाजलेन सा ।
सहस्रपत्रलोचना पिनाकिनोऽभिषिच्यते ॥ ३०.८ ॥
ममार्जितं यद्विन्द्रियैः सुषुप्तं सुगान्त्रि पञ्चभिः ।
तदम्ब तुभ्यमर्पितं सुधाप्यपञ्चकायताम् ॥ ३०.९ ॥
वसिष्ठगोत्रजन्मना द्विजेन निर्मितं शिवे ।
एतं शरीरमेव मे तवास्तु दिव्यमंशुकम् ॥ ३०.१० ॥
विचित्रसूक्ष्मतन्तुभृन्ममेयमात्मनाऽडिका ।
सुभप्रबोधविग्रहे मभोपवीतमस्तु ते ॥ ३०.११ ॥
महद्विचिन्वतो मम स्वकीयतत्त्ववित्तिजम् ।
एतं तु चित्तसौरभं शिवे तवास्तु यन्दनम् ॥ ३०.१२ ॥
महेशनारिनिःश्वसँस्तथाऽयमुच्छ्वसँस्तदा ।
तवानिशं समर्थको ममास्तु श्रुवमारुतः ॥ ३०.१३ ॥
विपाककालपावकप्रदीपपुण्यगुग्गुलुः ।
सुवासनाऽयधूपभृद् भवत्वयं ममाम्ब ते ॥ ३०.१४ ॥
गुडावतारमौनिना मयीश्वरि प्रदीपिता ।
एतं प्रबोधदीपिका प्रमोददायिकाऽस्तु ते ॥ ३०.१५ ॥
एवमपि प्रियात्प्रियां महारसामहङ्कृतिम् ।
निवेदयामि भुजयतामियं त्वया निरामये ॥ ३०.१६ ॥
सरस्वती सुधायते मनो दधाति पूगताम् ।
दृष्टेव पत्रमम्बिके त्रयं समेत्य तेऽर्प्यते ॥ ३०.१७ ॥
विनीलतोयदान्तरे विराजमानविग्रहा ।
निजाविभूतिरस्तु ते तटिल्लता प्रकाशिका ॥ ३०.१८ ॥
स्वरोऽयमन्तरम्बिके द्विरेकवत्स्वरँस्तदा ।
ममाम्बिमन्त्र्य धीसुप्तं ददाति देवि तेऽद्भ्यम् ॥ ३०.१९ ॥
तवार्यनं निरन्तरं यतो विधातुमस्म्यहम् ।
न विश्वनाथपत्नि ते विसर्जनं विधीयते ॥ ३०.२० ॥
वियोगं धन्दुधारिणा न खेड विश्वनाथिके ।

मद्यम्ब सोऽत्र राजते तटिल्लताशिष्मन्तरे ॥ ३०.२१ ॥
 छंदं शरीरमेककं विभाव्य नव्यमन्दिरम् ।
 विहारमत्र सेश्वरा भवानि कर्तुमर्हसि ॥ ३०.२२ ॥
 जडेष्विवालसेष्विव प्रयोजनं न निद्रया ।
 विडर्तुमेव याव्यसे हृदीशसन्नराज्ञि मे ॥ ३०.२३ ॥
 अयं तवाग्रिमः सुतः श्रितो मनुष्यविग्रहम् ।
 तनूजवेश्मसौष्ठवं मृडानि पश्य कीदृशम् ॥ ३०.२४ ॥
 गाणेशितुर्महाकवेरसौ प्रमाणिडावली ।
 मनोम्बुजे मडेश्वरीप्रपूजनेषु शब्धताम् ॥ ३०.२५ ॥ 750

अेकत्रिंशः स्तवकः

नामवैभवम् (उपजातिवृत्तम्)

दरस्मितश्रीकपटा सुपूर्व-

स्रोतस्विनी पर्वतजास्थजाता ।

पङ्क्तुं मम क्षालयतादशेषं

संसारमग्ने हृदये विलग्नम् ॥ ३१.१ ॥

उराट्टुलासेन समं मिलित्वा

पित्रेव पुत्रो गुरुणोव शिष्यः ।

विभ्राजमानो मम शं करोतु

डासाङ्कुरः केसरिवालनाथाः ॥ ३१.२ ॥

नमश्शिवायै भाषात द्विपाद्यौ

युष्माकमग्रां धिषणां दधत्यै ।

आधारथकेशितुरम्बिकायै

ब्रह्माण्डयङ्कस्य विधायिकायै ॥ ३१.३ ॥

नदन्ति गावोऽपि विशिष्टकाले-

ष्वम्भेति यो नाह्वयते स किं ना ।

लक्ष्यं पुनः प्राणवदस्तु सर्वं

सर्वस्य चान्तर्हि पराऽस्ति शक्तिः ॥ ३१.४ ॥

आत्मन्युतान्यत्र विधाय लक्ष्यं
तां शक्तिमाधामभिलेषु सुमाम् ।
यावत्प्रबोधं मुदुराह्वयस्व
प्रबुध्यते सा यद्वि किञ्चसाध्यम् ॥ ३१.५ ॥

ये नाम शान्तिं परमां वदन्तो
नामानि शीतायलपुत्रिकायाः ।
सङ्कीर्तयन्तो विजने वसन्ति
जयन्ततातादपि ते जयन्ति ॥ ३१.६ ॥

नामानि सङ्कीर्तयतां जनानां
कारुण्यवत्याः करिवक्त्रमातुः ।
पुनर्जनन्या जठरे निवासा-
दायासवत्ता भवतीति मिथ्या ॥ ३१.७ ॥

पापैस्समन्तात्समभिद्रुतोऽपि
विश्वस्य ते विङ्कमस्मि धीरः ।
न येद्रसज्ञे भवती भ्रवीति
नामानि शीतांशुभृतो हतोऽहम् ॥ ३१.८ ॥

दृडीति सम्पल्लवदर्पितानां
द्वारेषु घोषं कुरुषे परेषाम् ।
भवानि भद्रे भुवनाम्भ दूर्गे
पाडीति नायाति किमम्भ जिह्वे ॥ ३१.९ ॥

वाङ्मयानि वक्तुं यद्वि ते रसज्ञे
रसोज्ज्वलानि व्यसनं गरीयः ।
किं वा नमोन्तानि सुधां किरन्ति
नामानि नो सन्ति कुमारमातुः ॥ ३१.१० ॥

यद् गीयते शैलसुताभिधानं
तदेव बोध्यं सुकृतं प्रधानम् ।
अज्ञानिलोकस्य कृते भणन्ति
यज्ञाद्विपुल्यानि पराणि विज्ञाः ॥ ३१.११ ॥

साम्ना प्रयुक्तेन जगद्भ्रशे स्यात्
नाम्ना सद्योक्तेन जगद्धिनेत्री ।

वेदोभयं सम्यगिदं कृती यो
भवे भयं तस्य कुतोऽपि न स्यात् ॥ ३१.१२ ॥

सङ्कीर्तनात्तुष्यति शर्वयोषा
तुष्टा त्वभीष्टं न ददाति नैषा ।
धमं त्वविज्ञाय जगत्युपायं
भ्रजन्त्यपायं बहुधा मनुष्याः ॥ ३१.१३ ॥

भाषे भुजङ्गाभरणाप्रियाया
नामानि कामानितरान् विहाय ।
अपि प्रपञ्चातिगघोरकृत्यं
करोतु किं मां तरणोरपत्यम् ॥ ३१.१४ ॥

यज्ञेन दानैः कठिनप्रतैर्वा
सिद्धिं य ष्थेत्स त्रडीतुमिच्छेत् ।
मातुः शयानोऽङ्कुतले शशाङ्गं
महेश्वरीं कीर्तयतस्तु सिद्धिः ॥ ३१.१५ ॥

रहस्यतन्त्राणि विविच्य दूरं
व्याजं विमुच्य प्रवदामि सारम् ।
नामैव कामारिपुरन्त्रिकायाः
सिद्धेर्निदानं न मणो न दानम् ॥ ३१.१६ ॥

पीयूषमीषन्मधुरं भाषान्ति
ये नाम रामाधरपानलोलाः ।
कामारिशामाह्वयगानलोलाः
कवीश्वराः काञ्चिकमालपन्ति ॥ ३१.१७ ॥

सुधाघटः कोऽप्यधरो वधूनां
कविस्सुधातोयधरोऽभिधेयः ।
अयं सुधावीथिवितानमाली
नामप्रणोदो नगकन्यकायाः ॥ ३१.१८ ॥

सुरालये भातितरां सुधैका
सुधा परा वाथि मडाकवीनाम् ।
भिम्भाधरे कञ्जदृशां सुधाऽन्या
सुधेतरा नामनि लोकात् ॥ ३१.१९ ॥

माधुर्यमाभात्यधरे वधूनां
 यकोरबन्धोः शकले प्रसादः ।
 त्रिस्रोतसो वारिणि पावनत्वं
 त्रयं य नान्नि त्रिपुराग्भिकायाः ॥ ३१.२० ॥

या माधुरी प्रेमभरेण दृष्टे
 जागर्ति कान्तावरदन्तयेले ।
 सा दृश्यते भक्तिभरेण गीते
 धराधराधीशसुताभिधाने ॥ ३१.२१ ॥

यत्ते जगल्लम्पटकेडपि वर्णा-
 स्तन्भेडमृतं नाम नगात्मजायाः ।
 लालामयो यो मम तं अवीषि
 सुधामयं स्त्रीदशनच्छदं त्वम् ॥ ३१.२२ ॥

उच्यारयोख्याटितपातकानि
 नामानि जिह्वे भुवनस्य मातुः ।
 तदा वदामो मधुयूतरम्भा-
 रामाधरास्ते रुचये यदि स्युः ॥ ३१.२३ ॥ " " @773 " "

आक्षेपमिक्षोरधिकं विधत्ते
 पीयूषदोषानभितोऽभिधत्ते ।
 कान्ताधरारब्धदुरन्तवादः
 कपर्दिंकान्तावरनामनादः ॥ ३१.२४ ॥

विश्वासलीनैः सुतरामबोध्द्यं
 नामानुभावं नगकन्यकायाः ।
 जयन्तु सिद्धैरपि गीयमानं
 गायन्त्य अेता उपजातयो नः ॥ ३१.२५ ॥ 775

द्वात्रिंशः स्तवकः
 भक्तिर्योगश्च (आर्यागीतिवृत्तम्)
 विदधातु सम्पदं मे

सकलजगन्नाथनयनहारिः ्योत्सः ।

शीतोऽन्यकारहारी

हासशशी कश्चिद्दुरहितो मातुः ॥ ३२.१ ॥

करुणारसार्द्रदृष्टया

दृष्टयान्तरनिर्यदृच्छवीचिस्मेरा ।

प्रमथेश्वरप्रियतमा

पादप्रेष्यस्य भवतु कल्याणाय ॥ ३२.२ ॥

कारणकार्यविभेदाद्

रूपद्वितयं तवाम्भ यदृषिप्रोक्तम् ।

तत्रैकं भर्तुमिदं

विडर्तुमन्यतु भुतभर्तुर्ललने ॥ ३२.३ ॥

श्रोतुं स्तोत्रविशेषं

भक्तविशेषं य ङोद्भुमयमीदृगिति ।

दातुं य वाञ्छितार्थं

तव मातश्चन्द्रलोकरूपं भवति ॥ ३२.४ ॥

कीशकिशोरन्यायात्

कारणरूपं तवाम्भ योगी धत्ते ।

ओतुकिशोरन्यायाद्

भक्तं परिपासि कार्यरूपेण त्वम् ॥ ३२.५ ॥

दृढधारणा न येत्त्व-

श्रयवते योगी मडेशनयनजयोत्सने ।

नायं ममेति भाव-

स्तव यद्वि सद्यः सवित्रि भक्तं त्यजसि ॥ ३२.६ ॥

शिथिलमृतिर्योगी स्याद्

बाह्यैर्विषयैर्नितान्तमाकृष्टो यः ।

स्वीयमतिर्लुप्यति ते

भक्तेऽहन्ताप्रसारकलुषे मातः ॥ ३२.७ ॥

साहङ्कृतिर्न भक्तिः

सबाह्यविषया धृतिर्न सर्वेश्वरि ते ।

अविज्ञानन्तावेतद्

भक्तो योगी य नैव सिद्धौ स्याताम् ॥ ३२.८ ॥

व्यक्तित्वाद्यपि यस्य

प्रियं त्वदीयं सवित्रि पादाभोजम् ।

सोऽद्भुतशक्तिर्भक्तो

भगवति किं किं करोति नास्मिन् जगति ॥ ३२.९ ॥

व्यक्तित्वलोभविवशे

सिद्धः कामोऽपि भवति समवच्छिन्नः ।

प्राप्तोऽपि सलिलराशिं

सलिलानि घटः कियन्ति सङ्गृह्णीयात् ॥ ३२.१० ॥

शुवन्नेव नरो यः

सायुज्यं ते प्रयाति शम्भोः प्रभटे ।

सर्वे कामास्तस्य

प्रयान्ति वशमाशु वीतविविधभ्रान्तेः ॥ ३२.११ ॥

व्यक्तित्वं तुभ्यमिदं

मनीषया मे प्रदत्तमधिकारिण्या ।

बहुकालभोगभलतो

विवदति देहो मद्यम् किं करवाणि ॥ ३२.१२ ॥

स्थूलेन वर्ष्मणा सड

सूक्ष्मा कलङं मतिर्न कर्तुं शक्ता ।

सुतरां भलवति मातर-

भवाद् गृह्णाण स्वयं त्वमस्मात्स्वीयम् ॥ ३२.१३ ॥

सर्वेषां लृष्टि यस्मात्-

त्वमसि प्राणात्मिकाम्भ उतोस्तस्मात् ।

अम्बिलप्राण्याराधन-

माराधननिर्विशेषमगपुत्रि तव ॥ ३२.१४ ॥

शुद्धति केऽपि कृशानौ

तस्मात्प्राप्तिस्तवेति सम्पश्यन्तः ।

अपरे प्राणिषु शुद्धति

साक्षात्प्राणात्मिकाऽसि तेष्वन्तरिति ॥ ३२.१५ ॥

પ્રાણિષ્વપિ યઃ પ્રાણં
ભૂતાદિમનાદિમાત્મનિ સ્થિતમનઘમ્ ।
સતતમુપાસ્તે યોગી
તસ્મિન્ હોમેન તેડમ્બ તૃપ્તિસ્સુલભા ॥ ૩૨.૧૬ ॥

આત્મનિ યોડમ્બ શ્રેષ્ઠે
પ્રાણે પ્રાણાન્ જુહોતિ દહરાભિમુખઃ ।
ત્વદ્રૂપે હતપાપે
તેન જિતં સકલમીશચિત્તારામે ॥ ૩૨.૧૭ ॥

ઉપસંહૃતમખિલેભ્યો
વિષયેભ્યો નિર્નિમેષમન્તઃકૃષ્ટમ્ ।
હૃદિ દૃઢપદેન ચક્ષુ-
સ્ત્વદ્રૂપે હૂયતે મદમ્બ પ્રાણે ॥ ૩૨.૧૮ ॥

અન્તસ્સ્વરં નિગૂઢં
શ્રેષ્ઠપ્રાણસ્ય દેવિ તવ ભાગસ્ય ।
શ્ૃણ્વદિવ પ્રાણવાખ્યં
શ્રવણં તત્રૈવ ભવતિ જગદમ્બ હુતમ્ ॥ ૩૨.૧૯ ॥

સર્વેષાં મન્ત્રાણાં
સ્તોત્રાણાં ચેશચિત્તનાથે પ્રકૃતૌ ।
ગૂઢં સદા સ્વરન્ત્યાં
પ્રાણન્ત્યાં ત્વયિ જુહોતિ મૌની વાયમ્ ॥ ૩૨.૨૦ ॥

દેહે સ્ખલતિ મનશ્ચેત્
વિષયેષુ હુતં દધાતિ વિષયાત્મત્વમ્ ।
આવૃત્તં ચદિ દેહાદ્
સૂક્ષ્માયાં ત્વયિ હુતં ત્વદાકૃતિ ભવતિ ॥ ૩૨.૨૧ ॥

ત્વગ્રસનદ્વાણાના-
મનુભૂતીઃ પ્રાણશક્તિસાત્કુર્વાણઃ ।
કં નાર્પયતે ભોગં
ભગવતિ તે સર્વલોકપાર્થિવવનિતે ॥ ૩૨.૨૨ ॥

ગચ્છન્ કુર્વન્ વિસૃજન્
રમમાણાશ્ચામ્બ સકલલોકાધીશે ।

यः डेवलां क्रियामपि
 चिन्तयते तेन नित्ययज्ञः क्रियते ॥ ३२.२३ ॥
 सर्वेषामग्नीनां
 प्राणाग्निस्तव विभूतिरुक्तः श्रेष्ठः ।
 तस्मिन्दुतं तु सुदुतं
 द्रव्याणि धियः क्रियाश्च मन्त्रः प्रणवः ॥ ३२.२४ ॥
 आर्यागीतीनामय-
 मधरीकृतमधुसुधाधिमाधुर्यरसः ।
 वर्गो गणपतिवदना-
 न्निष्कान्तो भवतु शर्वसुदृशः प्रीत्यै ॥ ३२.२५ ॥ ८००
 ॥ समाप्तं च अष्टमं शतकम् ॥

नवमं शतकम्
 त्रयस्त्रिंशः स्तब्कः
 जपो योगोऽर्पां च (वंशस्थवृत्तम्)
 सुधां किरन्तोऽभिलतापहारिणीं
 तमो हरन्तः पटलेन रोचिषाम् ।
 श्रियं दिशन्तो दिशि दिश्यसङ्ख्यां
 जयन्ति शीताद्रिसुतास्मिताङ्कुराः ॥ ३३.१ ॥
 कृपाकटाक्षस्तव डेन वाऽऽप्यते
 मडेशशुद्धान्तपुरन्निर्गम्य कर्मणा ।
 निरन्तरं मन्त्रजपेन वा मतेर्-
 विशोधनेनोत मनोर्पाणेन वा ॥ ३३.२ ॥
 विशोधनाद्देवि मतेः प्रगृह्यसे
 मनोर्पाणेनेशवधु प्रसीदसि ।
 जपेन मन्त्रस्य शुभस्य वर्धसे
 जगत्त्रयीधानि कलेवरान्तरे ॥ ३३.३ ॥
 मनःप्रतापस्य भवत्यसंशयं
 प्रवर्धनं वैदिकमन्त्रचिन्तनम् ।

प्रशस्यते प्राणमलःप्रदीपने
 ध्यानिते तान्त्रिकमन्त्रसेविता ॥ ३३.४ ॥

तवाम्बिके तान्त्रिकमन्त्रमुत्तमं
 स्तवातिगं यः कनकाङ्गि सेवते ।
 विशित्रयन्त्रादिव वैद्युतं मल-
 स्ततो विनिर्यद् भुवनं विगाढते ॥ ३३.५ ॥

न तस्य येतो विकृतेर्वशे भवे-
 न्न तस्य दृष्टिर्विषयैर्विकृष्यते ।
 न तस्य रोगैरपकृष्यते वपुः
 सवित्रि यस्ते भजते मडामनुम् ॥ ३३.६ ॥

स्मरन्ति मायां गगनाग्निशान्तिभिः
 सडाख्यभासा सडिताभिरम्बिके ।
 तथा रसज्ञां द्रुडिष्वाग्निशान्तिभिर्-
 भएन्ति दोग्ध्रीं तु भषष्ठभिन्दुभिः ॥ ३३.७ ॥

अभाष्यताद्या भुवनेश्वरी भुधैर्-
 अनन्तरा मातरगादि कालिका ।
 प्रयएडयएडी परिकीर्तिता परा
 त्रयोऽप्यमी ते मनवो मडाङ्गलाः ॥ ३३.८ ॥

उपाधिभूतं शुचि नाभसं रजो
 धधाति साक्षाद् भुवनेश्वरीपदम् ।
 तदाश्रया व्यापकशक्तिरद्भुता
 मनस्विनी कायन कालिकेरिता ॥ ३३.९ ॥

अमर्त्यसाम्राज्यभृतः प्रवर्तिका
 विशाललोकत्रयर्ङ्गनर्तिका ।
 पराङ्गमाश्रामधिनायिकोच्यते
 प्रयएडयएडीति कला सवित्रि ते ॥ ३३.१० ॥

स्मरन्मनुं रोदिति भक्तिमांस्तव
 प्रगृह्य पादं मुनिरम्भ लम्बते ।
 क्वलं शिराय प्रथमः समाप्नुयात्
 परो मरन्दं पद एव विन्दति ॥ ३३.११ ॥

पदं तवान्विष्टमनेकदा मुदा
 वृहन्तरे स्मृष्टमिवेदमम्बिडे ।
 पलायतेऽधोऽहमनन्तरं शुचा
 परात्परे रोदिमि मन्त्रशब्दतः ॥ ३३.१२ ॥

भाणन्ति सन्तो मरुतां सवित्रि ते
 मडामनुं त्वत्पदभास्करातपम् ।
 ततो हि मूलात्स्वर अेष निर्गत-
 स्तपत्यधीधं जरयन्मडोमयः ॥ ३३.१३ ॥

सवित्रि साक्षाच्चरणस्य ते प्रभां
 विधारयंस्तज्जनिमूलमार्गणो ।
 मुडुर्मुडुस्सोऽहमजे धृतोद्यमः
 पथा मडर्षी रमणो बभाण यम् ॥ ३३.१४ ॥

अहम्पदार्थो यदि चिल्लता तता
 डिमेष दोग्ध्रीमनुभावतोऽपरः ।
 अहं यदि प्राणनिनादवैपरी
 न दूर्य आप्यातुमसेति शक्यते ॥ ३३.१५ ॥

परे तु यां येतनशक्तिमामन-
 न्त्यभाणि सा कुण्डलिनीति तान्त्रिकैः ।
 विलक्षणा नाम यमद्भृतिर्जडान्
 प्रतारयत्यागमसारदूरगान् ॥ ३३.१६ ॥

भवत्यभ्यङ्गानुभवः प्रबोधिना-
 मतीव सूक्ष्मानुभवश्च योगिनाम् ।
 करं गतास्सर्वविधाश्च शेरते
 मडेश्वरीमन्त्रपरस्य सिद्धयः ॥ ३३.१७ ॥

सहस्रसङ्ख्यानि जनूषि वा मम
 प्रियाणि भक्तिस्तव येद्भवे भवे ।
 तव स्मृतिं येद् गलयेन्न सम्मदं
 करोति मोक्षोऽपि ममेशवल्बे ॥ ३३.१८ ॥

विनैव दृष्टिं यदि सत्प्रशिष्यते

न सत्तयाऽर्थः कृलडीनया तथा ।
 धं तु सत् किन्वसतो विशिष्यते
 न तात मुक्तोपलयोस्तदा भिदा ॥ ३३.१९ ॥

शुभ्यां निवृत्तिर्यदि मुक्तिरिष्यते
 सुभप्रवृत्तिर्यदि नात्र विद्यते ।
 सदेव येत्तत्र मतिर्न भासते
 जडं विमुक्ताद्भयसैव भिद्यते ॥ ३३.२० ॥

मतिः पराथी व्यवहारकारणं
 भवेत्प्राथी परमार्थसम्पदि ।
 उभे दिशौ यस्य मतिर्विगाढते
 पदा य मूर्धा य स सिद्धं ष्यते ॥ ३३.२१ ॥

दृढं पदं यस्य मतेः सदाऽन्तरे
 स ना धियोऽग्रेण बलिश्चरन्नपि ।
 सवित्रि मग्नस्त्वयि सम्प्रकीर्त्यते
 न तस्य भीः सग्यरतोऽपि संसृतेः ॥ ३३.२२ ॥

विचिन्तने चिन्तनशक्तिमद्भुतां
 विलोकने लोकनशक्तिमुज्ज्वलाम् ।
 प्रभाषणे भाषणशक्तिमुत्तमां
 निभालयंस्त्वां विषयैर्न ज्यते ॥ ३३.२३ ॥

विलोकमानस्य विलोकनं कवेर्-
 विलोक्यमानेषु विहाय सकृत्ताम् ।
 विलोचने सन्निहिता निरन्तरं
 विधूतभीतिर्विबुधस्तुता शिवा ॥ ३३.२४ ॥

अयं भयानां परिमार्जकस्सतां
 समस्तपापौघनिवारणक्षमः ।
 मनोऽज्ञवशस्थगणो गणेशितुर्-
 मनो मडेशाब्जदृशो धिनोत्वलम् ॥ ३३.२५ ॥ ८२५

यतुस्त्रिंशः स्तब्कः

प्रार्थना (हरिणीवृत्तम्)

विदितमडिमा विश्वाधानादनेकविधाद्भुतात्
प्रथितयस्वितः शर्वालोऽप्रतापविवर्धनात् ।
प्रकटितगुणः पापध्वान्तप्रसारनिरोधनात्
प्रदिशतु शिवाडासो भासां निधिः कुशलानि मे ॥ ३४.१ ॥

दृष्टि करुणया पूर्णा बाहोर्भवेन मडीयसा
पदकमलयोर्लक्ष्म्या भक्तैर्जनैरुपश्रुव्यया ।
मुभसितकरे लावण्येन त्रिणेत्रदृशां बलं
बहु विदधता काली माताऽवतात्यदसेविनम् ॥ ३४.२ ॥

जगदधिपया सिद्धं दोग्र्याऽथवोत रसज्ञया
मुनिजननुतं देवीमन्त्रं जपेद्यदि मानवः ।
अमृतजलदीभूतः पूतः वियोगविशेषवित्
स षड वसुधालोके धारा गिरामभिवर्षति ॥ ३४.३ ॥

धममभिमुष्मीभूता शातोदरी कमलालया
उयगजघटापूर्णाऽव्यर्षा समेत्य निषेवते ।
सविबुधमिदं विश्वं तस्य प्रयाति पुनर्वशं
प्रथितयशसां सिद्धीनां चाप्यमुं भजतेऽष्टकम् ॥ ३४.४ ॥

सुविमलधियस्तस्य क्रोधाद् दृगम्बुधुतधुती
रिपुजनवधूगाऽडाभोगो भवेद्दुत पाऽदुरः ।
सपदि भुवनव्याप्तं यासैः प्रमाणापुरस्सरं
भणितमजरं भद्रं ज्योतिः परं दृष्टि भासते ॥ ३४.५ ॥

अद्यमरिभिः कान्ते रात्रे त्वमीश्वरि रक्षिका
सुमशरमुष्मैर्धूते चित्ते त्वमीश्वरि रक्षिका ।
प्रबलदृष्टितैर्गस्ते वंशे त्वमीश्वरि रक्षिका-
ऽप्यसृजति जलं मेघे मोघे त्वमीश्वरि रक्षिका ॥ ३४.६ ॥

भगवति निजौ साक्षात्पुत्रौ बृहस्पतिपावकौ
गणपतिगुडावेतौ वेषान्तरव्यवहारतः ।
भरतधरणीभाऽउे उेतोः कुतः कृतसम्भवौ
कलकलयुते काली देवि व्यधाः कथय द्रुतम् ॥ ३४.७ ॥

समयमयि ते धृत्वा पादाम्बुजं रमणः सुतो
गिरिवरगुडास्वन्तः शान्तो नयेद्यदि नाद्भुतम् ।
स्थलविरहतः स्वीयस्थाने किमत्र समागतो
न वदसि कुतः कार्यं तस्मै कुलायलकन्यके ॥ ३४.८ ॥

परिभणति येच्छिष्यव्यूहे मडाद्भुतसङ्गतीर्-
जननि रमणो योगीशानस्ततो भुङ्क्षु नो हृलम् ।
अमिततमया दृष्टेः शक्त्या कदा सरणिं नये-
दपथपतितं धात्रीलोकं तदेव वदाम्बिके ॥ ३४.९ ॥

अहमिह कुतो उेतोर्जातो विषण्णतमे स्थले
यरणकमलच्छायां मायाधिराङ्गि विडाय ते ।
परमकरुणो घोरः शापः किमेष सवित्रि ते
किमपि भुवि वा कार्यं कर्तुं नियोजितवत्यसि ॥ ३४.१० ॥

व्रजति विलयं स्नेहो दूरप्रवासवशादिति
प्रवदति बुधः कश्चित्सत्यं प्रभाति तदम्बिके ।
भगवति निजे कुक्षौ जातं दिवो धरणीगतं
स्मृतिसरणितो दूरे डा डा करोषि रुषा यथा ॥ ३४.११ ॥

मम तु विमला लृधा विधा मलेश्वरि याऽभव-
न्मनसि य परा यित्रा शक्तिश्चिरन्तनि याऽभवत् ।
वयसि य मलद्भाग्यं श्लाघ्यं यदीज्यतमेऽभवत्
तदयि गलितं मत्तो वित्तत्रयं भवतो भुवि ॥ ३४.१२ ॥

कृतमयि मया पापं घोरं सुकर्मसु सङ्गिनां
यदलमदयो विघ्नं नृणां मुहुर्मुहुरायरम् ।
अतिकटुं हृलं तस्याश्रामि श्रितो नरविग्रहं
प्रमथनृपतेर्जाये माये जनन्यव मामिमम् ॥ ३४.१३ ॥

न भवसि दृशोमर्गिं लोकाधिराङ्गि कुतो गिरो
न य भुङ्क्षुपे स्वप्ने वा त्वं प्रयच्छसि दर्शनम् ।
अपनयसि नो सन्देहं वा परोक्षकृपावशा-
दपि सुरनुते वज्रा कार्यान्तरे किमुतादया ॥ ३४.१४ ॥

निरवधिशिवे माडात्स्यं ते भाणन्ति मलर्षयो
मनसि करुणा न न्यूना ते यथा प्रथिताः कथाः ।

तद्विदमभिलं मिथ्या स्थादित्यसाध्यमुदीरितुं
यदसि विमुषी पुत्रे किं वा भवेद्विड कारणम् ॥ ३४.१५ ॥

भुवनभरणं नात्वं कार्यं न देवि तव क्षणो
गुरुः य अडुलं कृत्यं नित्यं तवास्ति न तन्मृषा ।
न तव कठिनं मौनं निन्दं तथापि न पार्वति
स्मर सङ्कटिमं दीनं पुत्रं तदेव ममाधिकम् ॥ ३४.१६ ॥

न भवति सुधाधारावर्षाद्यं मुदितस्तनौ
मधुमदमुषां वायां सर्गात्र याप्ययमुद्धतः ।
तव पद्युगे निष्ठावाभात्र तृप्यति याप्ययं
भगवति चिरात् सन्देशं ते सुतः प्रतिवीक्षते ॥ ३४.१७ ॥

किमिड भुवने कर्तव्यं मे किमर्थमिडागतो-
ऽस्यवनि जगतां कं वोपायं श्रये निजशक्तये ।
किमपि किमपि स्वान्ते ध्वान्ते यथा परिदृश्यते
स्कुटमभयदे वक्तुं किञ्चिच्छ्रमं त्वमुरीकुरु ॥ ३४.१८ ॥

न मम परमे मुक्तावाशा न वा विभवाष्टके
न य गजघटापूर्णायां वा महेश्वरि सम्पदि ।
न य मधुमुषां वायां सर्गे निरर्गलवैभवे
मुनिभुवि कुतो जातः सोऽलं तदेव समीर्यताम् ॥ ३४.१९ ॥

प्रथममनघं वाञ्छाम्यन्नं सदारसुतातिथेर्-
भगवति ततः पादद्वन्द्वे तवाविचलां स्थितिम् ।
अथ सुरजगद्गार्ताज्ञानं सवित्रि ततः परं
मुनिभुवि भवे उेतुं ज्ञातुं मृगाक्षि पुरद्विषः ॥ ३४.२० ॥

यद्वि तव कृपा पुत्रे भक्ते पदांभुजवन्दनि
प्रतशतकृशे शीर्षाम्भोजामृतं त्वयि जुह्वति ।
भरतधरणीसेवालोलो भवप्रियभामिनि
स्वयमुपदिशामुष्मै योग्यं विधानमनाविलम् ॥ ३४.२१ ॥

जननि जगतां स्वल्पे कामेऽप्ययं त्वयि लम्बते
पुरसिद्धबले मध्ये कामेऽप्ययं त्वयि लम्बते ।
अडुलकरुणो श्रेष्ठे कामेऽप्ययं त्वयि लम्बते
भगवति परे वीते कामेऽप्ययं त्वयि लम्बते ॥ ३४.२२ ॥

तनुभुवि मयि प्रीत्या वाऽम्भ त्रिलोकविधायिके
 पद्युगस्ते वात्सल्याद्वा पुरारिपुरन्त्रिके ।
 स्वविमलयशोगानासक्ते कृपावशतोऽथवा
 परुषमजरे मौनं त्यक्त्वा स्फुटीकुरु मे गतिम् ॥ ३४.२३ ॥

जयतु भरतक्षोणीभएऽं विषादविवर्जितं
 जयतु गाणपस्तस्य क्षेमं विधातुमना मुनिः ।
 जयतु रमणस्तस्याचार्यो मधुर्षिकुलायलो
 जयतु य तयोर्माता पूता मडेशविलासिनी ॥ ३४.२४ ॥

गाणपतिमुनेरेषा भाषाविदां हृद्यङ्गमा
 सुकविसुहृदः शब्दैरत्युज्ज्वला हरिणीततिः ।
 ललितयतुरैर्भावैर्यान्ती सुकृपवनान्तरं
 मध्यतु मनः कामारातेर्निशान्तमृगीदृशः ॥ ३४.२५ ॥ ८५०

पञ्चत्रिंशः स्तभकः

प्रार्थना (०-दुवदनावृत्तम्)

अन्धतमसं शशिविभामभिदधाना
 कान्तिमलमास्यकमलस्य विदधाना ।
 अन्धकविरोधिदयितास्मितलवश्रीर्-
 भातु भुवनस्य सकलस्य कुशलाय ॥ ३५.१ ॥

भाडि विविधा कृतिमती द्विजसमूहे
 पाडि गतिडीनमभिलेश्वरि कुलं नः ।
 दैडि भडुडालभजकाय वरमेतं
 याडि नगनन्दिनि यशः शशिवलक्षम् ॥ ३५.२ ॥

वारयति धीरतरपातकसमूहं
 वर्धयति धर्ममपि शर्मकरमन्ते ।
 डिङ्कुरजस्य न डिमावडति लयं
 शङ्कुरपुरन्त्रि तव पादपरिचर्या ॥ ३५.३ ॥

यस्य मनुजस्य हृद्येऽस्ति सद्ये ते

नाक्यरसेव्यमयि पादसरसीजम् ।
 तं लजति पद्ममुष्णि पद्मवनवासा
 लालभवने भवतु नामरपुरोधाः ॥ ३प.४ ॥

यद्यपिलमौनिगाणगीतगुणजालं
 कालभयडारिकरुणारसमरन्दम् ।
 अद्रितनयाऽङ्घ्रिजलजन्म लृष्टये स्या-
 दृष्टमगतोऽपि विदधातु रविजः किम् ॥ ३प.५ ॥

लेपललनाक्यसुमैः कृतबलिं ते
 यो लजति पादघृष्टिमाखिनमनन्ते ।
 निस्तरति नूनमयमस्तमितमोडः
 शोकतिमिरं सकललोकगणमातः ॥ ३प.६ ॥

शीतकरदर्पलरवङ्गत्रजलजाते
 शीतगिरिनन्दिनि तवाङ्घ्रिजलजातम् ।
 यः स्मरति देवि लृष्टि विस्मरति सोऽयं
 विष्टपमशेषमपि कष्टततिमुक्तः ॥ ३प.७ ॥

सञ्जितरयि यस्य तव पादसरसीजे
 शञ्जितधरमातरनलाक्षगुणनाथे ।
 पूर्णशशिजैत्रमुष्णि पुण्यपुरुषोऽसौ
 स्वर्णशिभरीव बुधलोकशरणां स्यात् ॥ ३प.८ ॥

वैरिगाणनिर्दलनभङ्गवदरपाणे
 वाससि पदोर्दशनवाससि य शोणे ।
 नेत्रमिषपावकविशेषितललाटे
 पापमपिलं जडि मृगाधिपतिघोटे ॥ ३प.९ ॥

वेदशयवेष्टिजनवाद्यविषयस्य
 प्रतियुतलोकततिशोकशमनस्य ।
 वेतनविवर्जितभटोऽयमलमङ्घ्रिः
 शीतकरपोतधरपुण्यवनिते ते ॥ ३प.१० ॥

कार्यमयि मे किमपि कार्यपटुबुद्धेः
 पादसरसीजयुगलीपरिजनस्य ।
 अम्भ वद जम्भरिपुगीतगुणजाले

શુભ્મકુલનાશકરિ શમ્ભુકુલયોષે ॥ ૩૫.૧૧ ॥

ત્વં યદિ શિલાવદયિ નો વદસિ કૃત્યં
નાસ્તિ તવ રાજ્યપટુબુદ્ધિરિતિ સત્યમ્ ।
આદિશ યથાર્હકરણીયકૃતિનિત્યં
રાહ્ણિ ભુવનસ્ય ચરણામ્બુરુહભૃત્યમ્ ॥ ૩૫.૧૨ ॥

પગ્ચસુ વિહાય મનસઃ કમપિ સડ્ગં
પુત્રધનમિત્રજનબાન્ધવવધૂષુ ।
એષ ભજતે જનનિ પાદજલજં તે
પાલય નુ મુગ્ચ્ય નુ તવોપરિ સ ભારઃ ॥ ૩૫.૧૩ ॥

વજ્રધરમુખ્યસુરસગ્ચયકિરીટ-
સ્થાપિતમહાર્ધમણિરઞ્જિતનખાય ।
જીવિતમદાયિ જગદીશ્વરિ મદીયં
પાદજલજાય તવ પાલય નુ મા વા ॥ ૩૫.૧૪ ॥

દેહિ જગદીશ્વરિ ન વા મદભિલાષ
પાહિ કરુણાવતિ ન વા કુલમિદં નઃ ।
શૂલધરકામિનિ સુરાસુરનિષેવ્યં
પાદકમલં તવ પરે ન વિજહામિ ॥ ૩૫.૧૫ ॥

પાસિ કિલ પાદયુગકિઙ્કુરસમૂહં
હંસિ કિલ પાપતતિમાપદિ નુતા ત્વમ્ ।
દન્તિવદનપ્રસુ વદન્તિ મતિમન્તો
નાનૃતમિદં ભવતુ નાકિજનવર્ણ્યે ॥ ૩૫.૧૬ ॥

શક્રમુખદેવતતિવન્દિતવિસૃષ્ટે
વક્રધનકેશિ ચરણો તવ લુઠન્તમ્ ।
આપદિ નિમગ્નમિમમાશ્રિતમનાથં
નન્દિહયસુન્દરિ ન પાલયસિ કેન ॥ ૩૫.૧૭ ॥

ઘોષમયમમ્બ વિદધાતિ પદલગ્નો
નાવસિ પુરાણિ કિમુ નારિ બધિરાહસિ ।
વન્દિસુરવૃન્દનુતિભાષિતહૃતં વા
કર્ણયુગલં તવ કપાલિકુલયોષે ॥ ૩૫.૧૮ ॥

अम्ब भव भिम्बङ्गलकल्परदयेले
 शम्बरसपलभलकारिभङ्गुलीले ।
 प्रागमृतभानुमुकुटस्य मद्यित्री
 तं कुरु ततः परमुरीकृतमदर्थम् ॥ ३५.१९ ॥

निर्मलसुधाकरकलाकलितमस्ते
 धर्मरतपालिनि दयावति नमस्ते ।
 अेतमव देवि चरणाम्बुरुडभन्धुं
 शीतधरणीधरसुते गमय नान्धुम् ॥ ३५.२० ॥

अद्रिङ्गुलपालककुलध्वजपताके
 भद्रगजगामिनि दरिद्रमयि मत्या ।
 क्षुद्रमिव शोथ्यमिममङ्घ्रिजलजामं
 रुद्रदयिते जननि पाछि न जळीछि ॥ ३५.२१ ॥

अस्तु तव पादकमले स्थितिरजस्रं
 नास्ति परदुःखविवशे लृष्टि तु शान्तिः ।
 अस्तु करुणोऽयमस्तु मतिलोपः
 कष्टमिदमम्ब मम भूरि परिशिष्टम् ॥ ३५.२२ ॥

दुःखसुखभेदरहिता न मतिरासीत्
 साधुखलभेदरहिता न मतिरासीत् ।
 भाग्यमितिमान्यमथवा मम तदेतन्-
 मातरिह सङ्घभजने यदवकाशः ॥ ३५.२३ ॥

अस्तु मम भेदमतिरस्तु मम पक्षो
 यत्नपरताऽस्तु मम मास्तु य विमोक्षः ।
 मोक्षमयि वेद्मि कुलकष्टततिमोक्षं
 प्रेषय सङ्कत्तव मलेश्वरि कटाक्षम् ॥ ३५.२४ ॥

शाकवरगणेन मुपरेडत्र गणनाथे
 विष्णुयशसीशवधु जिष्णुमुभवन्धे ।
 अम्ब करुणां कुरु शिवङ्गुरि निरङ्गु-
 स्वच्छकिरणार्भकविभूषितललाटे ॥ ३५.२५ ॥ 875

षट्त्रिंशः स्तवकः

प्रकीर्णकम् (तूष्णकवृत्तम्)

उन्नतस्तनस्थलीविलोलहारमौक्तिक-
प्रातदीधितिप्रतानभङ्गसौर्ध्वा सदा ।
अन्धकारिकाभिनीदरस्मितद्युतिर्धुनो-
त्वन्धकारमन्तरङ्गवासिनां धनं मम ॥ ३६.१ ॥

अम्बरस्थले पुरा पुरन्दरो ददर्श यां
यां वदन्ति पर्वतप्रसूतिमैतिहासिकाः ।
सा परा पुरामरेः पुरन्ध्रिकाऽभिलाम्बिका
पुत्रकाय मज्जते ददातु दक्षिणं करम् ॥ ३६.२ ॥

पादपङ्कजे धृता नरैरबाह्यभक्तिभिः
पाणिपङ्कजे धृता नवेन्दुभाण्डधारिणा ।
थारुडेभङ्गसका मनोहरत्नकङ्कणा
लोकजालपालिनी पुनातु मां विलासिनी ॥ ३६.३ ॥

उक्षराजवाहनस्य श्रुविताद् गरीयसी
पक्षिराजवाहनादिवर्ण्यमानवैभवा ।
केडिलोक्यङ्कवर्तिवाहनेन पुत्रिणी
वारणारिसार्वभौमवाहना गतिर्मम ॥ ३६.४ ॥

बालकुन्दकुट्टमलालिकान्तदन्तपङ्क्तिका
कुण्डलानुभिम्बशोभिश्शुद्धगण्डमण्डला ।
बिभ्रती रतीशवेत्रविभ्रमं भ्रुवोर्युगं
शुभ्रभानुशेभरस्य सुन्दरी प्रणम्यते ॥ ३६.५ ॥

आजिदक्षवाहवैरियातुधानभाषितं
या ररक्ष देववृन्दमिन्दिरादिवन्दिता ।
सा कटाक्षपातधूतभक्तलोकपातका
पावकाक्षसुन्दरी परात्परा गतिर्मम ॥ ३६.६ ॥

तारकाधिनाथयूयित्तरङ्गनर्तकी
मन्दलाससुन्दरास्यपङ्कजा नगात्मजा ।
दीनपोषकृत्यनित्यभुङ्क्षुभुङ्क्षिरव्यया
गृह्यते गण्णाधिपेन सर्वतो नृणां पदे ॥ ३६.७ ॥

अष्टमीशशाङ्गुभाएडर्षभञ्जनालिका
 विष्टपत्रयाधिनाथमानसस्य ओलिका ।
 पापपुञ्जनाशकारिपादकञ्जधूलिका
 श्रेयसे ममास्तु शैललोकपालभालिका ॥ ३६.८ ॥

सानुमत्तुलाधिनाथभालिकालिकुन्तला
 जङ्गमेव काऽपि तमडेमसालभञ्जिका ।
 भक्तियुक्तलोकशोकवारणाय दीक्षिता
 शीतशीतवीक्षिता लघु स्यतादधं मम ॥ ३६.९ ॥

पुण्यनामसंडतिः पुरारिथित्तमोछिनी
 पुष्पभाणायपयारुजित्त्विकाऽभिलाम्बिका ।
 पुण्यवैरिपुष्टदृष्टैत्यवंशानाशिनी
 पुत्रकस्य रक्षाणं पुरातनी करोतु मे ॥ ३६.१० ॥

क्षाममध्यमस्थली सुधाघटोपमस्तनी
 कृष्णसारलोचना कुमुद्वतीप्रियानना ।
 भ्रूविलासधूतवैर्यकाञ्चनाद्रिकार्मुका
 काचिद्विष्णुकार्मुकस्य ञ्जविका जयत्युमा ॥ ३६.११ ॥

लोडितायलेश्वरस्य लोचनत्रयीडिता
 लोडितप्रभानिमज्जदृष्टज्जाएडकन्दरा ।
 डासकान्तिवर्धमानसारसारिमण्डला
 वासमत्र मे करोतु मानसे मलेश्वरी ॥ ३६.१२ ॥

दक्षिणैक्षणप्रभाविष्टम्भिताम्भुसम्भवा
 काममित्रवामनेत्रधामतृमकैस्वा ।
 अेकतः परः पुमान्परा वराङ्गनाऽन्यतः
 शुभ्रकीर्तिरेकमूर्तिरादधातु नश्शिवम् ॥ ३६.१३ ॥

शुभ्रभट्टैत्यमारिणी सुपर्वलर्षकारिणी
 शम्भुयित्तडारिणी मुनीन्द्रयित्तथारिणी ।
 कामितार्थदायिनी करिप्रकाएडगामिनी
 वीतकल्कमादधातु विघ्नराजमम्बिका ॥ ३६.१४ ॥

देवतासपत्नवंशकाननानलच्छटा

वारणारिसार्वभौमवाङ्मना धनालका ।
नन्दिवाङ्मनस्य काऽपि नेत्रनन्दिनी सुधा
नेत्रलाञ्छितालिका सुतं पुनातु कालिका ॥ ३६.१५ ॥

राजसुन्दरानना मरालराजगामिनी
राजमौलिवल्लभा मृगाधिराजमध्यमा ।
राजमानविग्रहा विराजमानसद्गुणा
राजते मलीधरे मद्दम्बिका विराजते ॥ ३६.१६ ॥

पर्वचन्द्रमण्डलप्रभाविऽम्बनानना
पर्वताधिनाथवंशपावनी सनातनी ।
गर्वगन्धनाशिनी विभावरीवियारिणां
शर्वचित्तनायिका करोतु मङ्गलं मम ॥ ३६.१७ ॥

ओजसश्च तेजसश्च जन्मभूमिरय्युता
नीलकञ्जबन्धुबद्धमौलिरागमस्तुता ।
वीतरागपाशजालनाशबद्धकुण्डला
विश्वपालिनी मया मधेश्वरी विचिन्त्यते ॥ ३६.१८ ॥

अण्डमण्डलं यथा निरन्तरं य पश्यते
संस्कुरत्यशेषभूतलार्द्यपीठिकासु या ।
श्वासदृष्टिसंविदूष्मनादवारिवर्त्मभिर्-
यामुपासते विदो नमामि तां परात्परां ॥ ३६.१९ ॥

पञ्चयुग्मवेषभृत्यपरात्परा सुरार्थिता
पञ्चवक्त्रवक्त्रप्रभञ्चय्वरीकलोकना ।
वञ्चकान्तरङ्गशत्रुसञ्चयप्रणेशिनी
प्रेतमञ्चशाधिनी कुलं शिराय पातु मे ॥ ३६.२० ॥

कर्मणा यथाविधि द्विजातयो यजन्ति यां
ब्रह्मणा यथाश्रुतं स्तुवन्ति यामधीतिनः ।
येतसा यथा गुणैः चिन्तयन्ति यां विदः
सा परा जगत्प्रथीजनन्यजा जयत्युमा ॥ ३६.२१ ॥

वासुदेवजायया विनम्रया निषेविता
वामदेवयाट्टुचित्रवाक्यबन्धलालिता ।
वासवादिदेवताजयप्रणादुर्षिता

वारयत्वघानि मे वसुन्धराभृतस्सुता ॥ ३६.२२ ॥

पूर्णिमासुधामरीचिसुन्दरास्यमण्डला

कुल्लपद्मपत्रदीर्घसम्प्रसन्नलोचना ।

पुण्यभूनिषेवणाय पुत्रमेतमुद्यतं

पूर्णाकाममाद्यधातु पादलङ्गमम्बिका ॥ ३६.२३ ॥

लालयन्ति बालकं वतंसशीतदीधितिं

शीलयन्ति सूक्ष्मतां मनांसि योगिनामिव ।

कालयन्तु पापिनां कुलानि संलतीस्सतां

पालयन्तु य स्मितानि योषितः पुरद्विषः ॥ ३६.२४ ॥

पादसेविनः कवेर्मनोहरातिशकवरी-

वर्गं श्रेष्ठं नाट्यकारिनिर्जरीगाणो यथा ।

लोकजालयकवर्तिपुण्ययोषितो मन-

स्सम्भदाय साधुकष्टवारणाय कल्पताम् ॥ ३६.२५ ॥ 900

॥ समाप्तं य नवमं शतकम् ॥

दशमं शतकम्

सप्तत्रिंशः स्तवकः

तत्त्वविचारः (अनुष्टुप्वृत्तम्)

उद्दीपयतु नशशक्तिमादिशक्तेर्दरस्मितम् ।

तत्त्वं यस्य मलस्सूक्ष्ममानन्दो वेति संशयः ॥ ३७.१ ॥

पूर्णां प्रज्ञातु सद्ब्रह्म तस्य ज्ञानं मलेश्वरी ।

महिमा तेज आढोस्वियच्छक्तिर्वा प्राण श्रेय वा ॥ ३७.२ ॥

प्रयक्षते विद्यात्मत्वं ज्ञातुर्ज्ञानस्य शोभयोः ।

प्रदीपस्य प्रभायाश्च ज्योतिराकृतितं यथा ॥ ३७.३ ॥

यित् अकपदार्थत्वाच्चिच्छिता न विशिष्यते ।

तस्माद् गुणत्वं ज्ञानस्य शङ्करेण निराकृतम् ॥ ३७.४ ॥

ज्ञातुर्ज्ञानं स्वरूपं स्यान्न गुणो नापि य ङिया ।

यदि स्वस्य स्वरूपेण वैशिष्ट्यमनवस्थितिः ॥ ३७.५ ॥

वाचैव शक्यते कर्तुं विभागस्वस्वपुत्रयोः ।
नानुभूत्या ततो द्वैतं सख्यक्त्योर्व्यावहारिकम् ॥ ३७.६ ॥
ब्रह्मज्ञानस्य पूर्णस्य विषयो धौरुदीर्यते ।
सा ब्रह्मज्ञो व्यापकत्वाद्द्रस्तुतो नातिरिच्यते ॥ ३७.७ ॥
विकासादपि सङ्गोयात् सर्गप्रलययोर्द्रयोः ।
प्रज्ञानस्य बुधैरुक्तौ जन्मनाशावुभौ द्विवः ॥ ३७.८ ॥
धर्मभूतं परस्येदं न कार्यं परमं नभः ।
अभएऽत्वात्तं विकृतिर्विश्वस्मिन्नप्रकृतित्वतः ॥ ३७.९ ॥
आकाशे परमे दीप्यत् प्रज्ञानं परमात्मनः ।
ओकाग्रत्वात्प्रवृद्धोष्मगभीरमभवन्महः ॥ ३७.१० ॥
त्रिधैवं धर्मभूतस्य ज्ञानस्य विकृतिं विना ।
शुद्धत्वविषयत्वाभ्यां महस्त्वाच्च दशात्रयम् ॥ ३७.११ ॥
विज्ञाने भाति ये भान्ति भावा द्रव्यगुणादयः ।
न किञ्चिदनुभूयन्ते विज्ञानोपरमे तु ते ॥ ३७.१२ ॥
अेवं स्वतः प्रकाशत्वं विषयाणां न दृश्यते ।
सिद्धिश्च परतो न स्यात् सम्बन्धं कञ्चिदन्तरा ॥ ३७.१३ ॥
दृश्यते विषयाकारा ग्रहणे स्मरणे च धीः ।
प्रज्ञाविषयतादात्म्यमेवं साक्षात्प्रदृश्यते ॥ ३७.१४ ॥
न चेत्समष्टिविज्ञानविभूतिरभिलं जगत् ।
विषयव्यष्टिविज्ञानतादात्म्यं नोपपद्यते ॥ ३७.१५ ॥
यथाऽस्मदादिविज्ञाने ध्येयं बुद्धिरिति द्वयम् ।
पूर्णे समष्टिविज्ञाने विकृतिः प्रकृतिस्तथा ॥ ३७.१६ ॥
परिणामो यथा स्वप्नः सूक्ष्मस्य स्थूलरूपतः ।
जाग्रत्प्रपञ्च ओष स्यात्तथेश्वरमहाशितः ॥ ३७.१७ ॥
विकृतिस्सर्वभूतानि प्रकृतिः परदेवता ।
सतः पादस्तयोरार्धा त्रिपाटी गीयते परा ॥ ३७.१८ ॥
कबलीकृत्य सङ्कल्पानेकाऽपि स्याद्यथा मतिः ।
भूतानि कबलीकृत्य देवताऽपि तथा परा ॥ ३७.१९ ॥

भूतानामात्मानस्सर्गे संलृती य तथाऽऽत्मनि ।
 प्रभवेदेवता श्रेष्ठा सङ्कल्पानां यथा मतिः ॥ ३७.२० ॥
 अनुभूत्यात्मिका सेयमीशशक्तिः परात्परा ।
 आधारायके पिण्डेषु विराजति विभिन्नवत् ॥ ३७.२१ ॥
 सूक्ष्मस्थूले ततः शाप्ते विद्युच्छक्तिसमीरवत् ।
 तत्राधा ज्ञानशक्तिस्स्यात् क्रियाशक्तिरनन्तरा ॥ ३७.२२ ॥
 ज्ञानेन्द्रियाणि प्रथमा विभूतिर्मनसा सह ।
 कर्मेन्द्रियाणि त्वपरा विभूतिस्सहसा सह ॥ ३७.२३ ॥
 क्रियामूलमुत ज्ञानमूलं किमिति चिन्तयन् ।
 आत्मशक्तिमितो विद्वानमृतत्वाय कल्पते ॥ ३७.२४ ॥
 गभीरास्सुतरामेताः कालिकातत्त्वकारिकाः ।
 धियो भासो गणपतेर्भवन्तु विदुषां मुटे ॥ ३७.२५ ॥ १२५

अष्टत्रिंशः स्तम्भकः

दशमलाविधाः (पादाङ्गुलकवृत्तम्)

दूरीकुरुताद् द्युःषं निष्पिंलं दूर्गायास्तद्वरुसितं नः ।
 रथितास्याम्भोमृद्व्यां यदभुल्लेपनममलं ब्रह्माण्डस्य ॥ ३८.१ ॥
 जन्तौ जन्तौ भुवि भेलन्ति भूते भूते नभसि लसन्ती ।
 देवे देवे द्विवि दीप्यन्ती पृथगिव पूर्णा संविज्जयति ॥ ३८.२ ॥
 दडरसरोजोद् द्विदलसरोजं द्विदलसरोजोद्दशशतपत्रम्
 दशशतपत्रोद्दं देलात् सकलं विषयं संविद् व्रजति ॥ ३८.३ ॥
 वह्निज्वाला समिधमिवैषा सकलं देलं संवित्प्राप्ता ।
 पृथगिव भूता व्यपगतवीर्या भवति सधूमा संसाराय ॥ ३८.४ ॥
 अत्रानुभवस्सुप्पदुःभानामत्राडङ्कृतिरनृता भवति ।
 अत्रैवेदं सकलं भिन्नं प्रतिभासेत प्रज्ञास्मलने ॥ ३८.५ ॥
 दशशतपत्रोद् द्विदलसरोजं द्विदलसरोजोद्दडरसरोजम् ।
 अवतरतीशा येषामेषा तेषामन्तर्नित्या निष्ठा ॥ ३८.६ ॥

અથવા દેહાદાવૃત્તસ્સન્ન્યતમસ્યામાસુ સ્થલ્યામ્ ।
 આધારસ્થે કુલકુણે વા સ્થિતધીર્નિત્યાં નિષ્ઠાં લભતે ॥ ૩૮.૭ ॥
 દશશતપત્રે શક્તિર્લલિતા વજ્રવતી સા દ્વિદલસરોજે ।
 દહારામ્બુરુહે ભદ્રા કાલી મૂલાધારે ભૈરવ્યાખ્યા ॥ ૩૮.૮ ॥
 ખેલતિ લલિતા દ્રવતિ સ્થાને છિન્નગ્નિનિ રાજત્યૈન્દ્રી ।
 બદ્ધકવાટે ભદ્રા કાલી તપસા જ્વલિતે ભૈરવ્યાખ્યા ॥ ૩૮.૯ ॥
 યદપિ કાલીવજ્રેશ્ચર્યો સ્યાતાં ભિન્ને ઇવ પિણ્ડેષુ ।
 ઓજસ્તત્ત્વસ્યૈક્યાદણે ન દ્વૌ શક્તોર્ભેદૌ ભવતઃ ॥ ૩૮.૧૦ ॥
 એવમભેદો યદપિ કર્મદ્વૈધાત્ દ્વૈધં તત્રાપિ સ્યાત્ ।
 સૈવ પચન્તી ભુવનં કાલી સૈવ દહન્તી શત્રૂનૈન્દ્રી ॥ ૩૮.૧૧ ॥
 પિણ્ડે ચાણ્ડે જડ્ગમસારઃ શુદ્ધા પ્રજ્ઞા સુન્દર્યુક્તા ।
 વિષયદશાયાં દેશીભૂતા સેયં ભુવનેશ્ચર્યાખ્યાતા ॥ ૩૮.૧૨ ॥
 શૂન્યપ્રખ્યા યા ચિલ્લીના પ્રલયે બ્રહ્મણિ જન્મિષુ સુમૌ
 કબલિતસકલબ્રહ્માણ્ડાં તાં કવચઃ શ્રેષ્ઠાં જયેષ્ઠામાહુઃ ॥ ૩૮.૧૩ ॥
 નિદ્રાવિસ્મૃતિમોહાલસ્યપ્રવિભેદૈસ્સા ભવમગ્રેષુ ।
 એષૈવ સ્યાદ્યુગ્જાનેષુ ધ્વસ્તવિકલ્પઃ કોઽપિ સમાધિઃ ॥ ૩૮.૧૪ ॥
 ઐન્દ્રી શક્તિર્વ્યક્તબલા ચેદ્ ભિન્ને સ્યાતાં શીર્ષકપાલે ।
 તસ્માદેતાં ચતુરવચસ્કાઃ પરિભાષન્તે છિન્નશિરસ્કામ્ ॥ ૩૮.૧૫ ॥
 ભવતિ પરા વાગભૈરવ્યાખ્યા પશ્યન્તી સા કથિતા તારા ।
 રસનિધિમાત્મા જિહ્વારડ્ગં માતડ્ગીતિ પ્રથિતા સેયમ્ ॥ ૩૮.૧૬ ॥
 પિણ્ડે ચાણ્ડે સ્તમ્ભનશક્તિર્બગલા માત્રસ્તવ મહિમૈકઃ ।
 સર્વે વ્યક્તાઃ કિરણાઃ કમલા બાહ્યો મહિમા ભુવનામ્બ તવ ॥ ૩૮.૧૭ ॥
 બોધે બોધે બોદ્યુશક્તિં સહુલ્યાનાં પશ્ચાદ્ભાન્તીમ્ ।
 અવિમુગ્ધન્યો મનુતે ધીરો ચત્કિઞ્ચિદ્ધા લલિતાઽવતિ તમ્ ॥ ૩૮.૧૮ ॥
 દૃષ્ટૌ દૃષ્ટૌ દ્રષ્ટુશક્તિં લોચનમણ્ડલમધ્યે ભાન્તીમ્ ।
 અવિમુગ્ધન્યઃ પશ્યતિ ધીરો ચત્કિઞ્ચિદ્ધા તમવત્યૈન્દ્રી ॥ ૩૮.૧૯ ॥
 પ્રાણસમીરં વિદધાનમિમં નિત્યાં યાત્રામત્ર શરીરે ।

यरणे यरणे परिशीलयति स्थिरदृष्टिर्यस्तमवति काली ॥ ३८.२० ॥
 स्थूलविकारान् परिमुञ्चन्त्या निर्मलनलसि स्थितया दृष्टया ।
 मज्जन्त्या वा दडराकाशे लोकेश्वर्याः करुणां लभते ॥ ३८.२१ ॥
 सर्वविकल्पान् परिभूयान्तर्विमलं मौनं मडदवलम्ब्य ।
 डेवलमेकस्तिष्ठति योऽन्तस्तं सा ज्येष्ठा कुरुते मुक्तम् ॥ ३८.२२ ॥
 मूले स्थित्या भैरव्याप्यां तारां देवीमुद्गीधेन ।
 सेवेतार्यो विदितरडस्थो मातङ्गीं तां गुणगानेन ॥ ३८.२३ ॥
 आसननन्यादयलो भूत्वा रुड्प्रारो भगवां लजते ।
 अभितो व्यासं व्यक्तं तेजः कलयन् कमलाकरुणां लभते ॥ ३८.२४ ॥
 ऐकविधादौ बहुभेदाऽथो शक्तिरनन्ता परमेशस्य ।
 सलजनमार्गं गाणपतिमुनिना पादाकुलडैरेवं विवृता ॥ ३८.२५ ॥ १५०

ऐकीनयत्वारिंशः स्तभकः
 प्रायो व्योमशरीरा (धन्द्रवज्जवृत्तम्)
 व्याप्येदमिन्दोर्भुवनं य येव
 प्रायेण तस्यामलयन्द्रिकाऽलूत् ।
 मन्दस्तवार्तिं स धुनोतु डसो
 निःशेषलोकेश्वरवल्लभायाः ॥ ३९.१ ॥
 पूर्णो वियत्येकतटिज्जवलन्ती
 लोकानशेषाननिशं पयन्ती ।
 मेघे कदाचिन्मडसा स्फुरन्ती
 यण्डी प्रयाण्डा डरतादधं नः ॥ ३९.२ ॥
 गोलानि डान्यथधुनोद्भवन्ति
 ज्यन्ति डान्यथपिलेशडान्ते
 यान्त्यम्बडे डान्यपि वृद्धिमत्र
 पाडे लवत्याः परितः प्रवृत्ते ॥ ३९.३ ॥
 भासां विनेत्रा मडता ग्रडैश्च
 भूरिप्रमाणैर्युतभीशडान्ते ।

अेकैकमाण्डं तव लोमवञ्चेत्
कस्ते मडदूभाग्यमिड भ्रवीतु ॥ ३९.४ ॥

नाथस्य ते रुपमणोरणीयो
मातस्त्वदीयं मडतो मडीयः ।
जनाति यो देवि रडस्यमेतद्
व्याभ्यातुमेष प्रभवत्यशेषम् ॥ ३९.५ ॥

यद् गर्जितं वारिदधर्षणेषु
शब्दस्तवायं सुगभीरघोषः ।
यत्वोकराङ्गि स्फुरितं तदेत-
दुज्जृम्भितं किञ्चन कान्तिवीयेः ॥ ३९.६ ॥

धन्द्रस्य वज्रं ज्वलितं कृशानोर-
ज्योतिस्सडस्रश्छदभान्यवस्य ।
पीयूषभानोर्लसितं विसारि
श्रुवस्य यक्षुर्मम तात दैवम् ॥ ३९.७ ॥

यस्यैव तेजः प्रविभक्तमर्क-
विद्युच्छशाङ्गानलवलयनेषु ।
गूढं तदाकाशगूढे समन्ता-
दन्तानभिज्ञं प्राणमामि दैवम् ॥ ३९.८ ॥

जाग्रत्सु बुद्धिर्निमिषत्सु निद्रा
शुष्केषु पक्तिस्तरुणेषु वृद्धिः ।
धीरेषु निष्ठा सपलेषु येष्टा
देवी ममापत्तिमपाकरोतु ॥ ३९.९ ॥

विधावतो वादविधानशक्तिर्-
वीरस्य सङ्ग्रामविधानशक्तिः ।
नारीमणोर्भौडविधानशक्तिर्-
वेशत्रयं किञ्चिदापारशक्तेः ॥ ३९.१० ॥

उत्साहयन्ती तपतां मनांसि
सञ्चोदयन्ती य मडाडियासु ।
सङ्क्षोभयन्ती लृटयं षलानां
सम्मोहयन्ती य पराडवतात्रः ॥ ३९.११ ॥

सञ्चालयन्ती सकलस्य दैवं
 व्यानस्य शक्त्या परितो लसन्त्या ।
 जेतुः प्रतापेऽस्ति पलायनेऽस्ति
 भीतस्य येयं निम्बिलेशशक्तिः ॥ ३८.१२ ॥

येकं स्वरूपं बहुचित्रयोगात्
 सन्दर्शयन्ती विविधं जनेभ्यः ।
 सम्यग्दृशे स्वं विभुमर्पयन्ती
 सर्वादिमायैव मलेशजाया ॥ ३८.१३ ॥

यस्संश्रयेताम्बिलसङ्गतिस्त्वां
 ध्यानेन मन्त्रेण गुणस्तवैर्वा ।
 त्रैलोक्यसाम्राज्यधुरन्धरस्य
 शुद्धान्तकान्ते स कृती मनुष्यः ॥ ३८.१४ ॥

मूलाग्निमुद्दीप्य शिरश्शशाङ्गं
 सन्द्राव्य यस्तर्पयते कृती त्वाम् ।
 तस्मिन्नगाधीश्वरकन्यके त्वं
 प्रादुर्भवन्ती न किमादधासि ॥ ३८.१५ ॥

यस्त्वां सहस्रारसरोजमध्ये
 सोमस्वरूपां भजतेऽम्ब योगी ।
 तस्थान्तरः शान्तिमुपैति तापो
 आढ्यस्य का नाम कथाऽल्पकस्य ॥ ३८.१६ ॥

दण्डेन योऽन्तर्दण्डरेऽवतीर्णः
 प्राणेन वाया महसा धिया वा ।
 प्राप्नोति सोऽयं पुरमद्वितीयं
 यत्र त्वमीशा सह चित्रलीला ॥ ३८.१७ ॥

तन्त्रोदितं विश्वविनेत्रि मन्त्रं
 यस्ते नरः संयमवानुपास्ते ।
 रुद्राणि सान्द्राम्बुदकेशपाशे
 पाशैर्विमुक्तः स जयत्यशेषम् ॥ ३८.१८ ॥

पद्मासनो द्वादशवर्णशान्ती

दम्भोऽपि पाणिर्भुवनाधिनाथा ।
गीर्वाणमार्गोऽभृगुरञ्जयोनिर्-
अन्ते तथात्रे च उलां विराञ्च ॥ ३९.१९ ॥

जम्भस्य उन्ताऽनलशान्तिथन्द्रैः
संयुक्तो ऒष्मा गलदेशजन्मा ।
दन्तस्थलीसम्भवो ऒष्मवर्णो
वाणीपतिर्वज्रधरश्च लज्ज ॥ ३९.२० ॥

विद्या त्वियं पञ्चदशाक्षराढ्या
साक्षान्महाभौनगुरुपदिष्टा ।
गोप्यासु गोप्या सुदुर्तैरवाप्या
श्रेष्ठा विनुत्या परमेष्ठिनाऽपि ॥ ३९.२१ ॥

द्रेडेष्वियं कुण्डलिनी न्यगादि
भूतेषु विद्युद्भुवनेषु चाम्भम् ।
देवाङ्गनामस्तकलालिताङ्घ्रिर्-
देवी भवानी भलु देवतासु ॥ ३९.२२ ॥

यक्षुर्विधायायलमन्तरेण
प्राणं प्रपश्यन् मनुवर्णरूपम् ।
संसेवते चेत्सकलस्य धात्रीं
सर्वेष्टलाभो विदुषः करस्थः ॥ ३९.२३ ॥

अेकाक्षरीः पञ्चदशाक्षरीं वा
विद्याः प्रकृष्टाः सकलेशशक्तेः ।
यो भक्तियुक्तः प्रजपेदमुष्य
प्राणो वशे निस्तुलसिद्धियोनिः ॥ ३९.२४ ॥

अेताः कवीनां पदकिङ्करस्य
पूताः प्रमोदं परभावहन्तु ।
गीतास्साम्भक्तिद्रवमिन्द्रवज्राः
श्वेतायलाधीश्वरवल्लभायाः ॥ ३९.२५ ॥ १७५

यत्वारिंशः स्तम्भकः

द्वैवगीतम् (पादाङ्गलकवृत्तम्)

शमयतु पापं दमयतु दुःखं डरतु विमोहं स्फुटयतु भोधम् ।
 प्रथयतु शक्तिं मन्दं डसितं मनसिजशासनकुलसुदृशो नः ॥ ४०.१ ॥

आर्द्रा दयया पूर्णा शङ्क्या दृष्टिवशंवदविष्टपराजा ।
 अप्पिलपुरन्ध्रीपूज्या नारी मम निशेषां विपदं डरतु ॥ ४०.२ ॥

शुद्धब्रह्मणि मोदो दैवं तत्र सिसृक्षति कामो दैवम् ।
 सृजति पदार्थान् दृष्टिर्दैवं तान् भिन्नाणो मडिमा दैवम् ॥ ४०.३ ॥

विकृतौ विकृतौ प्रकृतिर्दैवं विषये विषये सत्ता दैवम् ।
 दृष्टौ दृष्टौ प्रमितिर्दैवं ध्याने ध्याने निष्ठा दैवम् ॥ ४०.४ ॥

स्फूर्तौ स्फूर्तौ माया दैवं यलने यलने शक्तिर्दैवम् ।
 तेजसि तेजसि लक्ष्मीर्दैवं शब्दे शब्दे वाणी दैवम् ॥ ४०.५ ॥

डृदये डृदये ञ्जवदैवं शीर्षे शीर्षे ध्यायदैवम् ।
 यक्षुषि यक्षुषि राजदैवं मूले मूले प्रतपदैवम् ॥ ४०.६ ॥

अभितो गगने प्रसरदैवं पृथिवीलोडे रोडदैवम् ।
 दिनकरभिम्बे दीप्यदैवं सितकरभिम्बे सिञ्च्यदैवम् ॥ ४०.७ ॥

श्रावं श्रावं वेद्यं दैवं नामं नामं राध्यं दैवम् ।
 स्मारं स्मारं धार्यं दैवं वारं वारं स्तुत्यं दैवम् ॥ ४०.८ ॥

श्रुतिषु वटूनां ग्राड्यं दैवं गृडिणामग्नौ तर्प्यं दैवम् ।
 तपतां शीर्षे पुष्टं दैवं यतिनां डृदये शिष्टं दैवम् ॥ ४०.९ ॥

नमता पुष्पैः पूज्यं दैवं कविना पद्याराध्यं दैवम् ।
 मुनिना मनसा ध्येयं दैवं यतिना स्वात्मनि शोध्यं दैवम् ॥ ४०.१० ॥

स्तुवतां वायो विदधदैवं स्मरतां येतः स्फुटयदैवम् ।
 जपतां शक्तिं प्रथयदैवं नमतां दुरितं दमयदैवम् ॥ ४०.११ ॥

वायो विनयद्वह्नौ दैवं प्राणान् विनयद्विद्युति दैवम् ।
 कामान् विनयस्यन्द्रे दैवं बुद्धीर्विनयत्सूर्यं दैवम् ॥ ४०.१२ ॥

डृदये निवसद् गृह्णदैवं वस्तौ निवसद्विसृजदैवम् ।
 कण्ठे निवसत्प्रवददैवं कुक्षौ निवसत्प्रपयदैवम् ॥ ४०.१३ ॥

टेले निवसद्विलयदैव पञ्चप्राणाकारं दैवम् ।
 भागि समस्तस्यान्ने दैवं स्वाहाकारे तृप्यदैवम् ॥ ४०.१४ ॥
 भिन्ननारीवेषं दैवं शुभ्रदरस्मितविल्लाङ् दैवम् ।
 अन्नमदापडयिकुरं दैवं विन्नमवासस्थानं दैवम् ॥ ४०.१५ ॥
 शीतज्योतिर्वदनं दैवं रुचिभिन्दूपमरदनं दैवम् ।
 लावण्यामृतसदनं दैवं स्मररिपुलोचनमदनं दैवम् ॥ ४०.१६ ॥
 लक्ष्मीवीथिमदलिकं दैवं प्रज्ञावीथिमदीक्षं दैवम् ।
 तेजोवीथिमदधरं दैवं सम्मदवीथिमदास्थं दैवम् ॥ ४०.१७ ॥
 करुणोल्लोलितनेत्रं दैवं श्रीकाराभश्रोत्रं दैवम् ।
 कुसुमसुकुमलगान्त्रं दैवं कविवाग्वैभवापात्रं दैवम् ॥ ४०.१८ ॥
 छिमवति शैले व्यक्तं दैवं सितगिरिशिखरे क्रीडदैवम् ।
 तुम्भुरुनारदगीतं दैवं सुरमुनिसिद्धध्यातं दैवम् ॥ ४०.१९ ॥
 क्वचिदपि रतिशतललितं दैवं क्वचिदपि सुतरां यण्डं दैवम् ।
 भक्तमनोनुगवेषं दैवं योगिमनोनुगविभवं दैवम् ॥ ४०.२० ॥
 यरिते मधुरं स्तुवतां दैवं यरणे मधुरं नमतां दैवम् ।
 अधरे मधुरं शम्भोर्द्वैवं मम तु स्तन्ये मधुरं दैवम् ॥ ४०.२१ ॥
 भुजभृतविष्टपभारं दैवं पदधृतसम्पत्सारं दैवम् ।
 लालितनिर्जरवीरं दैवं रक्षितसात्त्विकधीरं दैवम् ॥ ४०.२२ ॥
 शिख्यक्त्यात्मकमधितनु दैवं तटिदाडृत्यधिभूतं दैवम् ।
 श्रुतिषु शिवेति प्रथितं दैवं जयति जगत्त्रयविभुतं दैवम् ॥ ४०.२३ ॥
 रमणमडर्षेरन्तेवासी मध्यमपुत्रो नरसिंहस्य ।
 वासिष्ठोऽयं मरुतां मातुर्गणपतिरङ्घ्रिं शरणमुपैति ॥ ४०.२४ ॥
 त्रिभुवनभर्तुः परमा शक्तिस्सकलसवित्री गौरी जयति ।
 तन्नुतिरेषा गणपतिरचिता पादाकुलकप्रान्ता जयति ॥ ४०.२५ ॥ 1000
 ॥ समाप्तं च दशमं शतकम् ॥
 ॥ एति श्रीभगवन्मडर्षिरमणान्तेवासिनो वासिष्ठस्य नरसिंहसूनोः ॥
 गणपतेः कृतिः उमासहस्रं समाप्तम् ॥

umAsahasram

pdf was typeset on June 29, 2023

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

